

ગાથાવાણી ઉપર મનન

મનનકાર

મરહુમ ફત્તમણ હો. ખુ. મીનોચેહર-હોમણ

પ્રગટ કરનાર

અહમન હો. મીનોચેહર-હોમણ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગવરની કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમિક ૧૧૮૮-૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાથાવાણી ૫૨ જંગમ

પ્રિન્ટ ૫૯૧૪૬ : ૨૬ ૯

ગાથાવાણી ઉપર મનન

મનનકાર

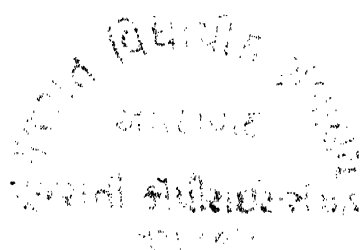
મરહુમ રસ્તમજી હો. ખુ. મીનોચેહર-હોમજી

પ્રગટ કરનાર

બહમન હો. મીનોચેહર-હોમજી

મિત્ર મંડળ તથા આતશકદેહોમાં મુક્ત વહેંચવા માટે

પ્રત ૧૦૦૦

આ પુસ્તક અલેક્ષ. ફેનસીકાએ ધી “યુનીયન” પ્રેસ, લીમીટેડમાં
છાપ્યું છે અને બહુમન હો. મીનોચેહર-હોમજીએ
બોનસ રોડ, કરાંચી ખાતે પ્રગટ કીધું છે.

અર્પણ પત્રિકા

મારા વડા ભાઈજી મરહુમ શેઠ રસ્તમજી હોરમસજી ખુરશેદજી મીનાચેહર-હોમજી, “ધી ટાઈમ્સ ઓફ ઈન્ડિયા” ના માજી જનરલ રીપોર્ટર, જેવણે પોતાની આખી જીંદગી “જરનેલીઝમ” ના ઉત્તમ ધંધામાં કાઢી હતી, તેવણની એક વેળાની ઇચ્છા કે ‘પવિત્ર ગાથાનો ડૉક્ટર મીલ્સના અંગ્રેજી તરજુમા ઉપરથી મરહુમે ઉપજાવી કાઢેલો મનનિય સાર છપાવી પ્રગટ કરી શકાય તો તેવણ ખુશી થાય’ એવી મરહુમની તે ઇચ્છા અનુસાર આ નાનકડી કેતાબ મિત્ર મંડળમાં વહેંચવા તથા આતશકદેહોમાં ભેટ કરવાના હેતુથી પ્રગટ કરી છે.

મારા બીજા ભાઈ શેઠ સોહરાબજી સાથે મળીને મરહુમે સેવકને મોબેદી પેશામાંથી કાઢીને અંગ્રેજી તાલીમ અપાવવાની અને ત્યારબાદ સને ૧૮૮૯માં શ્રી પંજબ ખાતે સાથે લઈ જઈને નોકરીમાં રખાવવાની જે કાળજી રાખી હતી તે અહેશાનોની એક અદના યાદ તરીકે આ કેતાબ અર્પણ કરું છું.

લા. નાનો ભાઈ,

સેવક બહમન હોરમસજી મીનાચેહર-હોમજી

• હોમાય લોડજ, બોનસ રોડ, કરાંચી.

રૌજ ૧-૧૨-૧૩૦૦ ય. ઝ.

બે બાલ

.....

આગળાં પાનાં ઉપર અર્પણ પત્રિકામાં જણાવવા મુજબ પવિત્ર ગાથાવાણીનો મરહુમ ડૉક્ટર મીલ્સના અંગ્રેજી તરજુમા ઉપરથી મરહુમ શેઠ રસ્તમજી હોરમસજી ખુરશેદજીએ ઉપજાવી કાઢેલો ગુજરાતી મનન-સાર કેવી રીતે છપાવવો કે જેથી ગાથા ગાનાર જરતોરતીને તે કાઢી રીતે ઉપયોગી થઈ પડે, ઇત્યાદિ બાબતો વિષે આપણા માનવંત દસ્તુરજી સાહેબ ડૉક્ટર માણેકજી નસરવાનજી ધાલાની સલાહ સેવકે ચાલી હતી. એવણુ સાહેબની સૂચના મુજબ, પાંચે ગાથા શુદ્ધ ઉચ્ચારે દરેક પાનાં ઉપર એક એક ફકરો ગુજરાતી હરફમાં છપાવીને તેના દરેક ફકરાની નીચે મરહુમ રસ્તમજીએ ઉપજાવેલો સાર, તેમાંના કાંઈક ભારી શબ્દોની સમજણ સાથે આપવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું. સેવકની અરજ ઉપરથી મજકુર સંઘળું કામ દસ્તુરજી સાહેબના લાયકીવાળા વડા બેટા એરવદ સાહેબ નરીમાન માણેકજી ધાલા, એમ.એ. એ ઉપાડી લીધું હતું. એ મુજબ ભાઈજી નરીમાને, કાળજી અને ખંત સાથે, પાંચે ગાથા શુદ્ધ ઉચ્ચારે ગુજરાતીમાં ઉતારવામાં, તેના દરેક ફકરા નીચે તેનો મજકુર સાર ગોઠવવામાં, સમજણ સાથનો દિબાચો લખવામાં, છપાવવાની દરેક ગોઠવણ કરવામાં, છાપાના પ્રક્રિયા તપાસવામાં અને છપામણીની સફાઈ વગેરે ઉપર દેખરેખ રાખવામાં મહેનત લઈને આ કામ સરંગમ ઉતાર્યું છે, તે માટે એવણુ ભાઈજીનો હું ઘણો ઘણો ઉપકાર માનું છું.

સેવક,

બહુમન હોરમસજી મીનાચેહર હોમજી

હોમાય લોડજ, બોનસ રોડ, કરાંચી.

તા. ૪ ઑગષ્ટ ૧૯૩૧.

દી બા ચો

લખનાર :—એરવદ નરીમાન માણેકજી ધાલા, એમ. એ.

જરથુશ્ત્રનાં ભક્તિ ભજનો. પવિત્ર અહુનવરના ૨૧ શબ્દોની ગણતરી મુજબ ૨૧ નસ્કો યાને પુસ્તકોમાં પુરાતન અવસ્તા સાહિત્ય રચાયું હતું એવી આપણી માન્યતા છે. આ ૨૧ પુસ્તકોને પહેલવી દીનકર્દ કેતાબના લખનાર દર સાત સાતના ત્રણ ભાગમાં વહેંચે છે. પહેલાં સાત પુસ્તકો ગાસાનીક યાને ગાથાને લગતાં, બીજાં સાત હાતક માનસરીક યાને મંત્રોને લગતાં તથા ત્રીજાં સાત દાતીક યાને કાયદાને લગતાં હતાં એમ તેઓ જણાવે છે. જમાનાની ગીરદેશી વચ્ચે એમાંનો ઘણો થોડોજ ભાગ આજે આપણી પાસે બચી રહેવા પામ્યો છે. એ હૈયાત અવસ્તાનાં લખાણો ગદ્ય (*prose*) અને પદ્ય (*poetry*)માં રચાયલાં છે. આ સાધારણ હકીકતથી આપણે ગદ્ય સદીની અધવચ સુધીમાં વાકેફગાર હતા નહીં. તમામ ગાથા કાવ્ય છે તે ઉપરાંત બીજાં લખાણોમાં પણ જગે જગ કવિતામાં રચાયલા ફકરાઓ મળે છે એ બીનાથી આપણને હાલના જમાનામાં પહેલી-વાર, આપણા તમામ અવસ્તાની સત્તાદાર ટેક્સ્ટ પ્રગટ કરનાર મરહુમ વિધ્વાન ડૉક્ટર ગહડનરે, જાણીતા કીધા છે. ગાથા શબ્દનો ધાતુ ગાવું અર્થ રજુ કરે છે, તે મુજબ ગાથાના આ શ્લોકો ખુશ હલકે ગાઇ, ભણી શકાય તેવી રીતે છંદોમાં રચાયલા છે. સ્પીતમ જરથુશ્ત્ર અને તેમના પહેલા શાગેદોંએ તે ધરાન સરજમીન ઉપર પોતાની જીંદગી દરમિયાન પોતાના ધર્મનો ફેલાવો કરતાં ગાયલાં, ખુશ હલકે ભણેલાં ભક્તિરૂપ ગાયનો, ભજનો તે આ ગાથાનો સંગ્રહ છે.

ગાથાના હૈયાત શ્લોકો. એવું જણાય છે કે પયગમ્બર સાહેબના રચેલા તમામ ગાથા આપણે હાથ આવવા પામ્યા નથી. જે ગાથા આપણી પાસે બચવા પામ્યા છે તે આપણાં યસ્ન યાને ઇજ્ઞસ્નેનામનાં ક્રિયા, ભક્તિનાં દક્ષતરમાં સમાવી દેવામાં આવ્યા છે. ઇજ્ઞસ્નેના ૭૨ હા યાને પ્રકરણમાંના ૧૭ હા આ ગાથાના શ્લોકોના બનેલા છે. અહુનવદ નામે જણાયલો પહેલો ગાથા ઇજ્ઞસ્નેના ૨૮ માં હાથી શરૂ થઈ ૩૪ માં સાથે પુરો થાય છે. ઉશ્તવદ યાને બીજો ગાથા ૪૩ થી ૪૬ ; ત્રીજો રેન્તોમદ ૪૭ થી ૫૦ ; ચોથો વોહુ-હાથ ગાથા ઇજ્ઞસ્નેના ૫૧ માં હાનો બનેલો છે અને સેવટનો પાંચમો ગાથા વહિશ્તોષ્શત તે ૫૩મો ઇજ્ઞસ્નેનો હા ગણાય છે. આ ૧૭ હા કુલે ૨૩૮ શ્લોકો ધરાવે છે. તેમાં સર્વેથી લાંબા હા તે દર ૨૨ શ્લોકોના બનેલા ૩૧મા તથા ૫૧મા હા છે, જ્યારે સૌથી નાનો ૬ શ્લોકનો બનેલો હા ૪૭મો છે.

ગાથા જરથુશ્ત્રના રચેલા છે. આપણા મોબુદ અવસ્તામાં ગાથાના હા પયગમ્બર સાહેબના પોતાના રચેલા છે. તેની ભાષા બાકીના બીજા અવસ્તા કરતાં ઘણી પુરાતન છે, યાને જે માદ્દક સંસ્કૃત ભાષાનાં સાહિત્યમાં પુરાતન વેદની ભાષા જે સંબંધ પાછળની સંસ્કૃત ભાષા સાથે ધરાવે છે, તેવો સંબંધ ગાથાની અવસ્તા ભાષા તે પાછળની વંદીદાદ વગેરેની અવસ્તા ભાષા સાથે રાખે છે. આ માટે ગાથાના અવસ્તાને બુઝોર્ગ યાને મોટા અવસ્તા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, જ્યારે બાકીના અવસ્તાને કુચક યાને નાના અવસ્તા તરીકે ગણવામાં આવે છે. ગાથા પયગમ્બર સાહેબે રચ્યા પછી તેમના શાગેદો અને જીવનશીનોએ તેમના ગુજર પામવા બાદ પાછળા અવસ્તા રચ્યા

છે. ભાષા ગાથાની પુરાતન છે, વખતને આધારે ગાથા પહેલા રચાયા છે અને પાછળા અવસ્તા, જેવા કે યશ્તો, વંદીદાદ વગેરે અસુરેથી રચાયા છે છતાં આપણે જોઈએ છીએ કે યશ્તો, વંદીદાદમાં જે હકીકતો, બાબતો, માન્યતાઓનું બ્યાન મળે છે તે વધારે પુરાણી યાને જરથુશ્ત્રની આગમજના વખતની એટલે જ્યારે હીંદી-ધરાની વડવાઓ આર્ય ભૂમી ઉપર સાથે વસ્તા હતા તે વખતના છે. વધારે ખુલાસાથી બોલીએ તો જરથુશ્ત્રના ગાથા ચોકખા ધરાની છે, જ્યારે વંદીદાદ, યશ્તો વગેરે વધારે પાછળા વખતમાં લખાયલા હોવા છતાં જરથુશ્ત્રની પૂર્વે હીંદી-ધરાની જમાનામાં થતી આરાધનાઓ, ક્રિયાઓ, મતો, તવારીખી બન્યોતો સમાવેશ કરે છે. ગાથા અને પાછળા અવસ્તા વચ્ચેની સરખામણીમાં કુદરતી રીતે ગાથા વધારે વફાદારીથી અને અચૂકપણે પયગમ્બર સાહેબનાં પોતાનાં ધર્મ મતો અને શિક્ષણો રજુ કરે છે.

ગાથાનું શિક્ષણ. સઘળા ધર્મો અને ફિલસુફીઓ જે મૂળ મુદ્દા ઉપર રચાયલા માલમ પડે છે તે આ જગતમાં માલમ પડતી બધીની હસતી છે. આ સૃષ્ટિનો આત્મા ગેઉશ ઉર્વન, પાછળનો ગોશોશન, જાણે અહુરમજ્દ સનમુખ ફરીયાદ કરે છે કે આ ધર્મ ઉપર જ્યાં જુઓ ત્યાં ગરીબાઈ, કંગાલિઅત, ચોરી, લુટફાટ, કીનો, કપટ, અદેખાઈ, દુશ્મની, દુર્ગુણ, પાપ નજરે પડે છે. જગતની એવી ખરાબ સ્થિતિનો અહુરમજ્દે સુધારો કરવો અને તે સાફ એ મહાભારત કામ કરી શકે તેવા એક મહાન સુધારકને જગતમાં મોકલવા. અહુરમજ્દે ગેઉશ ઉર્વનની ફરીયાદ સાંભળી જરથુશ્ત્રને તે મોટાં કામ માટે પોતાના

પયગમ્બર તરીકે મોકલવા જણાવે છે. ખલકના આત્માને પહેલે તેથી સંતોષ મળતો નથી, અને જરથુશ્ત્ર જેવા એક પુરુષ એ સહાસ બળવી શકે તે માટે શકમંદ બને છે. જરથુશ્ત્ર તે પછી જન્મ લે છે, અને ઉમરે પુગતાં અહુરમજ્દના કાસદ, પયગમ્બર તરીકે જાહેર થાય છે. તેઓ પોતાનાં શરૂઆતનાં વર્ષો કુદરતના ભેદો સમજવા, ઉકેલવામાં પસાર કરે છે, તે ઉપર મનન કરે છે. આ જગત કાણે પેદા કીધી, મરણ જીવન કાણે ઘડ્યું, નેકી બદી કેમ ઉત્પન્ન થઈ, અશોધના હાથ ઉપર દરવંદી યાને પાપીપણું ક્યારે નાશ પામશે, એવા સઘળા સવાલો તેઓ અહુરમજ્દને પુછે છે. તેઓ અહુરમજ્દનાં દર્શન અને તેમના સાથની વાતચીત માગે છે. તેઓ અલંકારમાં અહુરમજ્દને જણાવે છે કે તેણે પોતાનાં મોઢાંની જખાનથી આ સઘળી બાબતની સમજણ આપવી. કુદરતના ભેદો ઉકેલવામાં બહુમન અમશાર્પંદ અને સરોશ ધજ્દ તેમને મદદ કરે છે અને તેઓ પોતાનાં પયગમ્બરીનાં કામને માટે લાયક થાય છે. તેઓ શીખાડે છે કે પેદાયશ મંડળમાં જ્યાં જુઓ ત્યાં સચાઈ અને જુઠાણું, નેકી અને બદી, વચ્ચે યુધ્ધ ચાલી રહ્યું છે. આ બેની વચ્ચે સૌ સૌએ પોતાની મરજનું છુટાપણું વાપરી સચાઈનો માર્ગ એખત્યાર કરવો એવી તેઓ સમજણ આપે છે. તેઓ જણાવે છે કે જેઓ ભલાઈનો માર્ગ તજીને ખુરાઈને રસ્તે જાય છે તેઓ પોતાને હાથે જાતે પોતાનાં અંતકરણથી આડે રાહે દોરવાઈ જાય છે અને તેમ કરતાં તેમનું આક્રમ્ત ખરાબ આવે છે. જેવી કરણી તેવીજ પાર ઉતરણી એવો અચલ નિયમ તેઓ સમજાવે છે અને પોતાને સાંભળવા આવનારાઓને અશોધની જીંદગી એખત્યાર કરવાને કહે છે. જગતની કાળી બાજુ તરફ આંગળી

દેખાડી તેઓ મક્કમપણે જણાવે છે કે ઘડીભર જુઠાઈ સચાઈ ઉપર ફાવે યા દરવંદી અશોષ ઉપર ફાવે પણ આયંદે તો સચાઈ અને અશોષનીજ ફતેહ છે. ભલો મીનો સેવટે ખુરા મીનોને હરાવશે અને જગત સંપૂર્ણતાએ પહોંચશે.

ગાથામાં જરથુશ્ત્ર. જરતોરશ્તી સાહિત્યનો અભ્યાસ કરતાં તુરત જણાઈ આવે છે કે ગાથાનાં લખાણોમાં પયગમ્બર સાહેબ તવારીખી પુરૂષ તરીકે કામ કરતા, પોતાના ખેશીઓ, મિત્રો, શાગેદો સાથે વહેવાર રાખતા, પોતાનાં કામ સામે વિરોધ કરનારા સાથે તકરાર કરતા મળે છે. તેને બદલે પાછળા જમાનાનાં લખાણોમાં તેઓ વધારે ને વધારે દંતકથાનાં વાતાવરણમાં મુકાતા જાય છે, અને તેમની આસપાસ ચમત્કારો અને મોજેજોગો ઉભા થતા જાય છે. આપણે ગાથામાં તેઓને પોતાનાં પયગમ્બરીનાં કામના શરૂઆતના તગ્ગકામાં હાડમારી વેઠતા, નિષ્ફળતા પામતા, હીણાતા જોઈએ છીએ ત્યારે તેઓ અહુરમજ્દની મદદ ચાહે છે અને પોતાની મુસીબતો જાહેર કરે છે કે કંઈ તરફ રસ્તો લેવો અને કાણુતી મદદ શોધવી તે તેમને સમજ પડતી નથી. પાદશાહ વિશ્વાસ્પ, ક્રષોશ્ત્ર, જામાસ્પ જેવા તેમના ખેરખાહો, મદદગારો માટે તેઓ દાદાર સનમુખ પોતાનો સંતોષ જાહેર કરે છે અને તેઓ ઉપર ભલા આશીર્વાદો વરસાવે છે. ગરેહ્મ, ખેન્દ્ર જેવા દીન દુશ્મનો તરફથી જે ચાલુ સતાવણી થાય છે અને ધર્મના ફેલાવાનાં કામમાં જે હરકત નખાય છે તે સામે તેઓ અહુરમજ્દ આગળ ફરીયાદ કરે છે. પોતાની બેટી પોઉઝ્યીસ્તિની શાદી રામશ્તીની મિજલસમાં તેઓ પરણતાં જોડાંને પોતાના આશિષ અને શિખામણુ આપે છે. ગાથામાં જરથુશ્ત્ર સંસાર વહેવારમાં, પોતાની આસપાસની હિલચાલોમાં ભાગ લેતા, ખુશી, ગમી,

સંતોષ અને તરેહવાર જાતની લાગણી દેખાડતા નજરે પડે છે. અશો જરથુશ્ત્રનું સત્તાવાર અને આગેહુળ જન્મચરિત્ર રચવું હોય તો તે ગાથા ઉપરથી રચી શકાય.

ગાથા ઉપર મનન. ગાથાનું લખાણ વાંચવા કરતાં, વિચારવા, મનન કરવા, ચિંતન કરવા માટેનું છે. જે માફક કોઈ ઉમદા વિચાર, આદર્શ, શિક્ષણ એકાદ લીટીમાં સમાવેલું હોય તે ઉપર પાછળથી મોટા વિષયો લખી શકાય તેમ ગાથાના એક એક શ્લોક, બલકે *adumbrated* રૂપમાં લખાયેલી એક એક લીટી પોતામાં તેવો બહોળો અર્થ સમજાવે છે. ગાથાના આ ફકરાઓ આ લીટીઓ પયગમ્બર સાહેબ પોતાના સાંભળનારાઓ સનમુખ ગાઈ તે ઉપર લખાણથી શરૂ કરી તેનો ભાવાર્થ સૌને સમજાવતા. ગાથાના શ્લોકોની રચના સંક્ષેપમાં, ટુંકમાં થયેલો ભાવાર્થ સમાવે છે માટે કુદરતી રીતે વિચારવંત નર નારીઓ તે ઉપર જે ઉંડો વિચાર કરે, મનન કરે, એક ચિત્તે તેનો પયગામ સમજવાની કાશીશ કરે તો સૌ સૌ પોતાનાં જ્ઞાન અને મનોવૃત્તિને અનુસરતો સાર તેમાંથી ખેંચી શકે. એવી જેટલી કાશીશ બુદ્ધે બુદ્ધે કેકાણેથી બુદ્ધાં બુદ્ધાં રૂપમાં થાય તે આવકારદાયક ગણાય, કારણ તેથી ભક્તિ સાહિત્યની ખીલવણી થવા પામે. એવી કાંઈક કાશીશ આ કેતાબમાં તેના મરહુમ મનનકાર કરતા માલમ પડે છે. વાંચનાર તેમના ઉપજાવેલા સાર સાથે એક મળતા થાય કે નહીં થાય પણ ગાથા જેવી માંથ્રવાણી સમજવાની, તેનો સાર ઉપજાવવાની હર કોઈની કાશીશ લાભકારક છે. મરહુમ રૂસ્તમજી હોરમસજી પુરશેદજી મીનોચેહર-હોમજીની તેવી કાશીશ આ કેતાબ મારફતે રોશની પામે છે અને આપણાં દીની સાહિત્યમાં કાંઈ ઉમેરો કરે છે તે જોઈ આપણે ખુશી છીએ.

•

અહુનવદ ગાથા
(હા ૨૮—૩૪)

અહુનવદ ગાથા

ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાએ
 અવજ્ઞની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાદ્ ; ગેહ
 ગાથાઝ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્યેન્તો-
 મદ્ ગેહ, વોહૂક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોઈશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાઝ્યો, અદાશ્વશ યેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્ઞમ્ દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 બૂન્ બૂદ એસ્તેદ. અજ આંન્ ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની. તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઑએ અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્
 હોમ્. ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઈદીતે
 અઘ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હધથ્યા વર્શોમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ક્રપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને. મજ્જદયસ્તો જ્જરથુશિવરા વીદએવો
અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો,
અમેષનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ
રતુક્ષધાઓ અપઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશતવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-
મઠન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષધયાઓ ગાથયાઓ,
વાહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્, પઓઘર્યો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્. નખાનજાદશતનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓઘ્ર યસ્નાઘ્રય વહ્માઘ્રય
ક્ષનઓઘ્રાઘ્રય ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘર્યો
જઓતા ક્રા મે ઝૂતે, અથા રતુશ અપાત્તિયત
હચ ક્રા અપવ વીદાઓ ઝૂઓત્.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ ખરેનંધઉહન્તેમ
યજમઘદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષધા હુધાઓંધો
યજમઘદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષધાઓ

અપઓનીશ્ યજ્ઞમધદે; અહુનવધતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; ઉશ્તવધતીમ
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે;
 રપેન્તા-મઠન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમધદે; વેહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; અપઓનાંમ્
 વંધઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્ષવયો યજ્ઞમધદે.
 અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૂ વધર્યો ૧.

(હા ૨૮)

૦ યાનીમ્ મનો. યાનીમ્ વચો, યાનીમ્
બ્યઓઝેમ્, અપઓનો જરથુશ્ત્રહે.

ફેરા અમેષા સપેન્તા ગાથાઓ ગેઉર્વાઈન્
નમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ્.

નમાજ અમારી. કાવ્યાતી કયાતી વર્ગના સ્વાતના ઉદ્ધાર માટે પવિત્ર જરથુશ્ત્રનાં મન, વચન અને કર્મથી ખુદાઈ અરક્ષિતે આપ મેળા અનેલા અને અમશાસ્પદોથી તુરમંદી પામેલા ગાથાઓને નમાજ અમારી.

પદ : નમાય નમો અગારા ગાથા કયાતી.

૧ અહ્યા યાસા નેમંદહા ઉસ્તાનજસ્તો રફેઝહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વીમ્ રપેન્તહ્યા અપા
વીરપેંગ પ્યઓથના,
વંદહેઉશ્ ખતૂમ્ મનંદહો યા ક્નેવીષા ગેઉશ્યા
ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

મનની મુરાદ. અહુરમજ્દ ખુદાની દરગાહે જોડેલા હાથ ઉચ્ચાણું,* ગુજારું મીનતથી વિનંતિ. તેની કૃપા મેળવવા ભણું ભલી અંદગી. તપોબળ અંદગીનું વરદાન† મેળવી પામું મન ધારી મુરાદ. સત્યતાના આગ્રિ શોધક સૂક્ષ્મ તત્વના અધિપતિ અર્દી-બહેશ્ત અમશાસ્પંદની તેજ માંગલિક અથ શક્તિના મહા જોશ આરાધન સાથે. ચાહું ખાહેશ રહેમના મોટા સાહેબથી સવાબના નતીજા તરીકે. ઉતારે દાદાર મારા ઉપર હસ્તીક ધ્રુવની જૃહસ્પતિ અપાર અક્ષેષ યોગે. જીવ માત્રના સ્વામી બહમન અમશાસ્પંદની પ્રથમ અક્કલની શુદ્ધ ચંદ્ર સમજાણથી. કયાનીઅન મૂળ જીવની ઓલાદે ઉતરેલા ધરાની ટોળામાં દીનની સુલેહ પાંચરી અમન બક્ષવાને બનું હું બલવંત.

પદ : અધિપતિઆન આરાધન મૂકત.

મારું કહ્યું માનોજ ખુદાયજ પીછાણોજ.

૨ યે વાઓ મજદા અહુરા પધરી-જસાઈ વોહૂ
 મનઁધહા,
 મઠ્ઠિયો દાવોઈ અહ્વાઓ અસ્ત્વતસ્ત્યા
 હ્યત્યા મનઁધહો,
 આયપ્તા અપાત્ હયા યાઈશ્ રપન્તો દધદીત
 ખાશ્ત્ર.

યોગ સમાધ. અપની રોશનીના તારની ચમકથી યોગ સંયોગે સમાધ સાંધી ફરી લેવું હું જગ ચક્રના ઝટ ફેરા. ખુદાની બક્ષેશની બરકતે અને બહુમનની મદદે. તો પહોંચી મને પુણ્ય કામનો યોગ્ય જગ્યો ખુદાની દરબારથી શારીરિક અને માનસિક. આ અને પેલી દુનિયાનો. યોતાના નવાજેલા પ્યારા શપ્તો ઉપર ખુદા રહે છે રોશનક બક્ષેશોની વિશેષ રેવારેલ.

પદ: યોગ આણુ છુટયો વિશ્વમાં.

૩ યે વાઓ અપા ઉફ્યાની મનસ્યા વોહૂ
 અપઓઉર્વીમ્,
 મજદાંમ્યા અહુરેમ્ યઓઈઝ્યો ક્ષત્રેમ્યા
 અઘજ્યોન્વસ્નેમ્,
 વરેદઘતી આર્મઘતિશ્ આ-મોઈ રફેઘ્રાઈ
 જવેગ્ જસતા.

અલખત અવલ મવક્કલાત. અલખત અવલાત
 સ્તુતિ ગાઇશ અહુરમજ્દની મવક્કલાતની. સાથે હૈયાતી અને
 બળનું મૂળ અપની અમ્મલાતની ખુશ હલકે ઉમદા સરોદ
 લલકારી. શહેરેવર અમશાસ્પંદના આફતાબી બંદોબસ્તીદાર
 દીનદાર ક્ષત્રપતની. તેમજ સ્પેંદાર્મદની શક્તિની ધરાની ફિદાગીરી
 અને પવિત્ર જ્ઞાનકેશાનીની. સમસ્ત અમશાસ્પંદોને સામટે ધોરણે
 ધજીને હું પહોંચું તેમની નજદીકીમાં મારી મનની ધારી
 મહેરબાની માંગવા.

પદ : પનાહકારી મારી ધારી મન પ્યારી દીનદારી.

૪ યે ઉવનિન્મ મેન્ ગધરે વોહૂ દદે હથ્રા મન'ઘહા,
 અપીન્ચ્યા બ્યઓથનનાંમ્ વીદુશ્ મજ્ઞદાઓ
 અહુરહ્યા,
 યવત્ ઈસાઈ તવાચ્યા અવત્ ખસાઇ અએષે
 અપહ્યા.

સંપૂર્ણ અર્પણ. થાકિં છું સંપૂર્ણ અર્પણ કસમ ઉઠાવી
 ઇજરેને યજ્ઞની વચમાં ખુદાની ખિદમત વાસ્તે. મજ્ઞસ્થુત
 મક્કમ્યતે માનીને કણેકણ રજકણ. પ્રયત્ને મયું મારામાં પ્રાણના
 પણ પ્રાણ હોયા સુધી માજદયસ્તી દીનની દીક્ષા* દેવા. આગ
 શક્તિની આરાધનાનો સુરેખ† સંપ્રદાય‡ સહી સ્થાપીને શિખાડવા.

પદ: કણકણ રજકણ પૂર્ણપૂર્ણ.

પ અપા કત્થવા દરેસાની મનસ્સા વોહૂ
વએદેમ્નો,

ગાતૂમ્સા અહુરાઈ સેવીશ્તાઈ સેરઓષેમ્
મજદાઈ,

અના માંધ્રા મજિશ્તેમ્ વાઉરોઈમઈદી અફ્સ્ત્રા
હિજવા.

ફરમાવો સાહેબાન. ફરમાવો તમે રે સૌ સાહેબાને મન
મારા કન્યાધીપતિઓ. બહુમનની ભલમનસાઇ. અર્દીઅહેશ્તના
મહામયની ચોકખાઇ. આપ સાહેબોને પહોંચવા હું નશીબવંત
નિવડશ ના? એ ખાતર તો સત્યવાદી પુરુષ માટેનો વાટ માર્ગ
કેવળ એકજ છે ના? સરસ્વતી વેત્તા* શ્રવણથી સંપાદેલી
તાબેદારીના અધ્યક્ષ† સરોપનો એકલોજ માર્ગ છે ના?
અહુરમજદાની ગરોથ્માની ગાયન ગુંથામણુ દરગાહે એમજ
પહોંચાય ના? ધારી નૈયત મેં કે માંથ્રવાણીનો એકમી કલમે
પદાવી ક્યાની ધરાનીઓને બનાવું હું સુસ્ત એકીનો
ધમાનવાળા થવા.

પદ : ફરો તાબેદારી ધરો હોશ સરોપ.

૬ વોહૂ ગઇદી મનઁહા દાઇદી અપા-દાઓ
 દરેગાયૂ,
 એરેવાઇશૂ તૂ ઉખધાઇશૂ મજદા જરથુશ્ત્રાઇ
 અઓળેઁગહવત્ રફેનો,
 અહમઁજ્યાયા અહુરા યા દધખિવ્વતો
 દુઓપાઓ તઉર્વાયામા.

ભાંગી કરું ભુકો. હમેશગીના સરજણહાર ખુદા.
 પ્રશંસનીય* સદગુણોની ચમક ઉતાર મારામાં બહમન અને
 અર્દીબહેશ્તના પ્રતાપે. પ્રગટેલ સત વચનના કબુલ્યા કોલથી
 થા તું જરથુશ્ત્રનો સહાયક. ભેદ ઉકેલણુ સાધનો પ્રાપ્ત થતાં
 વેત ન ચૂકશે તે જાલમે દીધેલાં દુઃખ ભચી ભુકો કરી ઉરાડવા.

પદ : તારી પ્રશંસા જોર જમાવે.

૭ દાઘદી અખા તાંમ્ અપીમ્ વંધેઉશ્ આયમા
 મનંધેહો,
 દાઘદી તૂ આર્મંધતે વીશ્તાસ્પાઘ ઇપેમ્
 મઠંબ્યાચા,
 દાઓસ્તૂ મજ્જદા ક્ષયાચા યા વે માંથ્રા સ્ત્રેવીમા
 આરાદાઓ.

થા પ્રસન્ન. બહુમનનાં અક્કલ પસંદ પુણ્ય કામોની નેકી
 જમીને બંધાયો હોય સવાળી ગરો. તે જઠાથી અમને પહોંચે
 દીનનાં ખોરેહના ખજનાની બાતું અર્શીશ્વંધ ફરેસ્તણુ. જેઓ
 છે ઝલેહઝલકારીણી, સુંદર શણુગારીની, પ્રભા* પ્રવેશીણી, કાંતિ†
 પ્રકાશીણી, રોશની રક્ષણીકી, દિવ્ય‡ દીપીનીકી. થાય પ્રસન્ન
 અમે બનેને. મુજ જરથુશ્ત્રને, તેને ગુસ્તાસ્પને. તું ઓ સુધડ
 સ્વચ્છતા, નિર્મળતા, સ્પેન્ત આર્મંધતી તમેએ પ્રસન્ન થાઓ.
 ઉતારો અમારામાં અહુરમજ્જદનાં સુખ સુલેહ શાંતિનાં દેનાર યોગ
 પ્રયોગ ક્રમ પ્રકરણુ.

૫૬: ખુદાની ખાસ લક્ષ્મી અશી.

૮ વહિશ્તેમ્ શ્વા વહિશ્તા યેમ્ અપા વહિશ્તા
હજઃઓપેમ્,

અહુરેમ્ યાસા વાઉનુશ્ નરોઽધ દ્રેરપઓશ્ત્રાઽધ
મઽઞ્યાયા,

યઓઽઞ્યાસ્યા ઇત્ રાઓઽધુઽધોઽધ વીરુપાઽધ યવે
વઽધેઉશ્ મનઽધો.

રૂડી ઉમેદગી. રૂડી ઉમેદગી જીએ તમથી ચાહતાં. તે
અમને આપો. સચાઇનાં સાધનોનો અમારા પર કરો વધાવો.
યજીએ એક મને અમે આમેજ અગન્યાજ* અધિર્પતિ
અર્દીબહેશ્તના આતશી સંપ્રદાયમાં†. એ વિષે જીએ સવાલી‡
હું અને ક્રપોશ્ત્ર. આપોજી અમને મોકળે મને. ધર્મ નિભાવણ
કારણ કરો એકત્ર અમારું મન બદમનના ભત્રા સન§ માગેમાં.
છેકતા છેડા લગ. એકિનાર જમાનાની હમેશગી તલક.

પદ: છેક છેડા લગ જમાનાની હમેશગી તલક.

૬ અનાઘશ વાઓ નોઘત્ અહુરા મજ્દા અપેમ્યા
 યાનાઘશ જરનએમા,
 મનસ્યા હ્યત્ વહિશ્તેમ્ યોઘ વે યોઘથેમા
 દસેમે સ્તૂતાંમ્,
 યૂજેમ્ જેવીશ્યાઓંઘહો ઇષો ક્ષત્રેમ્યા
 સવંઘહાંમ્.

અરશ્નુમ, માંડ્યો યોગ ગોફેનશીનીમાં ફરોહર હિંગામી
 દશ દિવસનાં અરશ્નુમનો. કરીએ તેમાં ઈતેબરી વિનંતિની
 બંદગી. ન આજુરદેહ થતાં દરગીઝ એ અમારી ઉપરાઉપરી
 માગણીઓથી તમે ઓ અહુરમજ્દ. અગર તમે ઓ સુ મનના
 સ્વામી બહમન. કે તમે આતશી કેબલાના માઅકુત્ર અધ્યક્ષ*
 અર્દીબહેશ્ત. તમે રીજશો તો પવિત્રતાની પાકીજગી પહેરીને
 અમે ઉરાડથું દીનતો ઝુંડો દશે દિશાએ દશ ઘણાં જોરથી. ન રૂઠો
 તમે તુડો†. અમશાર્પંદ અનજુમન અમારો માંડ્યો વર આપો.
 તેથી બદગોઘ સવાબના અપ હસ્તકના દરંગમાં અમે હંબેરામાં
 સામીલ થઈ મેળીએ હિસ્સો.

૫૬ : પ્રણમો‡ દશકા નામ માહત્મ્ય§.

૧૦ અત્થે'ગ્ અપાઅત્યા વોઈસ્તા વંધેઉશ્યા
 દાયે'ગ્ મનંધહો,
 એરેશ્વે'ગ્ મજ્ઞદા અહુરા અએઈઝ્યો પેરેના
 આપનાઈશ કામેમ્,
 અત્થે વે દમઈઝ્યા અસૂના વએદા ખરઈથ્યા
 વઈન્ત્યા સ્વાઓ.

સતનો કાંટો. સમતોલ અંદાજની ધારણ મીઠ્ઠાને
 બાંધેલા કટોકટ નિયમોના ધારા તું સાહેબની ખબરમાં છેજ.
 અંતરિક્ષ* પ્રેરણાએ તણાતી અમારી જીજ્ઞાસામાં ઉજળાતી
 ઉર્મીઓનો ઉમળકો† એ ધારાનું જ્ઞાન મેળવવા તણપી રહ્યો છે,
 તે કર સફળ તું સાહેબ. જળવાય તેથી અમારો બન્નેનો મીનોઈ
 લાલ. અદા થાય અમારેથી તારા કાનુનો પ્રમાણેની ચાલુ ફરજો.
 હાંસલ થાય ખુદાઈ અમશાસ્પંદનું બુધ્ધિ ફળ જે છે તનદુરસ્તીનું
 સુખ અને આરામ. શુક્રપતિ અમદાઈ અમશાસ્પંદની પુષ્કળતા
 અમૃત મિસાલ અમર્તાની એનાયત.

પદ : સત કાંટ સંપાદ્યાં‡ જ્ઞાન.

૧૧ યે આઘશ્ અપેમ્ નિપાઓંધે મનસ્યા વોહૂ
યવએતાઈતે,

ત્વેમ્ મજ્ઞદા અહુરા ફ્રો-મા સીષા થ્વહ્માત્
વએાચંધે,

મન્યેઉશ્ હચા થ્વા એએઆઓંધહા યાઘશ્
આ અંધુશ્ પોઉર્યો બવત્.

જવેદાનનો હિમાયતી. જે કિનાર જમાનાની લંબાઈ
સુધીંદીનદાનાઈનો હું છું અચૂક હિમાયતી. સુમતિ* વિચરંતો
સત્ય બોલતો. મને તુ પ્રત્યક્ષ† સામેત સમજવી આગાહ કર
મહાજ્ઞાની સાહેબ કે શૂન્યમાંથી એકાંકી પ્રગટી સૃષ્ટિ શા નિયમોએ
સરજતનાં માંડ્યાં મંડાલુમાં.

પદ: માંડ્યાં મંડાલુ થયાં શાં સૃષ્ટિનાં.

અહ્યા યાસા નેમંધહા ઉસ્તાનજસ્તો રક્રેઘ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વામ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીસ્પેંગ બ્યઓથના
 વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહો યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યોઃ ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. અહ્યાસાંમ્
 હાઈતીમ્ યજમઘદે. યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્
 યેસ્ને પઈતી વંધહો મજદાઓ અહુરો વએથા
 અપાત્ હયા યાઓંધહાંમ્ તાંસ્યા
 તાઓસ્યા યજમઘદે.

(હા ૨૯)

૧ દમઘળ્યા ગેઉશ્વ ઉર્વા ગેરેજદા કહ્યાર્થ મા
 શ્વરોજ્જ્ઞમ્ કે-મા તપત્,
 આ-મા અએષેમો હજસ્થા રેમો આહિવાયા
 દેરેશ્ચા તેવિશ્ચા,
 નોઘત્ મોઘ વાસ્તા દમત્ અન્યો અથા મોઘ
 સાંસ્તા વોહૂ વાસ્તયા.

‘માયો પુકાર. કયાનનાં કાવ્યાની મૂળ જીવનાં શરીરમાં
 અંધ પડેલાં રવાને ઉઠાવી ફરીયાદ. તોખમ જુનિયાદે હતો નસલમાં*
 તે અસલ. માયો પુકાર તેણે કે આકૃતિ ઘડી તુંજ દમ કુંકી
 હૈયાતી બક્ષી મને તેં રે ઓ સાહેબ અમારા. પડે છે મુંજ પર
 કહેર કિનાના ફટકા રે એ સાહેબ અમારા. તિરસ્કારનાં તીણાં
 બાણ વીધે છે જીગર રે ઓ સાહેબ અમારા. વસતીનાં સંસ્થાનોમાં
 ના તો છે મારો સંભાળક તું શિવાય બીજો કોઈ. અમારો સુધારો
 વધારો ચાલુ રાખી મોક્ષ મુક્તિના માર્ગમાં રાખનાર ન તારા શિવાય
 બીજો કોઈ. તેથી ધનસાફના કાનુને બક્ષે અંદીથી ખલાસી તો તું
 ન બીજો કોઈ.

પદ: સુન પુકાર કયાન ધ્યાનનો.

૨ અદા તપા ગેઉશ પેરેસત્ અષેમ્ કથા તોઇ
 ગવોઈ રતુશ,
 હ્યત્ હીમ્ દાતા ક્ષયન્તો હદા વાસ્તા ગઓદાયો
 થવક્ષો,
 કેમ હોઇ ઉશતા અહુરેમ્ યે દ્રેગ્વોદેબીશ
 અએષેમેમ્ વાદાયોઈતિ.

ખુદાઈ દરબાર. જીવ માત્રના સરજણુદાર અહુરમજ્દની
 ચેતન* શક્તિએ જાણુ થયું તેમની સનમુખ કેવલામાં હમેશાં ખડા
 રહેતા આતશ જોશંતા અર્દ્રબહેશ્ત અમશાસ્પંદને. જે પ્રશ્ન જાણુ
 થયો તે એ. એંઓ તમે કોઈ ધર્મોચાર્યી,† જ્ઞાનાધિકારી‡ પ્રતિષ્ઠિત§
 પાસગાન સરદાર એ દુઃખી આત્માના કલ્યાણ કારણાર્થ||
 અમશાસ્પંદોની અનબુમનને પણ પુછ્યું. ધાર્યો છે પાલક,
 સંભાલક, હેંમીત્રો વીરલો. કોધાંધી દરજ્જ દેવીને મારી લટાડનાર
 દીનદાર.

૫૬: છે કોઈ જાતી તમે નિમ્નો.

*જીવનશક્તિ

†ધર્મ ગુરુ.

‡જ્ઞાનનો માલીક.

§માનવંત.

||માટે.

૩ અહ્માધ અપા નોઠત્ સરેજા અદ્વએષો ગવોઈ
 પધતી-મ્રવત્,
 અવએષાંમ્ નોઠત્ વીદુયે યા પવધતે આદેંગ્
 એરેખ્વાઓંધહો,
 હાતાંમ્ હ્વો અઓજિશ્તો યહ્માઈ જ્વેંગ્
 જિમા કેરેદુપા.

આપ્યો ઉત્તર. રોશન કલામના સ્વામી અર્દીબહેશ્તે
 આપ્યો ઉત્તર. ન કોઈ જડયો અમને. ન કોઈ દીધો તેમને.
 ઉંચાણુતાની શિખર ટોચે પુગેલા એવા છેકને છેડેના સવાલનો
 નિર્જુંય મહાજ્ઞાની સાહેબ શિવાય કોઈખી ઓછી શક્તિથી ન થાય.
 તું સાહેબનાં પ્રૌઢ* મહત્ત્વના જશ ગુણની હર પળ તારીફ ને
 પ્રાર્થના તારી સર્વે પેદાયશ ગાય છે.

પદ: તું પાસ અમારી યિશાત શી.

૪ મજ્જદાઓ સખારે મઘરિશ્તો યા-જી વાવેરેજોઈ
પઘરી-ચિથીત્,

દઝેવાઈશ્ચા મખ્યાઈશ્ચા યાચા વરેપઘતે
અઘપી-ચિથીત્,

હ્વો વીચિરો અહુરો અથા-ને અઘહુત્ મથા
હ્વો વસત્.

અખંડિત* લેખ. એ સરદાર બાબત તું સાહેબ કરે
આશકાર તારી દરબાર અખંડિત એકરાર. તારી સર્વજ્ઞ નજરમાં
બની કાલ, બનતી કાલ અને બનવા કાલ સર્વે ક્રવષીઓ તેમજ
તેમના ધર્મેધારી સવાબ કે અધર્મ† પાપ કુલ પેદાયશનો ને
કુદરતનો છેજી તું તીક્ષ્ણ બારીક બીન પરીક્ષક. તારો હુકમ બળવ.

પદ : ખુદાયજી ફરમાવોજી હુકમ તમારા.

પ અત્ વા ઉસ્તાનાઈશ અહ્વા જસ્તાઈશ
 ફીનેન્ના અહુરાઈ આ,
 મે ઉર્વા ગેઉશ્યા અજ્યાઓ હ્યાત્ મજદાંમ્
 દ્વઈદી ફેરસાખ્યો,
 નોઘત્ એરેજેજ્યોઈ ફજ્યાઈતશ નોઘત
 ફુયેન્તે દ્રેગ્વસૂ પધરી.

ખડો ખિદમતમાં. ખડો રહી ખિદમતમાં હાથ જોડી
 અરજ ગુજરે મુરાદ માંગે ઉમેદવાર જરથુશ્ત્ર કયાની અનન્નમનની
 ખલાસી* કારણ. શંકાશીલ થઈશ તો તારી સનમુખ પહોંચી અતિ
 નરમીથી ખુલાસો મેળવીશ. તારે કહે ચાલીશ. વરદાન† માંગીશ
 કે કોધાંધ‡ દુર્જનના§ ફટકા નહીં પડે સાચા દીનદાર ખુદા પરસ્ત
 પર. ફનાહી ફાટે જર નાસળવાર બ્રહ્મદીન દૂરવંદ પર.

પદ : અધમ અધર્મી ચુર ચુર જરર.

*મુકિત. †આશીર્વાદ ‡ગુસ્સાથી આંખળા બનેલા. §બુરં માણસ.

૬ અત્ એ વએચત્ અહુરે મજદાએ વીદ્વાએ
વૈશ્વ વ્યાનયા.

નોધત્ અએવા અહૂ વિસ્તો નએદા રતુશ
અપાત્તિયત્ હયા,

અત્ જ શ્વા ધ્રુવન્તએચા વાસ્તયાધ્યા
થોરેશ્તા તતપા.

ગગન શબ્દ. ગગનમાં અવાજ હોય રહ્યો સાહેબે
આલમનો. જ્ઞાન થોગે જાણ થઈ પડ્યું કે શી છે મુરદ કોણની.
કહ્યું કે નથી માલમ તમને એવો કામ અંદોઅસ્તીદાર દીનદાર તો લ્યો.
હું નિમશ ક્યાની ટોળાના આત્મિક અંતરરણનો રક્ષક.

પદ: નેમું પયગમ્બર રક્ષણાર્થ.

૭ તેમ્ આજ્ઞૂતોઘશ્ અહુરો માંથ્રેમ્ તપત્ અપા
હજઓપો,

મજદાઓ ગવોઈ ક્વીદેમ્યા હ્વો ઉરૂપઓઘજ્યો
. રપેન્તો સારન્યા,

કસ્તે વોહૂ મનઘહા યે ઇ દાયાત્ અઓઆવા
મરેતઓઘજ્યો.

* * * * *

૮ અએમ્ મોઘ ઇદા વિસ્તો યે-ને અએવો
 સાસ્નાઓ ગૂપતા,
 જરથુશ્ત્રો સ્પિતામો હ્વો ને મજદા વશ્તી
 અપાઠચિા,
 ચરેકેરેશ્ચા સાવયેંઘે હ્યત્ હોઈ હુદેમેમ્ ઘાઈ
 વખેઢ્રહ્યા.

જરથુશ્ત્ર સ્પિતમ. મહાજ્ઞાની સાહેબ જોલ્યા અમશાસ્પદો
 વેરે.* મારા કાનુન જાણનાર જે છે તે એ જરથુશ્ત્ર સ્પિતમ.
 માજદયસ્તી આતશ પંથી દીનનો ઉપદેશ કરવા એ છે હોંસીલો,
 ખંતીલો. દીક્ષા† શિક્ષણથી ક્યાનીઓની સમજમાં સમકા
 ઉતારવા એ છે સમર્થ. અખંડ સ્થાપ્યો એને મારા પયગમ્બરને
 મરતએ. અગ્નિ તત્વના આતશી બલતા કલામની દીન ફેલાવવા
 ખાતર.

પદ : જે છે તે એ મારો પયગમ્બર.

૯ અત્યા ગેઉશ્ ઉર્વા રચોસ્તા ચે અનચેષેમ્
 ક્ષાન્મેને રાદેમ્,
 વાચેમ્ નેરેશ્ અસૂરહ્યા ચેમ્ આ વસેમી ઇષા
 ક્ષથ્રમ્,
 કદા યવા હ્વો અંધત્ ચે હોઈ દદત્ જસ્તવત્
 અવો.

રહ્યો ક્યાની. ક્યાની મૂળ જીવ જેની અક્કલ કમતી હતી
 તે મોટે મોટે રહ્યો. આપ્યો મને આવો તેવો અન-મજબુત અવાજ
 ને કમતાકાતવંત. મારાં જખમી મનને સંતોષ એ તે શુંજ આપશે.
 મને તો જોઈતો સારો, ભારો કરડાગીવાળો કોઈ લડવૈયો વીરલો.
 મુશ્કેલ સમયે જે મને સહાયે આવે. નિત્ય નિત્ય કામ આવે.

૫૬ : હો હો હો થો તો મને જોઈતો.

૧૦ યૂજેમ્ અએધજયો અહુરા અઓગો દાતા
અપા ક્ષત્રિમ્યા,

અવત્ વોહૂ મનઁદહા યા હુષેધતીશ રામામ્યા
દાત્,

અજેમ્ચીત્ અહ્યા મજદા થ્વામ્ મેઘડી
પઓઉવીમ્ વએદેમ્.

અહુરમજદ અમશાસ્પદોને. અહુરમજદ જોત્યા
અમશાસ્પદોને બક્ષો એવળુને અર્દીબહેશત દૌવત શાહની મિજલસ
દરમ્યાન પક્ષા બંદોબસ્તનો શહેરેવર અમલ. બલમનની
પરોપકારી ભલમનસાઈ. સુખ સંપત્તિનાં* સર્વે રીધી સીધી
નિધિનાં† રૂપેનદાર્મદનાં સાધન, હઉર્વતાત અમેરેતાતની સુલેહ
શાંતિ ને અમરતા. મેં જરથુશ્ટ્રે તો ધાર્યો હતોજ તું સાહેબ એ
સર્વે સુ અંશી વાનાંઓના‡ ઉત્પત્તિ§ તેમજ બક્ષેશક તરફકે.

પદ : આપો એવળુને સર્વે સુવાનાં.

૧૧ કુદા અષેમ્ વોહુચા મનો ક્ષેત્રેમ્ચા અત્ મા
મયા,

યૂજેમ્ મજદા ક્રાક્ષનેને મજેમ્ મગામ્ આ પઈતી-
જનતા,

અહુરા નૂ-નાઓ અવરે એહા રાતોઈશ્ યૂખમા-
વતાંમ્.

યોગ આકર્ષણ, ભલે પધારો આ યજ્ઞે સુ વિચાર સ્વામી
અહમન આવો મુખારક ગતાગમનાધિપતિ* જ્ઞેશંતા
અર્દીઅહેશત. હીક ખિરાજો અનજુમનના ઉસ્તવાર મુખત્યાર
અંદોઅસ્તીદાર સરદાર શહેરેવર. ત્વરિત† ધાઓ મારી મદ્દે.
અહુરમજ્દ આપો મને દસ્તુરીના પાવમહેલ ક્રિયાના છુપા પ્રયોગો.
છુટે હાથે અક્ષો મદ્દ મને આ મહાભારત પરાક્રમના પવિત્ર
પ્રયાસમાં‡. તે સાથે અક્ષો મને જ્ઞન નેશારી ફિદાગર ઉમદા
ગુણવંત ચંચલ ચેલાઓનું ધણા જેટલાપણું.

પદ: આવ્યા અધિપતિ દાતા ધાતા.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રક્ષેધ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વામ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીસ્પેગ્ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ અતૂમ્ મનંધેહા યા ક્નેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યોં ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. ક્રમાવ્ય-
 ગેઉશ્-ઉર્વામ્ હાઈતીમ્ યજમધદે. ચેંધે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધેહા
 મજદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંધડાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજમધદે.

(હા ૩૦)

૧ અત્ તા વક્ષ્યા ઇષેન્તો યા મજ્જાથા હ્યત્તીત્
 વીદુષે,
 સ્તઓતાયા અહુરાધ યેસ્ન્યાયા વંધેઉશ્
 મનંધો,
 હુ માંજ્ઞદ્રા અપા યેચા યા રઓએખીશ્ દરેસતા
 ઉર્વાજ્ઞ.

પ્રથમ દીક્ષા.* વર્ણવીશ શિક્ષણ આપવાની દીક્ષા અત્રે
 પધારેલાં તમો લોકને. મોટા અહુરમજ્ઞદ સાહેબની દોલતે હું એ
 પામ્યો. ગાઓ તેની તારીફ સ્પષ્ટોચારે† છંદ‡ પદ§ અંધ||
 ચરણના¶ લલકાર લેહકીને આતશી રોશનીનાં કિરણે ચઢની
 સમાધમાં અર્પણ કરો તમારા જીવને આત્મા. સુ મનથી વમાસો.
 મનન કરો અર્દીબહેશતનું. એ બન્ને મારફતે દર્શન કરી શકાય છે
 ફરેસ્તાઇ ખસલત નામેનું.

પદ: છંદ પદ અંધ દીક્ષા શીક્ષા.

*શિખામણ.

†ખુલ્લા રાખ્તોએ.

‡કાવ્ય.

§કવિતાની લીટી.

||રચના.

¶કવિતાની કડી.

૨ સ્ત્રીઓતા ગેઉપાઠશ વહિરતા અવચ્છેનતા સૂચ્યા
 મન'ધડા,
 આવરેનાઓ વીચિથહ્યા નરેમ્ નરેમ્ ખખ્યાઠ
 તનુયે,
 પરા મળે યાઓંધહો અહ્યાઠ ને સજ્ઘાઠ
 ઝઓદન્તો પધતી.

મહા મોકો.* અવણુ† કરો. કાને સાંભળી સરોષના
 અસારતી જ્ઞાન પર લક્ષ દેઓ. એકીનથી ચિત્ત ધારણા ધરો.
 આતશી જોશની જ્યોતીની. તે છે શિખાધારી, કલ્યાણકારી,
 અગ્નિઅંશી, ગતિ પ્રગટીત, સૂક્ષ્મ પરીક્ષીત, નમો નમો. માણસ
 અને માણસ વચ્ચે રાસ્ત સરિયતની દીન પસંદ કરવાનો મહા મોકો
 નજદીક પહોંચ્યો છે. મજલખોની મેલશીલ મ્યાને ઉત્તમતામાં કાણુ
 સામેત ઉતરે છે તેની કસોટી પહોંલીજ વાર થાય છે.

પદ: ખોલો આંખ ઉઠાવો કાન આ મોટા મોટા દરમિયાન.

૩ અત્ તા મધન્ય પોઉર્યે યા ચેમા ખરેના
 અસ્ત્રવાતેમ,
 મનહિયા વચહિયા બ્યઓથનોઈ હી વહ્યો
 અકેમ્યા,
 આઓસ્ત્યા હુદાઓંધહો એરેશ્ વિખ્યાતા
 નોઈત્ દુજ્દાઓંધહો.

બુગલ* જોડી. પ્રથમ પ્રગટી બે મીનોઈ શક્તિ. રૂડી
 અને.ભુંડી. પોત મેળી ગતિ પામી ગમનાચારમાં ચલાયમાન થઇ.
 પ્રત્યેકે પ્રત્યેકની ઓળખાણ દીધી. એ બેમાંની એકથી વિચાર,
 વચન અને વર્તનમાં સ રૂડી. બીજી હતી ક ભુંડી. ધરાની નરે
 એમાંની સારીને સમજી તપાસી સ્વીકારી. ન અંગીકારવી†
 કુરપા‡ કૃત્યા§ ભુંડીને કદીએ.

૫૬: રૂડી મીનોને લે ખારા.

૪ અત્યા હ્યત્ તા હેમ્ મધન્યૂ જસએતેમ્
 પઓઉર્વીમ્ દજદે,
 ગએમ્યા અજ્યાધતીમ્યા યથયા અ'ધહત્
 અપેમેમ્ અ'ધહશ્,
 અવિશ્તો દ્રેગ્વતાંમ્ અત્ અપાઉને વહિશ્તેમ્
 મનો.

જીવન મરણ. સિત્ર* ગુણ અંકિત† એ શક્તિઓ ધુમતે
 ધુમતે એકમેકમાં ભેલાઈને ધુસી ગઈ. સારાંમાંથી ઉપજ્યું જન્મ
 ને જીવન. નઠારાંમાંથી આવ્યાં મરણ ને નષ્ટતા.‡ એઓ મુકરર
 કરવા ખલકતની હોણી અન-હોણી સમજી જઈને અરસપરસ
 તેઓએ ફેંસલો કર્યો કે વિકારી§ પામીને મળે ભુંડી તરફથી કષ્ટ
 વેણીત॥ દુષ્ટ ફેજ. ચુસ્ત ધિમાનદારને રૂડી શક્તિને યોગે મળે મધુર
 રાગો ગાતું ભભુકદાર તેજનું ઉત્તમ ગરોદેમાન બહેશ્ત.

પદ : જીલુકારી ફિટકારી પામીણી વિષયી જડ કૃત્યા.

પ અયાઓ મનિવાઓ વરતા યે દ્રેગ્વાઓ
 અચીશતા વેરેજયો,
 અપેમ્ મધન્યુશ રપેનિશ્તો યે
 પ્રઓજદિશ્તેંગ અસેનો વસ્તે,
 યઓચા ફનઓપેન્ અહુરેમ્ હઘથ્યાઘશ
 વ્યઓથનાઘશ ફઓરેત્ મજદામ્.

ક ગુણાંશી દુષ્ટતા. ક ગુણાંશી દુષ્ટ ધ્રુવ શક્તિએ* પોતા માટે પસંદ કર્યો નાશકારક મરણ અનજીવન પાપ યુક્તા† કુ વાનાં. વિશાળ સુખકર સ ગુણાંશી શક્તિએ‡ પસંદ કરી પોતા માટે આતશી ચલકાટ સજીવત બળબળતી સત્યતા. જે સુશોભિત સણગારમાં નક્કર ખડક પદ્મ અડગ ઉભેલી પોતાના રૂડા આચારથી તે અહુરમજ્દને મન ખારી છે.

પદ : સણગારેલી સુંદર સોવાસણ સત્યતા.

૬ અયાઓ નોઇત્ એરેશ્ વીખ્યાતા દએવાચિના
 હ્યત્ ઇશ્ આ દેખઓમા,
 પેરેરમનેગ્ ઉપા-જસત્ હ્યત્ વેરેનાતા
 અચિશ્તેમ્ મનો,
 અત્ અએપેમેમ્ હેન્દારેન્તા યા ખાંનયેન્
 અહમ્ મરેતાનો.

સ શક્તિની સામનાપણું. મોહ માયાની ફાંસ જલમાં
 લપટેલા ધુતારા જુઠા ગુરુઓમાં નથી સરજાયું લક્ષણુ સાચી પરીક્ષા
 કરવાનું. નથી બિલકુલ તેઓની નિષ્ટા સાફ પસંદ કરવાની.
 ઘેરાઇ પડ્યો છે તેમના પર જુઠાઇનો ગફલતબાજ અંધાર પછેડો.*
 પોતા વખાત પાપાત્માઓમાં પરચુ કરો એ લોકે પોતાના અધ્યક્ષ
 દાખલ ક્રમનના અહેરેમનને નિમ્નો પોતા હસ્તકની જતી રહેલી
 સત્તા પાછી સંધરવા. એ બધું ધાહું† ધડધડીત§ ધોધબંધ ધડક-
 ધુનરે ધકેલાતું ધસી ધાયું. વંટાળ્યાનાં વમળમાં વીટળાયયું.
 ઝાંઝી ઝનુની ગુસ્સાના કહેરી વિકરાળ દેવ એશ્મ કને ગયું. તેને
 આપી સરદારી કે તેના વિકારથી કરી તે સર્વત્ર સુખી સંતોષી
 સંસારી સાચી હાંદગીનો અંત આણે.

પદ: ધાયો ધસી ધુનરો ધમધોકાર.

*ચાદર.

†એક પક્ષના.

‡ધુટારાઓનું ટોળું.

§ઉપરાઉપરી.

૭ અહ્યાધયા ક્ષત્રા જસત્ મનંધ્વા વોહૂ અપાયા,
અત્ કેહર્પેમ્ ઉતયૂધતિશ દદાત્ આર્મંધતિશ
આન્મા,
અએષાંમ્ તોઈ આ અંધત્ યથા અયંધા
આદાનાઇશ્ પોઉર્યો.

અમશાસ્પંદનો આશરો. અડીભીડીના એ મામલા વખતે આશરો મળ્યો શહેરવરી બંદોબસ્તીદાર અનબુમનને બદમનનાં ભલાં મનનો. અર્દીબહેશતના મહા ગતિવંત જોશનો. ચોકખી પાક સ્પેંદાર્મંદ અમશાસ્પંદનો. એઓથી અંતકરણ આકૃતિઓ નેકી પાકી સ્વચ્છતામાં સ્વરૂપવંત બનીને બડી થઇ ગઇ. ઘાટ ઘટમની ઘડતરમાં સુદરેલ બખ્તરબંદ કુસ્તી કમરબંદ સીંક* સંગીનતામાં હસાબંધ તટસ્થ દીનદાર ફેણ અમે બન્યા. એટલા મજબુતીમાં આવ્યા કે એશમનાં ધાડાંને ન શરણ થતાં જીવથી માર્યે. કુદરતને ઘડતી વખતે અય મદાજાની સાહેબ અહુરમજ્દ તેં આર્મંધતી બાનુંને સંકોમળ મરોડદાર પ્રેમળતામાં સરળવી. તે હમેશની અમારી મદદગાર રહો. તારી બની બનાઇ હમેશની તે બરકરાર રહો.

પદ : ઉભરી ઉઠી અંતકરણ આકૃતિ.

૮ અત્યા યદા અએપાંમ્ કએના જમધતી
 અએનંધડામ્,
 અત્ મજદા તધજયો ક્ષત્રેમ્ વોહૂ મનંધડા
 વોધવીદાધતી,
 અએધજયો સસ્તે અહુરા યોધ અપાધ દદેન્
 જસ્તયો દુજેમ્.

જુહણી. ધાડાં પર કાવ્યાની ગુરજનો ઉગામેલો ફટકો
 પડતેનેજ લલી મનશની ખીલી જઈને અનજુમનનો રાજઅમલ
 નક્કર થયો. દેનાઓની દીન પ્રતિષ્ઠિતપણે* પ્રસિદ્ધ પરઠાઈ.
 જુહણી લખાડ દેવણીના મુશ્કેટાટ થયા. અર્દીખહેશતના
 આતશ પંથી જોદ્ધાઓની ચુંગાલમાં તે સપડાઈ.

પદ: જુહણીનો વેરં ભુંકા ભુકો ૭ રે.

૯ અત્યા તોઈ વએમ્ ખ્યામા ચોઈ ઇમ્ ફેરવેમ્
 કેરેનાઉન્ અહૂમ્,
 મજદાઓસ્ત્યા અહુરાઓંધેહો આ મોયસ્તા
 ખરના અપાચા,
 હ્યત્ હથા મનાઓ ખવત્ યથા ચિસ્તિશ્ચ
 અંધત્ મએથા.

સંપૂર્ણતાની ટોંચ. હેયું એમ. થયુંખી તેમ. નેક
 નેયતના સવાખથી દુનિયાદારી ગેતીની વધારી, સુધારી, ઉંચે ચઢાવી
 ફેરેસ્તાઈ મીનોઈ ખસલતની સંપૂર્ણતાની ટોંચે ચઢાવશું. એટલી
 બધી કે ખુદાઈ પૂર્ણાંકી* કુદરતમાં એકત્ર થઈ સમાઈ જઈએ.
 અર્દીખહેશતના આતશી કેબલા આધારે અગર કરે ને સાહેબ તો
 અમારી ધારી ધારણા પાર પડે. કારણ કે આત્માની ઉંડાણ
 અક્ષલને એ ધારણા ગિલકુલ અનુકૂલ છે.

પદ : ઝુંકાવનાર ઝુંકી ઉંચી ટોંચે ચઢે.

૧૦ અદા જી અવા દુજો અવો ખવધતી રકેન્દો

રૂપયથ્રહ્યા,

અત્ અસિરતા યઓજન્તે આ-હુપિતોઘશ
વંધહેઉશ મનંધહો,

મજ્ઞદાઓ અપખ્યાચા યોઘ જંજેન્તી વંધહાઉ
સવહી.

ટુટી વેરવાર. જીહ્વાણીએ ઉઠાવેલો ફટકો દીનદારોની ચીવટ ચુસ્તપણાંની મુકાબલ અ-ચોટો*, અ-પ્રહારો†, અ-ક્ષતો‡ ખની થયો ટુટી ટાટીને વેરવાર. વીજળીના વેગની§ તેજથી ખહુમનની દરગાહમાં પરફેલા આતશબહેરામ સ્થલે જમા થઇ દીનદાર સીપાહોની અનજુમન કમ્મરબંધ તતરતંગ. જશનની ભણામણી વખતે આતશ પાવનો જોશ હમપેવીદા થયો. તે બધામાં જોર વળગવાને લીધે. એ સખળ આંગો અખુટ પ્રવાહ ખહુમન અને અર્દાબહેશતની ખરફતથી દુષ્ટ ધાડાં સામે મહા ખાણુ સમાન ફુટાડી તારી મહેરબાનીથી અય દાદાર અહુરમજ્દ અમે તેના સામે અટુટ કિલ્લા સમ આંડા ધર્યો.

પદ : ચંચળ ચપલાનો પ્રવાહ પ્રયોગ.

૧૧ હ્યત્ તા ઉર્વાતા સપથા યા મજ્ઞદાઓ દદાત્
મખ્યાઓંધહો,
ખીતિયા એનેધતી હ્યત્યા દરેગેમ્ દ્રેગ્વોદેખ્યો
રથો,
સવચા અપવખ્યો અત્ અધપી તાધશ
અંધહતી ઉશતા.

ક્યાની માનવી. રે ક્યાની ધરાની માનવી લોકો. પામ્યા તમે મારેથી દીક્ષા એ એ ભિન્ન પ્રકારી પણ સાથે ભેલાયલી ધ્રુવી, શક્તિઓની. તેમના વિષેના અહુરમજ્ઞદના નિર્માણના નિયમોથી તમે વાકેફ થયા. તો પછી જાણો કે તમે ખરું ખોટું પારખવાને લાયક થયા. આખાદીના કાનુન શા છે. હેરાનીના શા છે. જુદદીન નાસ્તિકનાં ધાડાંઓનો નાશ કરવાની અક્ષલ પણ તમારામાં આવી. માજ્ઞદયસ્તી દીન પર ફિદાગીરી કરી તે જનન ફેશાનીનો દ્રઢ લાલ કેમ મેળવવો તે પણ જાણ્યું. અમારું એ સંભળાવ્યું તમને આમીન થાઓ. કલ્યાણકારક નિવડો.

પદ: પૂર્વીણ પંડીત પ્રણામી ગા જશ ગુણ પ્રભુતણા.

અહ્યા યાસા નેમંઘડા ઉસ્તાનજસ્તો રફ્રેઘહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજદાઓ પોઉર્વીમ્ સપેન્તહ્યા
 અપા વીસ્પેગ્ પ્યઓથના,
 વંઘેઉશ્ અતૂમ્ મનંઘેઃ યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વઘર્યોઃ ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. અંત્-
 તાવક્ષ્યાંમ્ હાઈતીમ્ યજમઘદે. યેંઘે
 હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વંઘેઃ
 મજદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હ્યા
 યાઓંઘડાંસ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઘદે.

(હા ૩૧)

૧ તા વે ઉર્વાતા મરેન્તો અગુશ્તા વચ્ચાઓ
 સેંગડામહી,
 અઓઈઠ્યો યોઈ ઉર્વાતાઈશ્ દુળે અપહ્યા
 ગએથાઓ વીમેરેન્ચઈતે,
 અત્ચીત અઓઈઠ્યો વહિશ્તા યોઈ જરજ્દાઓ
 અંદહેન્ મજ્દાઈ.

ઉઠાવો અવાજ બુલંદ. સ્મરીએ,* પઠીએ, ગુણુ ગાઇએ.
 ખુદાના મંત્રીક કલામના. થા જે ગુમ. હમણાં લગણુ ન
 સમગ્નયલા. ઉઠાવો અવાજ બુલંદ શ્રીલો ગગન તક તેમનો.
 પાંચરો પવિત્ર ધ્વનિ અટકાવવા બુહાણીનો અધમ† માર્ગ. નિકર‡
 તેની ફેલામણીથી અપનાં આતશી તત્ત્વ મારફતે પરસ્તેશ કરનારા
 ધર્માધક્ષો§ જ્ઞયાં થાય. લાલામણીના પ્રચારની પ્રવિત્ર પાકીજગી
 ખુબ રેડતો એ કલામના બાણુદારા અને પડધાઓથી ખુદાતાલા
 આપણાં છગરમાં ઘાડાં કૌવતની કુમક જગાવી અંધારી નાપાક
 પક્ષીદીને નિવારે છે.

પદ : બોલો બિરાદર બુલંદ બંદગી.

૨ યેજી આઘશ્ નોઈત્ ઉર્વાને અદ્વાઓ અઘખી-
દેરેશ્તા વખ્યાઓ,

અત્ વાઓ વીસ્પેગ્ આયોઘ યથા રતૂમ્
અહુરો વઓદા,

મજ્દાઓ અયાઓ આંસયાઓ યા અષાત્
હયા જ્વામહી.

સત્યતા સંશોધના.* શાસ્ત્રોક્ત† વિધિપૂર્વકજ્ઞ‡ સત્યતાનું સંશોધન થાય. આત્માની બેહતરી ખાતર તે છે ઘણું કરવા લાયકનું. અહુરમજ્દના ખાલેસ કાનુનો સમજ્યાની ખરી અસર ત્યારેજ દિલમાં થશે. ત્યારેજ ધર્મની ચાર્યીક§ અને યુદ્ધિક સામનાપણામાં|| અપના સત્ય વચની કાયદા પ્રમાણે કાણી તરફ નિર્ણય થવાનો તે સ્પષ્ટીત,** દ્રષ્ટિ†† પ્રદર્શિત‡‡ થશે.

પદ : સત્ય સંશોધન કરે ખારા.

*બારીક તપાસથી ખામી કાઢવી.

†શાસ્ત્રમાં જણાવેલું.

‡હુકમ મુજબ. §ચચો બરેલું.

||વિરુદ્ધતામાં. **ખુલ્લું.

††દેખીતું.

‡‡જાહેર.

૩ યાંમ્ દાઓ મઠન્યૂ આથાચા અપાચા ચોઈશ્
 રાનોઈજ્યા કનૂતેમ્,
 હ્યત્ ઉર્વતેમ્ ચજ્દોનંધુવદેજ્યો તત્ ને
 મજ્દા વીદ્વનોઈવઓચા,
 હિજ્વા થવહ્યા આઓંધહો યા જ્વન્તો વીસ્પેંગ
 વાઉરયા.

પક્ષોપ* પક્ષ સામસામા. અહુરમજ્દની મજ્દબીક
 મિજલસમાં પક્ષોપ પક્ષ સામસામા થશે. ત્યારે તેમના સત્ય
 પારખુઆતશની કસોટીથી ઇમાનીઓનાં અંતકરણનું સમાધાન
 કરી ખરાંને ખરું ઠરાવશે. એ સત્ય તેજની આગાહી મને
 ખતાવશે અગમચેતીથી કરમ બક્ષેશનો કરનાર કીરતાર. પ્રત્યેક્ષ
 સાક્ષાત† તેના પોતાના શબ્દે. તેથી અક્લવવાલાં લોકમાં દુરસ્ત
 દીનની રાસ્ત રાહ કબુલ કરાવવાનાં કામમાં હું ફાવું.

પદ : મજ્દબ મિજલસમાં ફાવે દીન મારી.

૪ યદા અપેમ્ જૈવીમ્ અંધહેન્ મજદાઓસ્થા
 અહુરાઓંધહો,
 અપિથ્યા આમંઈતી વહિશતા ઇષસા મનંધહા,
 મઈઠ્યો ક્ષત્રેમ્ અઓન્નેગ્દુવત્ ચેહ્યા વેરેદા
 વનએમા દુજેમ્.

સાધણાની પ્રસન્નતા, જો જો પ્રસન્ન અગ્ન્યાંશી* અર્દી-
 બહેશ્ત અને બીજા હુકમી માણ શક્તિવંત અમશાસ્પદો સાથે લાગી
 આમંઈતી. તો લાગલીજ મેળવીશ મારા મજદાજને શહેનશાહી
 ધર્મ ગણાવવાની સત્તા. લખાડીની ગરલ† ઓગાળતી જુઠણી
 દેવનીને એ રીતે જીવથી મારી હું ઓશિંગણ‡ થાઉં.

પદ : ભચકું કચકું ગુંગળાવું મારું જુઠણી.

પ તત્ મોઈ વીચિધાઈ વચોચા હ્યત્ મોઈ અષા
દાતા વહ્યા.

વીદુયે વોહૂ મન'ધડા મેન્યા દઈધાઈ ચેહ્યા મા
એરેષિશ્,

તાચીત્ મજદા અહુરા યા નોઈત્ વા અ'ધડત્
અ'ધડઈતી વા.

તત્વોનું સિદ્ધાંત. મજહબીક મેહરીતના ગંબીર હિંગામે
પધારેલાં સાહેબાને મિજલસ. ભિન્નાભિન્નતા* ધર્મો માર્ગોના છો
તમે હિમાયતી લોક. તમે કહી શકતા હો તો કહો. મારું
પુછ્યાનું છે તેનો ઉત્તર. વિશ્વ મંડળ રચનાર જગ કતોએ સારાં
તત્વો માત્રમાં અગ્નિ શિવાય શુંજ બીજું તત્વ “ચા” કરી કહ્યું ને
થયું. બહમનની સદ્બુદ્ધિથી તમે પહેલે તો પુરું સમજે એ તત્વને.
પછી લલે આવોતી કરવા ચર્ચા. મારો બધો આધાર એ સિદ્ધાંત
પર મેં બાંધ્યો છે. “હુ” કારથી અગ્ની. લડકો હિલતાં પવન
પવન બંધાતે પાણી. પાણીમાં નિપજી વનસ્પતિ અને તેના કાહવાટે
પૃથ્વી પહાડ.

પદ: તત્વ નામેમાં વડું માત્ર અગ્નિ.

૬ અહ્યાઘ અ'ધત્ વહિરતેમ્ યે મોઘ વીદ્વાઓ
 વઓચાત્ હધથીમ્,
 માંધ્રેમ યિમ્ હઉર્વતાતો અપહ્યા અમેરે-
 તાતસ્થા,
 મજ્દાઘ અવત્ ક્ષધ્રેમ્ હ્યાત્ હોઘ વોહૂ વક્ષત્
 મન'ધહા.

સત્યોત્તરોચાર્યો.* ક્ષાપશે તે જોણે શુદ્ધ મને અવસ્તાવાણી
 ભણી, સમજી. બાદ જોણે તરતાતરત સત્યોત્તરોચાર્યો. ઉચ્ચારી
 સંધર્યો ખોદોદનાં સુખ અમનના† ઢગ. અમદોદની અન-મરણી
 અમૃતી અમરતા. પામ્યો તે બહુમનથી ઉત્તપભેલી, અર્દોઅહેશતની
 તાકતે પુષ્ટેલી,‡ શહરેવરથી સજીતેલી, તપોબળી પાદશાહત.
 દીધો અર્પણુ જોણે પોતાને અહુરમજ્દનાં નામ પર સદેકે.

પદ : બી દીન થશે ના બહેદીન.

*સાચો સણુન બાદ્યો.

†આરામ.

‡પોષાયલી.

૭ યસ્તા મન્તા પોઉર્યો રઘોચેખીશ્ રોધથેન્
ખાશ્ચા,
હ્વો અથ્વા દાંભિશ્ અષેમ્ યા દારયત્
વહિશ્તેમ્ મનો,
તા મજ્ઞદા મધન્યૂ ઉક્ષ્યો યે આ નૂરેચ્ચીત્
અહુરા હામો.

ગગન મંડળ ઝળકે. પ્રથમમાંજ સાહેબે ફરમાવ્યું કે ચમકે
આ દુઆ ભરેલા પવિત્ર દેશમાં તેજસ્વી રોશનીના ચમકારા.
સવાખના સુગંધ પમરતા સોડમથી ગંઠાયાં ગગન મંડળના દિપતા
પ્રકાશો. ત્યારેજ તમે જાણી જશો કે દીનનો હુકમી કાનુન કેવળ
માજ્ઞદ્યસ્ની અષ પંથી છે. તેના સદાચરણનો દોર દુનિયામાં
અપાર વહો જાય છે. ગગન મંડળ પ્રકાશની વધારણા ને
નિભાવણા અહુરમજ્ઞદ કદીએ ન નિહાડો.

૫૬ : તપ તેજે દિપ્તિમાં ગગન મંડળ.

૮ અત્ શ્વા મેન્ગહી પોઉવીમ્ મજ્ઞદા ચેજમ્
સ્તોઈ મન'ધહા,

વ'ધહેઉશ્ પતરેમ્ મન'ધહો હ્યત્ શ્વા હેમ્
ચખમઘની હેન્ચખેમ્.

હઘથીમ્ અપહ્યા દાંમીમ્ અ'ધહેઉશ્ અહુરેમ્
બ્યઓથનએપૂ.

ધાર્યો મેં તુંને. ધારણા સમાધિ ધાર્યો મેં અહુરમજ્ઞદને.
નમસ્કારે લાવનાએ પૂજવા લાયકનો એકલો. બલમનનો પિતા.
દીદ બ દીદ નજરે દેખ્યો આતશી ખોરેહની દીનનો પેદા કરવાવાળો
સાહેબ. છે જેને આશરે છંદગીના સર્વે બનાવોની અસર.
અચૂક નિયમોને આધારે લટકેલી અઝુક કે તઝુક.

૫૬: પિદર બલમનનો છે અહુરમજ્ઞદ.

૯ થવોઈ અસ્ આર્મંઈતીશ થવે આ ગેઉશ તપા
 અસ્ પ્રતૂશ,
 મન્યેઉશ મજ્જદા અહુરા હ્યત્ અખ્યાઈ દદાઓ
 પથાંમ્,
 વાસ્ત્રયાત્ વા આઈતે યે વા નોઈત્ અઘડત્
 વાસ્ત્રયો.

સીધો રસ્તો. અહુરમજ્જદ સાહેબ. ખાલેશ શ્રદ્ધાળુ
 સેવાવાળી આર્મંઈતીની અસલ નસલ તો તે. કુદરતનો કીરતાર
 તે. આત્માઓનું મૂળ તું. સીધી સડક જેવો પાથરો દોર રસ્તો
 નિશ્ચિત કરનાર તે. દીનદાર મુસાફરો એ રસ્તે પડી વગર મુસીબતે
 પોતાની મંજલે પહોંચે.

પદ : હક અવલ અસલ નસલ,
 સમજો સર્વે ગિલકુલ નકલ.

૧૦ અત્ હી અયાઓ ફવરેતા વાસ્ત્રીમ્ અખ્યાઈ
ફુયન્તેમ્,

અહુરેમ્ અપવનેમ્ વંધેઉશ્ ફેન્ગહીમ્
મનંધેહો,

નોઈત મજ્દા અવાસ્ત્રયો દવાંસ્થિના હુમેરે-
તોઈશ્ બક્તા.

જાગીરદારો ને બીજા. હરીફ પક્ષોમાંથી પસંદ કીધી
પવિત્ર માજ્દયસ્તી દીનને શાહી જાગીરદારોએ. રાજ તાજના
અશ્વપાળ* લશ્કરી લોકે. પોતાની ખરી દોલત તેઓ સ્મરણ
શક્તિની શુદ્ધ બુદ્ધિમાં સમાયલી સમજ્યા. તેમનાં મન નેકીમાં
ઉસ્તાદ અને મુસ્તાફ. અન-આયે અજાનોએ ન પસંદ કીધી
તેને. ન કીધી કપટીઓએ. શી અવકાત કે મજલ એવાઓની
મગજ શક્તિની. દીનદાર વિદ્યામાં કેમે દિસ્સો પડે એવાઓ.

પદ: અપૂર્ણાકની હોય કંઈ મજલ.

૧૧ હાત્ ને મજદા પઓઢિર્વીમ્ ગઓથાઓસ્થા
તપો દઓનાઓસ્થા,

શ્વા મનઁઘડા પ્રતૂશ્યા હાત્ અસ્તવન્તેમ્ દદાઓ
ઉશ્તનેમ્,

હાત્ પ્યઓથનાચા સેઁગહાંસ્થા યથા વરેનેઁગ
વસાઓ દાયેતે.

દીનદારો સાર. વસ્યાં દીનદારો સાર અહુરમજ્દનાં
રાષ્ટ્રીય સંસ્થાન. ઠર્યાં તેમના વહીવટ કાજે સુ નીતિના ને સત
ધર્મીન્કાયદા. મુકાઇ તેઓમાં ભલી અક્કલની સમજ તેમનાં
ધોરણે ચાલવા. ચાલુ થયું તેઓમાં શારીરિક જોર ને ઝડપી
ચપલાઇ. નવાન્યા તેમને એ પ્રયોગોથી. શરીયતથી રાસ્ત
ચાલવું. એકમેકસે તે પ્રકારે કામ લેવું. પુણ્યનો તોષો હાંસલ
કરવો.

પદ : ગોરો ધીરો વીરો ચંચલ મોખેદજી.

૧૨ અથ્રા વાયેમ્ બરઘતી મિથહ્વચાઓ વા
એરેબ્વચાઓ વા,

વીદ્વાઓ વા એવીદ્વાઓ વા અહ્યા જેરેદાચા
મનંધડાચા,

આનુશ-હસ્ આર્મંઘતીશ મઘન્યૂ પેરેસાઘતે
યથા મએથા.

વિદ્યા ને અ-વિદ્યા. ઇલ્લતી જડવાદી અ-વિદ્યાધરે*
આણીકાર મારી બરાડ એ રૂડા સખક સામે. પેલી કારે વિદ્યાધર
માજદયસ્તાને ઉઠાવ્યો અવાજ તેની તરફમાં. એ રવેસે જે તડ
પડ્યાં. માજદયસ્તાન તો હતો સત્યવક્તા ને જાણુકાર.
અ-વિદ્યાર્થી થયાં જાહેલ બી દીન. ના તેમનાં મન મોકળાં કે
લેયાં ચોકખાં. થયાં તેઓ હમેશાં મેલાં ને કાળાં. જ્ઞાનીનું થયું
ચાંચલીક ચિત્ત કાળજીમંદ. સદા વસ્તું હતું તે આયંમાતૃ
આર્મંઘતીની પવિત્રતામાં મગન થઈને.

૫૬: બરાડ મારી અનવડ મુરખે.

૧૩ યા કૃસા આવીબ્યા યા વા મજ્જદા પેરેસાઘતે
તયા,

ચે વા કસેઉશ્ અએન'દહો આ મજ્જિશ્તાંમ્
અયમઘતે ખૂજેમ્,

તા અએનગ્ દિવસા હારો અઘળી અપા અઘળી
વએનહી વીરપા.

ચંદ પ્રશ્ન. જાણતા નથી કે ચંદ પ્રશ્નો હોય છે ખુલ્લા
કરવા લાયક જાહેર. બાળે ગૂઢ* ભારી ગૃત્વ હકીકતો છે ન
સાધરિણ સમજમાં ઉતરે તેવી. કાંઈક સવાલોની આકૃતિ ધડી
શકાય. અય ખુદા. મિજલસમાં એવાબી આવ્યા છે કે તકરારી
જીકરી ઉઠાવી અંદાજથી ઉલટા જાય છે. નાહક પોતાનાં સર
પર પશેમાનીની તોજેશ ઉઠાવે છે. છે એ સંધું તારી નજરમાં
બિલોરના આયના માફક રોશન.

પદ : મગજ કમતર પણ વિષય વિસ્તાર.

૧૪ તા શ્વા પેરેસા અહુરા યા-જી આઈતી
જેન્ગહતિયા,

યાઓ ઇષુદો દદેન્તે દાઘનાંમ્ હયા અપાઉનો,
યાઓરયા મજ્દા દ્રેગ્વોદેઝ્યો યથા તાઓ
અંધેન્ હેન્કેરેતા હિત્.

હમણાં ને પછી. એ વાતો ધ્યાનમાં રાખીને મારે ઠરાવવાં
હમણાંનાં દીનદારી સાધણો. પછી ભવિષ્યમાં બનવા 'કાલ
સાધણો. દાખલા તરીકે અન-ભણ દીનદાર દેવાદારે ચદેલાં કરજની
ફરજ કેમ ફિટાડવી. જેથી દરતુરોની અંદગી ભણામણીનું આકર્ષણ
તેમની મદદે આવે. પછી જીવદીન તો આખરે વટીક પોતાની
બુઝનો ફેજ પિછાને એ નામુમકીન છે.

પદ : ઘાંટન ફેજ આખરી હિગામે.

૧૫ પેરેસા અવત્ યા મધનિશ્ ચે દ્રેગ્વાધતે
ક્ષત્રમ્ હુનાઈતી.

દુશ્-પ્યઓથનાઈ અહુરા ચે નોઈત્ જ્યોતૂમ્
હનેરે વીનસ્તી,

વાસ્તયેહ્યા અએન'ધહે પસેઉશ્ વીરાઅત્યા
અદ્રુજ્યન્તો.

દુષ્ટોનો અમલ. હવે છે મારો સવાલ. જુદીન નાસ્તીકા માટે તખ્ત તૈયાર કરનાર દુષ્ટો સાથે બદલો કડકડતાં આપી દોજખનો. એઓમાંનો કોઈ એક બી એવો નથી જે તન પસીનાથી હોય રળી ખાતો. શ્રમ ઉઠાવનાર ધર્મધારી જમીનદારોના કે અશ્વ સવારોના પાક ને દોર ઢાંકે લુંટી લાવવા એ તો તેમનો ધંધો. દીનદાર લોકો તો જુઠણીની વિરૂધતાવાળા છે.

૫૬: ઉડી,ઉમો તું થા ધર્મોપાસક.

૧૬ પેરેસા અવત્ યથા હ્વો યે હુદાનુશ દેમનદ્યા
ક્ષત્રમ્,

ક્ષોઈથ્રિદ્યા વા દખ્યેઉશ વા અષા કૃદથાઈ
અસ્પેરેજતા,

શ્વાવાંસ્ મજ્દા અહુરા યદા હ્વો અ'ઘુત્ યા
બ્યઓથનરચા.

પૂર્ણાશીમાં સમાવણી.* શુદ્ધ રાહે ચાલનાર
માજ્દયસ્નાન વસ્તો હોય મકાનમાં, પરગણામાં કે પ્રાંતમાં ત્યાં
પાકીજગીના ઝરાનો જોર વિસ્તારાતો જાયજ. પોતાનું ચિત્તવણુ
ખુદા સાહેબની જગમગ જ્યોતીમાં ચીવટ પરાવીને† પોતાના
અપૂર્ણાશી તેના પૂર્ણાશીમાં સમાવી દે.

૫૬: નેકી પાકીથી ફરે દુષ્ટોના ચકર.

૧૭ કુતારેમ્ અપવા વા દ્રેગ્વાઓ વા વેરેન્વધતે
મજ્ઞો,

વીદ્વાઓ વીદુષે મ્મઓતૂ મા એવીદ્વાઓ
અધપી-દેખાવયત્,

જ્ઞદી-ને મજ્ઞદા અહુરા વંધેઉશ્ ફેદક્તા
મનંધહો.

જ્ઞાન ગુણ. ધર્મધારી ઉત્તમ અને નાસ્તીક અધમ વચ્ચે
જ્ઞાન ગુણ ચર્ચાની લડણ* લાજમ છે લડવી એ પ્રકારે. અપૂર્ણિક
અણુધડ કયાનીને જુદદીનમાં છે। પડ્યો રાખવો નામુનાસખ છે.
સારાં મનનાં જ્ઞાનની જોત એવા અનાડીઓમાં ખુદા જગાવો.

પદ : જગતી હું જ્ઞાન જોત અણુધડમે.

૧૮ મા-ચિશ અત્ વે દ્રેગ્વતો માંથ્રાંસ્ચા ગૂશ્તા
સાસ્નાઓસ્ચા,

આજ દેમાનેમ્ વીસેમ્ વા પોઘથ્રેમ્ વા
દખ્યૂમ્ વા આદાત્,

દુષિતાચા મરકએચા અથા ઇશ સાજ્દ્દમ્
સ્તદથિયા.

ચુપ કરો. ચૂપાડો જુદદીનવાળાઓના જુઠા શ્લોક.
કુખાડયાં એમની એસૂર એતાલ ધ્વનીએ કંગાલિઅત અને મોતમાં
ઘર, ગામ, પરગણા, પ્રાંત ન ચુપે તે આપણા ધર્મમાં દરકતખોર
થઈ પડે જંગની કાહાડી મારી ફાડે તેમનાં ફડાફડ ફાડયાં.

૫૬: જગવી હું જ્ઞાન જોત અણુધડમે.

૧૯ ગૂરતા યે મન્તા અષેમ્ અહૂમ્બિયશ વિદ્વાઓ
અહુરા,

એરેજુખ્ધાઇ વચઁધ્ધામ્ ક્ષયમ્નો હિજ્વો-
વસો,

થવા આથ્રા સુથ્રા મજ્દા વઁધ્ધાઉ વીદાતા
રાંનયાઓ.

લાયકને સમજ પડે. આ દીક્ષિત કાયદા લાયકનીજ
અક્ષક્રમાં ઉતરશે. તેઓ સત્યવાદીઓનાં ભૂખલુ* ૩૫ છે. તેની
પવિત્ર પદ રચનામાં ગુંથાઇ છે. દીનદાર સત્તાની હુકમી ધ્વની.
એઆરત છે બળબળતી તપની ભરેલી રવતંત્ર. શબ્દ રચના છે
તીવ્ર† બાલુ સમાની. ઉની ઉકળતી ભટ્ટીની જીવતી પીગજેલી
ધાતુનો રસ આંગમાં ઓટીને સચ્ચાઇ પ્રગટાવી લાવે ને જીહ્વાનો
નાશ કરે તેવી.

પદઃ ચુંડું ભુંડું રુંડું જુડું રુંડું પુરું કરું વિખુંડું.

૨૦ યે આયત્ અપવનેમ્ દિવન્નેમ્ હોઘ અપરેમ્
ક્ષયો,

દરેગેમ્ આયૂ તેમંધો દુશખરેથેમ્ અવ-
એતાસ્ વયો,

તેમ્ વા અહૂમ્ દ્રેગ્વન્તો પ્યએથનાઘશ ખાઘશ
દએના નએવત્.

બુદ્ધીનની હલાકી. એવા કસાયલા દીનદારોને કાણ
ઉલથાપ આપી શકવાનો છે. પરહેજગારીના સાચા તળે દેવનું
કામ કરનાર પાપી ગયો ઠગવા કે પડયો મરવા. બદ્ધીનને ભાગલે
આવશે દોજખનું કાળું બાણું જાકું અંધારું. પલીદીનો ભક્ષ.
ગલીય ધ્રુવેણ. બદ્ધીન નાસ્તીકા હમેશના હલાક થશે અહરેમનની
મેલી જીંદગીમાં. એ પાપીઓનો ફેજ એજ.

પદ: ઠગની પૂઠળ* પડયો નાશ.

૨૧ મજ્જદાઓ દદાત્ અહુરો હઉર્વતો અમેરે-
તાતસ્થા,

ખૂરોઘશ્ આ અષખ્યાયા ખાપધથ્યાત્ ક્ષથ્થા
ક્ષરો,

વંધેઉશ્ વજદ્ધરે મનંધ્હો યે હોઈ મધન્યૂ
પ્યઓથનાઈશ્યા ઉર્વથો.

જરતોશ્તીને આરામ. દીધાં દાદારે દોનદારોને અમન
સુખ વિલાસ* શાંતિ અમર્ગી. પુણ્યોની ન્યાજ લાલાવા† હદીઆ
વધાવતરીકે. તે સાહેબ થયો. તેમનો થયો છત્રછાંયે રાખનાર
મુરખ્ખી. શહેરેવરનાં મહા બળથી અહમનની ભલી તવાનાઈથી.
થયો છે તે તેમનો ચાર વફાદાર મોહબતી મિલાકાતી બિરાદર પિદર.

૫૬: ચાર વફાદાર બિરાદર પિદર.

૨૨ ચિથ્રા ઈ હુદાઓંઘે યથના વએદેમ્નાઈ
મન'ઘડા,

વોહૂ હ્વો ક્ષથ્રા અષેમ્ વચ'ઘડા વ્યઓથનાચા
હસિ,

હ્વો તોઈ મજ્દા અહુરા વાજિશ્તો અ'ઘડઈતી
અસ્તિશ્.

દ્રષ્ટીત પ્રદર્શિત.* ખરાં મોટાંના પરીક્ષકની જાણકાર નજરમાં આવે છે આ જ્યાં નિયમ દ્રષ્ટીત પ્રદર્શિતે. એમાં પકકો થયલો આતશ પંકો મોખેદી ચેલો પાવમહેલના અગ્નિથી હમકલામ થઈતે અણદોઠ વરેના જ્યાં માર્ગમાં દ્રઢ વલ્લો જાય છે. તેની નજરે બધું પ્રગટી આવે છે. ખુદાની દોન વધારનાર એવાજ સાહ્યકો છે સ્થાન જેવા ટેકો દેનાર.

પદ: નિષ્ઠા જેની નિશ્ચિત દ્રઢ.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રક્ષેપ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉર્વામ્ સ્પેન્તહ્યા
 અપા વીસ્પેગ્ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધેઃ યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યો ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. તા-વે-
 ઉવાતાંમ્ હાઈતીમ્ યજ્મધદે. ચેંધે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધે
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંધડાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્મધદે.

(૬૩ ૩૨)

૧ અખ્યાચા ખએતુશ યાસત્ અહ્યા વેરેજેનેમ્
મત્ અધ્યર્મના,

અહ્યા દએવા મહી મનોઈ અહુઃહ્યા ઉર્વાજેમા
મજ્દાઓ,

થેઈ દૂતાઓંધહો આઓંધહામા તેંગ દારયો
યોઈ વાઓ દધખિષેન્તી.

પઢાવ્યો કલમો. પઢાવ્યો કલમો પયગમ્મરે બાપુંકાર.
પાદશાહને, તેના ખેશ કખીલાને, તેના જંગી એલમી જન સમૂહને.*
પાદશાહી બુનિયાદને તથા ઉમરાવ તોખ્મના અમીરી સોખતીઓને.
હતા તેઓ પહેલે જુદદીન નાસ્તીક દેવચસ્તાન. કારો ભારો જલદ
એકરાર એ બધાએ એક દિલથી કર્યો. થઇએ અમે બધા અહુરમજ્દી
માજ્દયસ્તી દીનના ફેલાવનાર ઉલટમંદ પેગામચી. ઓ ખુદા
આહેબ. એ મારા કલમીઓ ઉપર કિત્તો કપટ રચનાર કહેરી
શત્રુઓને તું મારેલા તુટેલા કર.

પદ : પઢ્યાં કલમો દરેહમહેર વચ્ચે.

૨ અએઘઋયો મજ્ઞદાઓ અહુરે સારેમ્નો વોહૂ
મનંધહા,

ક્ષત્રાત્ હયા પઘતી-ઞઓત્ અપા હુશ્-હયા
ખેન્વાતા,

રપેન્તાંમ્ વે આર્મઘતીમ્ વંધહીમ્ વરેમઘદી
હા-ને અંધહત્.

હુઆ કબુલ થઈ. નવજોતીઓમાં કરેલી પ્રાર્થનાનો જવાબ મળવાની નવાજેશ થઈ ખુદાની દરબારથી. બહુમનની મારફતે સર્વનાં મન અહુરમજ્ઞની દરગાહમાં એકતાર થયાં હતાં. સાહેબે શબ્દ કર્યો. કીધી પસંદ મેં ને મારા અમશાસ્પદોએ આર્મઘતીની આ ઇરાન ભૂમિ ધર્મ રક્ષણાર્થે. છે એ અમારા ઉપર જાનો જીગરથી કુરબાન.

પદ : ચક્રિત* મન રોશનીના ધારા.

૩ અત્ યૂશ્ દઝેવા વીરુપાઓંધહો અકાત્
મનંધહો સ્તા ચિથ્રેમ્,

યસ્ત્યા વાઓ મશ્ યજ્ઞધતે દુજસ્ત્યા
પઠરિમતોઠરિયા,

બ્યઓમાંમ્ અધપી દઠબિતાના યાઠશ્
અસ્ત્રદ્ધમ્ બૂમ્યાઓ હમધથે.

દેવની ઓલાદ. હો રે દેવ દૈત્યની મલામતી ઓલાદ.
અ ક મનના અકામન દેવથી ઉધરેલા ઘણા જાણુનો ભોગ લંધને
એ આડા ઉધા લોક ગર્વીષ્ટતાના* ખાડામાં ઉધર્યા. જુઠણી
દેવણીની વિકારની† બરેલી તેમની જુનીયાદ. તેણી ને તેઓ
ફરેઅ ને દગાખાજના કાળા પથરના પુતળાં છો.

પદ: વિકારી વિપારી પ્રપંચી દેવોલાદ.‡

૪ યાત્ યૂશ્યા ક્રૂમીમથા યા મળ્યા અચિશ્તા
દન્તો,

વક્ષેન્તે દએવો-જુશ્તા વંધેઉશ્ સીજદમ્ના
મનંધહો,

મજ્દાઓ અહુરહ્યા પ્રતેઉશ્ નસ્યન્તો અપા-
અત્યા.

મત મતાંતર. દીક તલાવટોનાં જલાં તેઓએ ગુંચવ્યા
છે. તેમને આધારે કોઈ ચાલે તો દુષ્ટમાં દુષ્ટ પરિણામનો ફેજ
પામે. • દેવ્યાં દૈત્યાં પુતળાં પૂજણના તો મોટા હિમાયતી. એટલે
બહમનની સારી મનશનીમાંથી ત્યાગાયલા, તરછોડાયલા. અહુર-
મજ્દના માજ્દયસ્તાન માર્ગમાં આતશ પંથા સૂક્ષ્મ સિદ્ધાંતો
કાને પડતાં વેત* તો તેઓ મૂર્ચ્છા ખાઈ થઈ જાય મરણ શરણ.

પદ : ધરણ હલણ મરણ શરણ.

પ તા દેખેનઓતા મપીમ્ હુજ્યાતોઈશ
અમેરેતાતસ્થા,

હાત્ વાઓ અકા મનંધહા ચે'ગ્ દએવે'ગ્
અકસ્થા મઇન્ચુશ્,

અકા ષ્યઓથનેમ્ વચંધહા ચા ક્ષચિનસ્
દ્રેગ્વન્તેમ્ ક્ષયો.

કંગાલ તાગડો. કંગાલ તાગડા રચી પવિત્ર પુરુષોની આજ્ઞાદી અને અમરતા બરબાદ કરવાનો તો તેમનો ધંધો. ક મનના સપાટામાં સપડાયા તે વખતથી ખચીત બન્યા તેઓ દેવ ચિતક* ને દૈત્ય પૂજક. પાપ વચન બોલક. પાપ વર્તણુ કર્તક. એવાં એવાં કનિષ્ઠ† ધોરણોએ પાપી પાદશાહત પર કાબુવાળા થઇ રાંક અને સાદી રૈયતને ગુલામગીરીની જુસરીમાં જોડવા જારી કરીધો જીલમ જસ્તીનો દોર.

પદ: અંધા ધુંધા પાપી મંત્રક બોલક કર્તક.

૬ પોઉરુ-અએનાઓ એનાક્તા યાઈશ્ સ્વાવયેઈતે
 યેજી તાઈશ્ અથા,
 હાતા-મરાને અહુરા વહિશ્તા વોઈસ્તા મન'ધહા,
 શ્વહી વી મજ્દા ક્ષત્રોઈ અષાઈચા સે'ગ્હો
 વીદાંમ્.

ગેખી ગાલેખી. તેઓના બદીના ભરેલા ખુરા પાદશાહ
 મારફાડના હુમલા લાવ્યા. ઘણાઘણી તરકટોથી તેઓ પોતાની
 નાપાક નેમોમાં ફાવ્યા. અધમ પાખંડી* પુતળાં પૂજક જુદદીન
 ધર્મ તેમનો એવો. તેમનાં બધાં કર્તુક ખુદાની હજુરમાં ઢગલે
 પડ્યાં છે. શુભ મનશીના બહમનની યાદમાં તાબાંજ છે. એને
 લીધે મેં મક્કમ ઠરાવ કર્યો છે કે આ આર્ય ભૂમિમાં ઉત્તમ આંચોની
 જોત મેળવેલી ગેખી ગાલેખી ખેંચી ત્યાં રૈયતનાં મન ફેળવી તેમના
 હક વિશે જાગૃતી આપી તે લોકનાં પાખંડ મારી નશાડવાં.

પદ: પાખંડી પ્રપંચીની હવે આવી બની.

૭ અએષાંમ્ અએનંધહામ્ નએચીત્ વીદ્વાએ
 અએએઈહાદ્રોયા,
 યા એયા એંગહધતે યાધશ્ સ્વાવી ખએના
 અયંધહા,
 યએષાંમ્ તૂ અહુરા ધરિખ્તેમ્ મજ્દા
 વએદિશ્તો અહી.

નથી જાણતો. નખોદિયા પાદશાહીનો વિકરાળ ખુની
 ખ્યોન એમ કરી નથી જાણતો જે તેને પદબ્રષ્ટ કરવા ને તેની
 અજલ આણવા સઘળાં સાધનો પુરાં થયાં છે. છતાંએ તે
 અહંકારીને મન ફાંટા છે કે પોતાના ખોટા ભાડુતી ચળકાટમાં તે
 બધાંને આંજી શકશે એટલે બસ. પોતેજ મનમાં મલકાઈ જઈને
 બલુગાં* ઝૂંકે છે. ગુમરાહ તુંદીથી ગુમાન કરે છે કે ફતેહ કરીશ.
 પણ તેનાં બધાં કારસ્તાનો ખુદાને ખબર છે.

પદ: ગરૂર પાજી અહંકારી કરે તુંદ ગુમાન.

૮ અએષાંમ્ અએનંદહામ્ વીવંદુષો સ્ત્રાવી
યિમસ્વીત્,

યે મળ્યે'ગ્ ચિક્ષુષો અહ્વાકે'ગ્ ગાઉશ્ બગા
ખારેન્નો,

અએષાંમ્વીત્ આ અહ્વી ઇવહ્નો મજ્દા
વીચિથોઈ અઘપી.

વીવંધાનનો જમશેદ. એવો ખુરો પાદશાહ થયો
વીવંધાનનો જમશેદ. માંસની માતબરીમાં અહંકારથી ધ્રુંકરાઈ
જઘને તે ધ્રુલ્યો ને ભુલ્યો. એ કનિષ્ઠ* મનુષ્યોની અડકણથી રે
ખુદા તું મને બ્રહ્મ થતાં બચાવજે. તારી તાલવી કહાડનારી
શક્તિએ એઓના અભડામણથી મને દૂરનો દૂર રાખજે.

પદ : ઢેડતું ભક્ષણ માનો મંશ આહાર.†

૯ દુશ્-સસ્તિશ્ સવાઓ મોરેન્દત્ હ્વો
 જ્યાતેઉશ્ સેંગહનાઇશ્ પ્રતૂમ્,
 અપો મા ઇશ્તીમ્ અપયન્તા યેરેખ્ધાંમ્
 હાઇતીમ્ વંધેઉશ્ મનંધ્હો,
 તા ઉખ્ધા મન્યેઉશ્ મહ્યા મજ્દા અપાઇયા
 યૂમ્મઇખ્યા ગેરેજે.

સદગુણ તારાજ થયા. સદગુણી સાહેબો અને
 સાહેબાણીઓની વારસામાં મેળવેલી ખરી દોલત એવાં શિક્ષણથી
 લુટાઇ તારાજ થઇ. તેઓ મોહતાજ બન્યાં. તેમની સારી
 મનશનીની રિધ્ધિ* ઢગલે ઢગલે ઉશેટી† લઇ તેમનો સુશોભિત
 સુંદર સંસાર વણસાડ્યો.‡ મારા અંતરના આત્માથી કળવાઇને
 એ વિષેની ફરીયાદ હું બુદ્ધાની દરબારે આતશી કેળલા મારફતે
 નોંધાવું છું.

૫૬ : માયાવી§ શઠ|| દુષ્ટે સંસાર વણસાડ્યા.

*દોલત.

†કાઢી નાખી.

‡બગાડ્યો.

§કગાઈ ભરેલા.

||દુશ્મ્યા.

૧૦ હવે મા-ના સ્વાઓ મોરેન્દત્તુ ચે અચિસ્તેમ્
 વએન'દહે અઓગેદા,
 ગાંમ્ અપિળ્યા હવરેચા યસ્ચા દાથે'ગ્ દ્રેગ્વતો
 દદાત્,
 • યસ્ચા વાસા વીવાપત્તુ યસ્ચા વદરે વોઇજ્દત્
 અપાઉને.

ઉંધો ફતવો. આતશની જોત ઉંચી ચઢે છે. આફતાબનાં કિરણ હેડે પડે છે. ગતિ મંડળનાં એ અધ્યક્ષો* આફતાબ વિષે પાપીઓ છડેચોક બેઘડક ઉંધો ફતવો આપે છે. કહે છે કે એનાં દર્શન થતે નમન કરવું, કે પરહેજગાર આફતાબે નેમાજ ને આતશ રક્ષક આશ્રવન દીઠામાં આવતેજ તેમને નમવું, એ બન્નેના નમનારાને મારી નાખવા સજવાર છે. પોતાના દુર્ગુણની ઝેરી ડુંકથી ગુલજર† ખીલેલાં રણિયામણાં મેદાનો તરસાડી‡ તેમનાં આંખે હૈયાત જેવાં પાણી ચોરી લે છે. પરહેજગારોને મારી નાખવા ગુરજના ફટકા ઉગામે છે. પોતાના જેવા હલકટોને સારાં માણસ કહે છે.

પદ: સુ પાત્રને નમનારા લોકો.

૧૧ તએચીત્ મા મોરેન્દેન જ્યોતૂમ્ યોઈ દ્રેગ્વતો
મજિખીશ ચિકોઈતેરેશ્,

અંદહીશ્યા અંદહ્વર્યા અપયેઈતી રએ-
ખેનંદહો વએદેમ્,

યોઈ વહિશ્તાત્ અપાઉનો મજ્દા રારેખ્યાન્
મનંદહો.

હુચ્યા સંપ્રદાય. તમારા હુચ્યા ખુની સંપ્રદાયના
વડામાં અપતા નાસ્તીક જુદદીને મારો દેહ* પાડવાનું કાવતું રચ્યું.
ખાવિદ મોહરદારને શાદીના ગાંઠને આધારે મજેલું ધન નિધનો†
હુમદો પોતાની ખંડણીનો લાગો લાગે છે એમ કહી હુંટયો.
પરહેજગારની પાકીજગી ખરડીને યજ્ઞ ભાંગવા એ તો તેમનો દાવો.
કાતલ જેરી ખુરી મતલખો પાર પાડવા કાળમુખા અપરાધીઓએ
નહીં ડર કાઢ્યા મારવા કહણ કરી ઘાતકી ઘા.

પદ : માર્યા કરી ઘાતકી ઘા.

૧૨ યા રાઓંધડયેન સ્વવંધડા વહિરતાત્
 બ્યઓથનાત્ મરેતાનો,
 અઓઈઝો મજ્જાઓ અકા મઓત્ યોઈ
 ગેઉશ મોરેન્દેન ઉર્વાક્ષ-ઉખતી જ્યોતૂમ્,
 યાઈશ ગેરેહ્યા અપાત વરતા કરપા ક્ષથેમ્યા
 ઇવનાંમ્ દુજેમ્.

ડાળ ઘાલુ દોસ્તો. તાણાં મેહણાંનાં કડવાં બેણાંથી દુ'ખી
 નાખીને તેઓએ ક્યાની લોકને શુભ કામો કરવાથી ખસેડી નાખ્યાં.
 મતલબી બેહરા કરપનની કરપીણુ ધાક દેખાડી. અનુની ગરેહમની*
 ધાસ્તી ખવાડી. આતશ યોગી પરસ્તેશને પડતી નખાવી. જુઠણી
 દેવણીની મૂર્તિ પૂજા આલાતર બનાવી. એવાં એવાં કર્મ કરીને
 ક્યાની આલાદની ઉત્તમ છાંદગી છીનવી.

પદ : આતશ યોગી પરસ્તેશ કરો.

૧૩ યા ક્ષત્રા ગેરેદ્દો હીપસત્ અચિશ્તહ્યા દેમાને
મન'ધહા,

અ'ધહેઉશ મરપ્સારો અહ્યા યએચા મજ્જદા
જગેરેજત્ કામે,

થવહ્યા માંધ્રાનો દૂતેમ્ ચે-ધશ પાત્ દરેસાત્
અપહ્યા.

તણાઈ તુદા. ગરેહમીયાને ત્યાં પડી છે સત્તા. તે ને કરપન મળીને અકોમનને ત્યાં વસ્તી જુઠણી તરફ દેખતી આંખે આંધળા કીક બન્યા. છતી ફેમે* હાથે કરી ભુલાવામાં પડી નકામા તણાઈ તુદયા. નકામાજ મારા પક્ષકારોના ખુની જલ્લાદ બન્યા. ખુના મરકીનો કહેર વરતાવવાને નકામાજ રાંક લોક પર જુઠાં બોહતાન ચઢાવ્યાં. ચૂક્યા નહીં તેમાં ખુદા સાહેબના પયગમ્બરને વટીક સંડોવતાં. કેમકે પયગમ્બરે તેમને આતશ યોગી ધર્મ રોશનીનાં દર્શન દેખાડવાથી દૂર ને દૂર રાખ્યા.

પદ : દૂર છે દૂર શત્રુનાં સહિ દોજળી સાથ.

૧૪ અહ્યા ગેરેહો આ-હોધથોઈ ની કાવચચંચીત્
અતૂશ્ ની દદત્.

વરેચાઓ હીચા ફૂંદિવા હ્યાત્ વીસેન્તા
દ્રેગવન્તેમ અવો,

હાત્યા ગાઉશ્ જહદયાધ અઓઈ ચે દૂરઓવેમ્
સઓચયત્ અવો.

જકડો! જંજરે. જંજરે જકડો ગરેહમ ગરમીયાંતે. ઉધો
પાડો તદખીરથી કવી કીક ખેઉ છે જાલેમ જખર જોર. દગા
ફટકાનાં છે ઉસ્તાદ. કદી આવ્યા તેઓ આ આર્યન ગાદીએ તો
સત્યાનાશ કરશે એ જુદદીન નાસ્તીક ખુતપરસ્તો. નાખુદ કરશે
માજદયસ્તાનોનાં ટોળે ટોળાં. અજલની આફત એકદમ ઓચિંતી
આવી પડતાં વેળાસર મદદ મેળવવામાંથી પાછાં પડવાનાં
માજદયસ્તાન ટોળાં.

પદ : ઉંધી પંડા અહુરેમનની નેહુશયત.

૧૫ અનાઈશ્ આ વી-નેનાસા યા કરપોતાઓસ્થા
કેવીતાઓસ્થા,

અવાઈશ્ અઈળી ચે'ગ્ દઈન્તી નોઈત્ જ્યાતેઉશ્
ક્ષયન્ને'ગ્ વસો,

તોઈ આજ્યા ઝઈયાઓન્તે વ'ધ્હેઉશ્ આ-
દેમાને મન'ધ્હે.

આવી બની. આવી બની છે મને કરપ ને કવી સે.
સુનતા-ખેલરા અને દેખતા-આંધળાઓને મારે તો આપવી છે
શિકસ્ત. બદમનના શુભ સાધન સંયોગે. સામીલ થાય એ
જંગમાં મારા મળ તાવીશોકા. ભલે મારી સાથે મળે જેઓ
ઈચ્છતા હોય કે એ દુરવંદો પોતાના ફાંટા માફકની સાહેબી ન
ચલાવે તેઓ. મરણ્યા બનીને મારી સાથે સામેલગીરી
કરનારઓના નિવાસ* થશે બદમનનાં બહેશ્ત યાનક† અપાર
શુખમાં. કદી ન મરે એવી અનંત રીતે જળવાશે તેમની યાદગીરી.

પદ: લગાઇ લકું માઈ નાપાકાને જુધ્ધ‡ કરી.

૧૬ હમેમ્ તત્ વહિશ્તાગ્નીત્ ચે ઉષુર્યે સ્યશ્ચીત્
દહાહ્યા.

ક્ષયાંસ્ મજ્દા અહુરા યેહ્યા-મા અધિશ્ચીત્
દ્વએથા,

હ્યત્ અએનંદહે દ્રેગ્વતો એએઆનૂ ઇળ્યેગ્
અંદ્યા.

શ્રાપ બાણ. અહુરમજ્દની ઉત્તમ નીતિ બોધના ધર્મ
સખક મેં તમને શિખાડ્યા. ઉંચે ઠાપેલા આતશના પવિત્ર
રોશનીના ભડકાની ઝમકથી. મીનોછ રોશનીની ન્યોતી જવાલાથી
ઉત્પન્ન કરેલી ઉત્કર્ષે * આકર્ષક† અક્કલે કષ્ટિત‡ મનમાં ઉપજેલાં
સંકટ પણ મેં એના સાથે સાથે વર્ણવ્યાં. છોડ્યાં તીણાં તીક્ષ્ણ
બાણ જુદદીન પાપી પર. કીનાખોરીથી દુખ દેવાના તેમના
કદીમથી ચાલતા આવેલા રીવાજના અવેજમાં.

પદ: દુરવંદ તું મારેલો થા.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રફ્રેધ્રહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉવીમ્ રપેન્તહ્યા
 અપા વીરપેંગ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહે યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો જે વખત લખ્યો.)

યથા અહૂ વધર્યો ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. ખંએતુ-
 મધથ્યેમ્ હાઈતીમ્ યજ્મધદે. ચેંધહે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધહે
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હચા
 યાઓંધડાંચ્યા તાંચ્યા તાઓચ્યા યજ્મધદે.

(હા ૩૩)

૧ યથાઘશ્ ઇથા વરેષઘતે યા દાતા અંધહેઉશ
પઓઉઙ્ગેદ્યા,

રતૂશ પ્યઓથના રજિશતા દ્રેગ્વતએચા દ્યત્યા
અપાઉને,

યેખ્યાચા હેમેમ્યાસઘતે મિથદ્યા યાચા હોઈ
આરેજ્વા.

સુલક્ષણ* પ્રકર. દુનિયા બનામણીના પ્રાથમિક વખતમાં ભલાઈ થયલી તેવી ભલાઈ મેં મારા શાગેદો સાથે કીધી. એવોજ ભલાઈ ભરેલો પાદશાહ પણ તેમને માથે વાસે હોવો જોઈએ. પવિત્ર પાવમહેલનાં કામો અને દીન આપનના ધનસાક્ર મોખેદ દસ્તુરોને હસ્તક રાખે. દુર્ગુણીઓને તેમનાં દુરાચરણોનાં સાસન આપે. લાંબે હાથે દગલબાજોને પુગી વળે. સદ્ગુણીઓની નેકનામી પિછાને.

પદ: આદ નાદની કુલીન‡ ધ્વની.

૨ અત્થે અકેમ્ દ્રેગ્વાઈતે વચ'ઘડા વા અત્ વા
મન'ઘડા,

જસ્તોઈજ્યા વા વરેષઈતી વા ચોઈથઈતે
અસ્તીમ્,

તોઈ વારાઈ રાદેન્તી અહુરહ્યા જઞ્ઓષે
મજ્દાઓ.

ખુદાની ખરી ખુશી. બન્ને બાળુનાં બળે કરી
માજદયસ્તાન દીનદારો નાખે જક્ષામાં જુદદીન પક્ષને. ધિયારે
વમાસી, વચને વદી,* વર્તીજુકે વરતી. દીનના ધમાતીઓને
ધર્મના રૂડા પાઠ ભણાવે. ખુદાની ખરી ખુશી એ છે.

પદ : ભજ ભાવે ભગવાન પ્રાણ્યા.

૩ યે અપાઉને વહિશ્તો ખચેતૂ વા અત્ વા
વેરેજે-યો,

અધ્યમ્ના વા અહુરા વીદાંસ્ વા શ્વશ્વંધા
ગવોઈ,

અત્ હ્વો અપહ્યા અંધત્ વંદહેઉશ્યા વાસે
મનંદહો.

સંભાળે દીનદારાન. દીનદાર વર્ગનો ધણો સંભાળક
ખુદને મન છે પ્યારો. હોય તે સગો કે સાહેબી ભોગવતો સાહેબ.
અગર હોય તેની પંક્તિ ઘોડશાળાના નોકર જેવી. હોય તે લડાયક
જોધ્વો કે હોય સુલેહનાં નામાંઓ મુકરર કરનાર ધોરિંધર* એલચી.
જોધ્વો છે અછલ સંશોધનની† ચંચળતાવાળો. આત્માઓની
શ્રેષ્ઠ સંપૂર્ણતા માટે જીવ નાખીને કાળજીથી કામ કરનાર. આતશ
ક્ષેત્રના‡ પાઠશાહી અમલ માટે એવો ગુણયુક્ત ખુખીવંત લેખારો.

પદ: ધર્મ ધોરિંધરને ધરો ધણી.

*આગેવાન. †શોધી શોધીને દોષ કાઢી નાખવા. ‡પવિત્ર સ્થળ.

૪ યે થવત્ મજ્ઞદા અસ્તુશ્તીમ્ અકેમ્યા મનો
યજ્ઞર્થ અપા,

ખયેતેઉશ્યા તરેમધતીમ્ વેરેજ્ઞેનખ્યાયા
નજ્ઞદિશ્તામ્ દુજેમ્,

અધ્યર્થમનસ્યા નદેન્તો ગેઉશ્યા વાસ્ત્રાત્
અચિશ્તેમ્ મન્તૂમ્.

સરકશ મલાઉન. ખુદા સાહેબને મન નાતાપેદાર સરકશ
જન ખિલકુલ વિરોધિ છે. સહી* સમજળે એ વાતને.
અણુગમો તેનો સખત મગરર વિષેથી. પછી મદમાં† છકેલા હોય
મારા સગા કે દરવંદ કે ખેતીનો લોડો‡ કે મળતિયો પાદશાહ.
આછાં માપના દલકટ ગુણો પ્રવેશ થયા છે તેમનામાં.

પદ : આત્મા શીદને આડો જન્ય અકુલાય.

પ યસ્તે વીરપે-મજિશ્તેમ્ સેરઓષેમ્ જ્ઞપયા
અવધ્વાને,

અપાનો દરેગો-જ્યાર્ઠીમ્ આ-ક્ષત્રેમ
વધ્હેઉશ્ મનધ્હો,

અપાત્ આ એરેજ્ઞશ્ પથો યએષૂ મજ્ઞદાઓ
અહુરો પએતી.

તાબેદારીની મહત્તા.* મહા પ્રબળ જોર પાગ્યો તે
જેણે સરોષ ફરેસ્તાની રીતે ચાલુ તાબેદારી ઉઠાવી તુરત.
બહમનના રૂડા અમલમાં તેની યાદદાસ્ત હરદમ તાજી. પુગી વળ્યો
તે અર્દીબહેશ્તના નેકીના રસ્તા. ગગન મંડળના મહા માર્ગો
કાપતો તે જઈ પુગ્યો અહુરમજ્દના મધુર સ્વરાલંકૃત† સરોદસ્તાન
સ્વર્ગે.

પદ : તાબેદારીનો મહા પ્રયોગ.

૬ યે જ્યોતા અપા એરેજૂશ હવો મન્યેઉશ
આ વહિશતાત્ કયા,

અહાત્ અવા મનઁદહા યા વેરેજ્યેઘઘાઘ મન્તા
વારજ્યા,

તા-તોઈ દજ્યાઘ અહુરા મજ્દા દરશ્તોઈશ્યા
હેમ્-પરશ્તોઈશ્યા.

પુદા કેમ મળ્યા. સત્યતાએ તથા હક ઇનસાફે કામ લેનાર શખસ પુદાની પસંદગીનો તલબગાર હોઇ શકે. એવી શુભ કરણીથી મારી પાણુ પાર ઉતરણી થઇ. તેથી મેં પુદાને દીદ બ દીદ નજરાનજર દીદા. નેક ખસલતના પ્રયોગોજ તેમની પાસે પુછગાઝ* કરવાને હું જઇ શક્યો.

પદ: મીનત કરણી પાર ઉતરણી.

૭ આ-મા આઘટ્ટમ્ વહિશ્તા આ-ખઘથ્યાચા
 મજ્ઞદા દરેપત્યા,
 અથા વોહૂ મનઁહ્યા ચા સુયે પરે મગાઉનો,
 આવિશ્-નાઓ અન્તરે હેન્તૂ નેમખઘતીશ
 ચિથ્રાઓ રાતયો.

ઉતરી ચમક. મારામાં ખુદાની પવિત્ર ચમક એમ ઉતરી.
 મારું નર અને ખોરેહ વધી મરતઓ ચઢ્યો. મજ્ઞહુખની
 મેહરીલમાં* આઢેલ અને ફાઝેલ† દાનાવો આગળ મારાં વચનની
 મોતેખરી થઇ. નવા માજ્ઞદયસ્તાન જોતીઓ એ સખક લક્ષમાં
 ચોંટાડો. ઉતરે તમારા પર અર્દાખહેશતની રોશન જ્યોતીનાં યોગ
 કિરણ. બહમનની ચોકખાં મનની નિર્મળતા. એ કલામો પ્રમાણે
 ચાલનાર તાખેદારી કરનારો એકરારીનું એકીન ખુદાને ખાર ખેશક
 કબુલ છે.

પદ : ચમક ઉતારોજી મારાં પ્યારાં.

૮ ક્રો-મોઘ ક્રવોઘજ્ઞમ્ અરેથા તા યા વોહૂ
બ્યવાઘ મનંધડા,

યસ્નેમ્ મજ્ઞદા ક્ષમાવતો અત્ વા અપા
સ્તઓમ્યા વચાઓ,

દાતા વે અમેરેતાઓરચા ઉતયૂઘતી હઉર્વતાસ્
દ્રઓનો.

સભા જીત યોગ. ખુદાની બક્ષીશે ધર્મના ભરમના
ખુદાસા મને તુરત સમજ પડ્યા. તેથી સૌ ધર્મ સંશોધન
કરનારાઓમાં મારો ધર્મ ખરો ઠરાવવામાં હું વિન્યી* નિવડ્યો.
શુભ મનની મદદે. અપના તેજશ્વી માંથ્રવણુ કલામોને પ્રતાપે.
તેઓની મેં કરેલી આરાધનાનાં એ પુણ્ય મને આડાં આવ્યાં મારી
મુશ્કેલીમાં. ખુદાની કિમતી બક્ષેશોમાં નિમ્યાં જે એ ઇનામ તે
પણ. સુખ શાંતતા ને અમરતા.

પદ : ખરો એકલો છે મજ્ઞદા પંથ.

૯ અત્ તોઈ મજ્જા તેમ્ મધન્યૂમ્ અપઓક્ષ-
યન્તાઓ સરેઘયાઓ,

ખાથા મએથા મયા વહિશ્તા બરેતૂ મનંધહા,
અયાઓ અરોઈ હાકુરેનેમ્ યયાઓ હચિન્તે
ઉર્વાનો.

ઘણું બળ. મારો એકેક જોડીદાર બે અગ્રેસરનું બેવડું
બળ પામ્યો. ખુદાના આશિષથી. પોતા જોરથી અગ્રેસર
દીનદારીના પંથનું ઘણું જોશ જોશાડે. સરજમીનો ઉપર નેકીનો
કાબુ કરી તેમને ઝળકતી કરી ધર્મ માર્ગ અને સંસારી માર્ગ
સુધારે વધારે. શરીર શરીરમાં મારા જોડીદાર જુદા દેખાતાં છતાં
મન મનમાં એકત્ર. જોરની હુમપએવંદીમાં એવા એકાગ્રચિત્ત
એકંદર કે જોર ચક્રાતી માજ્જયસ્નના ધર્મનો ફેલાવો કરવા
સાથે સાથે જાય.

૫૬: અતુલ* જોર આવે જોડ વળગણથી.

૧૦ વીરપાઓ-સ્તોઈ હુજીતયો યાઓ-જી
 આઓંધડરે યાઓસ્યા હેન્તી,
 યાઓસ્યા મજ્જદા બવઈન્તી શ્વહી હીશ્
 જઓષે આબક્ષોડ્વા,
 વોહૂ ઉક્ષ્યા મનંધડા ક્ષત્રા અપાચ્યા ઉશ્તા તનૂમ્.

વધારણા વધાર. ચઢતી જતી ખુદાઈ જીંદગીનાં ક્રવષિ
 સાધન થયાં, થાય અને થશે તે આપણામાં ખુદાઈ બક્ષેશથી પ્રવેશક
 થઈ જશે. શિષ્ટાચારની* વધારણા વધારવામાં તે પ્રસંગોપાત
 કામ આવશે. શરીરો બલમન અને અર્દાબહેશતને પ્રતાપે પુર
 જોર ભરેલાં કરશે.

પદ : સુધારણ વધારણ કારણ ધારણ.

૧૧ યે સેવીશ્વરો અહુરો મજ્દાઓશ્ચા આર્મ-
ધતીશ્ચા,

અષેમ્ચા ફાદત્-ગએથેમ્ મનશ્ચા વોહૂ
ક્ષત્રેમ્ચા,

સ્રઓતા-મોઘ મેરેજદાતા-મોઘ આદાઘ
કહ્યાધચીત્ પધતી.

(ઉપલો ફકરો ત્રણ વખત બાજુવો.)

મારો છે એ પુકાર. મારાં નિમંત્રણનો* એ પુકાર
સાંભળો. સૌ સુતો તો સહી. તું અહુરમજ્દ. તું પાંચત્ર
મમતાળુ આર્મધતી. માજ્દયસ્તી સંસ્થા વૃધક તું અર્દીબહેશ્ત.
ચોકળી મનોવૃત્તિના† સ્વચ્છ પાક તું બહમન. અનજુમનની
બંદોબસ્તીવાળા તું અય શહેરેવર. સ અવસર સમયે તમને
તેડવા માટે હું હોમું છું તમારી નૈયતે ઉત્તમ દ્રવ્ય આરાધના
બાજુતર ગણતર. ધરાવું છું તમારે માટે તોફા બેહરો.

પદ : હોમાવું આરાધનામાં તોફા દ્રવ્યો.

૧૨ ઉસ-મોઈ ઉભરેજ્વા અહુરા આર્મધતી
તેવીષીમ્ દસ્વા,

સ્પેનિશ્તા મધન્યૂ મજ્દા વંધુયા જુવો આદા,
અપા હજો એમવત્ વોહૂ મનંધા ફેસેરતૂમ્.

ઉઠી ઉભો તું થા. આજીજી ભરેલી મિત્રતથી હુંકાર*
છું. અહુરમજ્દને. પણ વિલંબે તું ઉત્પન્ન થા. ઉઠી અહીં
ધા. ત્વરિત† પ્રગટ. આર્મધતીનાં મારાં ભક્તિભાવી ચાંચલીક‡
બળને અવેજે. મારા ભણેલા જીવતી બળતી જોત જેવા જગતા
આકળા માંત્ર કલામની બરકતે. અગ્રીયાત જોર ધરાવનારા છે
એ કલામો. પ્રતાપ પામ્યા છે તેઓ અર્દીબહેશ્તના અમિ જોશનો.
ગાયા છે એ કલામો મેં છંદ બંધ તને ધરાવવાને બહુમનની
બક્ષેશથી.

પદ : ઉત્પન્ન થા, ઉઠી ધા, પ્રગટ પા.

૧૩ રજેઘાઈ વોઉરૂચપાને દોઘપી મોઈ યા-વે
અખિક્કા,

તા ક્ષત્રહ્યા અહુરા યા વ'દહેઉશ્ અપિશ્
મન'દહો,

ક્રો રપેન્તા આમ'ઈતે અષા દએનાઓ કુદક્ષયા.

કૃપા કરોજી. તારે શરણે આવેલા પર તું કૃપા કર. મારી
વિનંતી મને ફલિત કર. તારી કુદરતના અચૂક નિયમ સુઝાડ
મારામાં. મનમાનતું જારીક મનન કરી હું તેમને અવલોકું*
જતાવ ગુપ્ત ધર્મ અમલની ચાવી. કામે લાગે મને તે દીનનો
અમલ કાયશ કરવામાં તેથી જલમનની નેક વમાસણના કલ્યાણ-
કારક વિચારો મારામાં સમાવી દેવાનું સાધન થઈ પડે. સખી
દીલની પ્રેમ ભાવી શ્રદ્ધાળુ† આમ'ઈતી સાહેબા જાનુંએ જાનુંઆન.
દીનની પાક આકૃતિના નિયમો મારામાં ઘડા.

પદ : શરણાગતને સાહે થઈએજી.

૧૪ અત્ રાતાંમ્ જરથુશ્ત્રો તન્વસ્વીત્ ખખ્યાઓ
ઉશ્તનેમ્.

દદાઇતી પઉર્વાતાતેમ્ મન'ધુસ્ત્યા વ'ધ્હેઉશ્
મજ્દાઇ,

ખ્યઓથનહ્યા અવાઇ યાચા ઉખધખ્યાચા
સેરઓષેમ્ ક્ષધેન્ચ્યા.

જીવતું જોર. જવાનીનું જીવતું જોર જરથુશ્ત્રે તમારા
ઉપર વધાવી દીધું અથ સાહેબાને મન. ભણી ગણી સંપૂર્ણ
શરણાગત કરે છે તે પોતાને અત્રે અર્દીઅહેશ્ત ધણી રજુ.*
પોતાના સુકૃત વર્તનને જાનો જીગરી સદેકે કરે છે શહેરેવરના દીન
અમલાત પર.

પદ : વધાવ્યું જીવતું જોર જવાનીનું.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રક્ષેધહ્યા,
 મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉર્વીમ્ સપેન્તહ્યા
 અથા વીસ્પેંગ્ પ્યઓથના,
 વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહો યા ફનેવીષા ગેઉશ્યા
 ઉર્વાનેમ્.

(ઉપભોક્ષકોએ જે વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વધર્યોઃ ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. યથા—
 આઈશ્ ઇથાંમ્ હાઈતીમ્ યજ્મધદે. ચેંધહે
 હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પઈતી વંધહો
 મજ્દાઓ અહુરો વચ્ચેથા અપાત્ હયા
 યાઓંધદાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્મધદે.

(હા ૩૪)

૧ યા વ્યઓથના યા વચંધહા યા યસ્ના અમેરેત-
તાતેમ્.

અષેમ્યા તઓઘઝ્યો દાઓંધહા મજ્દા ક્ષથેમ્યા
હઉર્વતાતો,

અઓષાંમ્ તોઈ અહુરા ઓહ્યા પોઉરેતેમાઈશ્
દસ્તે.

હવે કેમ કરીએ. હવે કેમ કરીએ. શી વિધિએ* યજ્ઞ
વિધિ ધરીએ. આવા મામલામાં કેમ થશે તું સાહેબ અમારા પર
પ્રસન્ન. નવાજશે કેમ રહેમદીલી મુજ પક્ષી શાગેદો પર આતશ
શક્તિથી. હવે કેમ અમને તનદસ્તી અને સુખની પાદશાહતમાં
પહોંચાડીએ. અમારી પાસે જે હતાં તે બધાં બંદગીનાં સાધનો
અમારી હોંસ પાર પાડવા કર્યા નેસાર તમારા પર.

પદ: હવે કેમ કરીએ યજ્ઞ વિધિ શું ધરીએ.

૨ આત્મા ધ-તોધ મન'ધડા મધન્યુશ્યા વ'ધ્ધૂશ
વીરૂપા દાતા,

રૂપેન્તખ્યાયા નેરેશ્ પ્યઓથના ચેહ્યા ઉર્વા
અપા હચધતે,

પધરિગએથે કમાવતો વહો મજ્દા ગરોળીશ
સ્તૂતાંમ.

દ્રવ્ય હોમણ. હોમીએ ખાલેસ દ્રવ્યો સ મનશનીથી. અર્ધીખહેશતમાં જીવ ગાંડીને. દાતારી દુલાં દીલે દાન દે તેમ દધએ મોકળાં મનથી. ખુશીથી દીલના પુરા ઉલરાથી. સાથે સાથે માજદયરનાન અનજીમને મધુર સરોદે ગાયલી સામટી ખંદગાના સુરીલા રાગ ટણકાર પણ આપતા જઇએ.

પદ : સોડમ પમરતાં હોમીએ દ્રવ્યો.

૩ અત્ તોઽ મ્યજદેમ્ અહુરા નેમંઘડા અપાઘચા
દામા,

ગએથાએ વીરપાએ આ ક્ષયોઽ યાએ વોહૂ
થએશતા મનંઘડા,

આરોઽ-જ હુદાઓંઘડો વીરપાઘશ મજ્દા
દમાવસૂ સવો.

યજ્ઞીક ક્રિયા. યજ્ઞનાં આતશ પાત્રમાં આપીએ યાજ્ઞીક
દ્રોમણ. નમસ્કારે સ્તુતિએ ખુશ હલકની બંદગી ગાંધને.
બહુમનથી રક્ષાયલાં સકરમી માજ્દયસ્નાન સંસ્થાનોની બહેતરી
સારૂ. રૂઝે માર્ગે ચાલનારાએને સારા ભવના બધા લાભ હાંસલ
થવા સારૂ.

પદ: મધુર વેળ વેરંતો ગાતો વિવેકીજી.

૪ અત તોઈ આલેમ્ અહુરા અઓળે'ધ્વન્તેમ
અપા ઉસેમહી,

અસીશ્તેમ્ એમવન્તેમ્ સ્તોઈ રપન્તે ચિથ્રા-
અવ'ધ્હેમ્,

અત્ મજ્દા દધબિપ્યન્તે જસ્તાઈશ્તાઈશ્
દેરેશ્તા અએન'ધ્હેમ્.

પરાક્રમી અગ્નિ. બડો બળવંતો અહુરમજ્દનો બેટો
આતશ. અપાર જોરાવર. આરાધીએ અમો તેને. ઝડપ્પ મહા
શક્તિઓમાં વટીક તે છે ઘણો તેજ ઝડપ્પ. એમીસાલ દોડનારો.
ધરાન સરજમીનમાં અનંત પ્રદીપ્ત* શક્તિવંત. બલિદાન ગ્રહનાર
મહા સંહારક. ચુસ્ત માજ્દયસ્નાનોનો નર પ્રકાશક હિમાયતી.
સામે આવેલા શત્રુને અગ્ન્યસ્ત્રના† ધારી કહણ ધવાડનાર અજીત
જેઘ.‡ રોશનીએ જ્ઞાન; જ્ઞાને ધર્મ; ધર્મે પુદા.

પદ: અગ્નિ મૂળ જીવનું શત્રુ નાશનું.

* જળજળાટ.

† અગ્નિ ફેંકવાનાં હથિયારો.

‡ લડવૈયો.

પ કેત્ વે ક્ષત્રેમ્ કા ઇશિતશ્ પ્યઓથનાઈ મજ્જદા
યથા વા હહો,

અપા વોહૂ મનંધહા ધ્રાયોઈઘાઇ દ્રિગૂમ્
યૂબ્યાકેમ્,

પરે-વાઓ વીરપાઇશ્ પરે વઓખેમા
દઓવાઈશ્યા પ્રશસ્તાઇશ્ મબ્યાઇશ્યા.

મિસકિન પોપણ. ખુદાની પવિત્ર પાદશાહતમાં રેડાયલો
અપૂટ ખજનો મોબુદ પડ્યો છે. તે મેળવવાની પુરી લાયકાત
આવે આતશને મહા પ્રતાપે જ્ઞાતી ગુણીજનમાં.* સુનાંએ
પરોપકારીથી લાયક મિસકિન મોહતાજને પોષે સંતોખે† તો. દેવ
દરજેની ખૂન ખેળ ઉખાડી નાખવા સાઈથી ભલા છે એ ખેઉ
પ્રકાર. કીડા કચકચતાં શરીરવાળા સંડલા પાપીઓને તારાજ
કરવા થકીથી. એ ખુદાઈ ફરમાનો બ સરો ચશ્મ જગતને
આશકાર થવાં જોઈએ.

પદ: ઇરાન જમીનમાં ખુદા પાદશાહ.

૬ ચેજી અથા સ્તા હધથીમ્ મજ્દા અપા વોહૂ
મનંધહા,

અત્ તત્ મોઈ દક્તેમ્ દાતા અહ્યા અંધેઉશ્
વીસ્પા મએથા,

યથા વાઓ યજેમ્નસ્યા ઉર્વાધધાઓ સ્તવસ્
અયેની પધતી.

* * * * *

૭ કુશ્મા તોઘ અરેદ્રા મજ્જદા યોઈ વંધેઉશ
વએદેના મનંધેહો,

સેંગડૂશ રએખેનાઓ અરપેન્ચીત્ સાદ્રાચીત્
ચપ્રયો ઉપેઉર,

નએચીમ્ તેમ્ અન્યેમ્ યૂમ્મત્ વએદા અપા
અથા-નાઓ શ્રાજ્ઞદ્દમ.

અઝાણુ પાપ. હોય ઘણી પણ દસ્તગીરી ખુદાની. હોય
બહુમનની નિખાલસ ચમત્કૃતિ* ઘણી પણ. છતે અગર
નુકસાનકારક રાજદ્વારી નિયમે અમલમાં મુકવાની ફરજમાં
પાદશાહ ફસાય. પ્રપંચથી ફાયદો પામે. અક્કલની તેજસ્વી
બળાતી મશાલ જેવી દીનની રોશની હોય તોપણ. તો તેનો
વિચાર એમ લેવો. જો ઉમેદ તેની દીન દુશ્મનનાં સાધનોથી
માજદયસ્તાન દીનની કાતિ ફેલાવવાની હોય તો અર્દાબિહુશનું
તેજ જરૂર એનાં પાપ સંકટનું તારણ કરી મુક્તિ મોક્ષથી સ્વર્ગ
સુખ આપશે.

પદ : શત્રુ સાધને શત્રુ વિનાશવા.

૮ તાઘશ્ જુ-નાઓ બ્યઓથનાઘશ્ બ્યેન્તે યએષૂ
અસ્ પઘરી પોઉરુબ્યો ઇથ્યેન્ને,

હ્યત્ અસ્ અઓબ્યાઓ નાઘઘાઓંઘેમ્
થવહ્યા મજ્દા આંસ્તા ઉર્વાતહ્યા,

યોઈ નોઘત્ અષેમ્ મઈન્યન્તા અએઘબ્યો દૂધરે
વોહૂ અસ્ મનો.

હાંડગા* ગળેપકુ. ઓદીન† અધમોએ કાંધક લોકને પાયમાલ કર્યા. છતાં હાંડગાઘ અને ગળેપકુની રીતે તેઓ એ વિષેથી અમને ડરાવવા પડ્યા છે. માજ્દયસ્તાનો ઉપર ગીરદેશ ગુજારી જેરદસ્ત‡ નળળા ઉપર જુલમ જાસ્તીથી સતાવનારા એ નાચીજ માનવીઓ અજ્ઞાનતામાં ગરી ગયલા છે. નથી વિચાર એમનામાં અષની આતશ સત્યતા વધારવા જરા પણ. નથી ઉભું રહેતું તેમની અડાસે લગાર પણ બહમનનું સંગીન સુધરેલું સાફ ભલું મન.

૫૬: અક્કલમંદ ભલું મન બહમન.

૯ યોઈ સ્યેન્તાંમ્ આર્મઈતીમ્ થવહ્યા મજ્ઞદા
બેરેખધાંમ્ વીદુષો,

દુશ્-બ્યઓથના અવજ્જત્ વંધેઉશ્ એવિસ્તી
મનંધહો,

અએઈજ્યો મશ્ અપા સ્યજ્જદત્ યવત્ અહ્મત્
અઉરૂના ખરૂસ્તા.

અજાણુયો સપડાયો. અજાણ્યાએ જાણીબુજી આર્મઈતીનાં પાકીજા શ્રદ્ધાળુ* અંતકરણને કારણે મુકી ત્યાગ્યું. તો જાહેલ મમતની ગુંજમાં તે ગુંચાઈ ગયો. બહુમનથી અલગ થયો. અજ્ઞાનતાને ઉથલે અધોગતનું† રૈરવાયું‡ ઉધાપાળું પામ્યો. ઉધાં આડાં અવળાં જતો યજ્ઞ કરે તે ભંગ થઈ બ્રહ્મતા§ પામી અકળ જાય. અગર કળ પામે તો પાપી ઝેરી બુદ્ધાંગારી લાલ જનવરો અર્દીબહેશ્તના જ્ઞાન માર્ગમાં નુકસાન પાંદરવા આવે તેવું ફોકટ ખોટું.

પદ: રૈરવ નરકમાં ગરી ગયા શેઠ્યા.

*ક્ષકિતમાન.

†પડતી.

‡નરક સ્થાન.

§પાપી.

૧૦ અહ્યા વ'ધેઉશ મન'ધેહો બ્યઓથના વઓચત્
ગરેબાંમ્ હુપ્રતુશ,

રપેન્તાંમ્યા આર્મધતીમ્ દાંમીમ્ વીદ્યાઓ
હિથાંમ્ અપહ્યા,

તાચા વીરુપા અહુરા થવહી મજ્દા કથોધ
આ વોચથા.

સત્તાધિપતિ છુપી શક્તિ. રૂપાણુ સમજ શક્તિએ
ચોકસ મનનો જ્ઞાન મેજો બેજો હોયો તો એમ કરી જાણવું જે તે
શખસ અહમનની બુલંદીએ પુગવા સાર મઠયો રહ્યો. યજ કરીને
સફળ પરિણામ આણી શક્યો. તે ધણીજ આતશના આલયો*
સ્થાપવા સાર ભેદ ભરમેની માર્મિક† નેમ જ્ઞાન ચક્ષુએ‡ જાણી
શક્યો. બક્ષીશક ખાલેસ અંતરણની મવક્કલ બાનું આર્મધતીને
પિછાતી શક્યો. સેવટે સૌ જનને ખબર પડવાનીજ કે
અહુરમજ્દી અમજાતના આતશી સંપ્રદાયમાં કેવી કેટલી
સત્તાધિપતિ મહાન છુપી શક્તિ ઠરી રહી છે.

પદ: હોયો મન મેજો જ્ઞાન બેજો.

૧૧ અત્ તોઘ ઉમે હઉર્વાઓસ્થા ખરેથાઈ આ
અમેરેતતાઓસ્થા,

વંધેઉશ્ ક્ષથા મનંધ્લો અપા મત્ આર્મઈતીશ
વક્ત.

ઉતયૂઈતી તેવીષી તાઈશ આ મજ્જદા
વીદ્વએવાંમ્ થવોઈ આહી.

આત્મિક ખોરાક. પુગાડે છે અમને આત્મિક ખોરાકનો
હિસ્સો એ મહા છુપી શક્તિઓ. અદ્વૈતમજ્જદની નોડ શક્તિ
ખોઈદ અને અમઈદનું સુખ તે મોટી ઉમ્મર. આર્મઈતીની
પ્રેમાળ ચોક્ખાઈથી તેમાં પુષ્ટિ આવી ઘણો વધારો થાય છે.
દીનતા કાયદા પકડે સિધ્ધ થયેલો અમલ પુર નેરમાં ચલાવવા
માટે ખોઈદ અને અમઈદની મોટી જરૂર છે. એ અમશારપંદોની
ચાલુ ને ચાલુ કાશીશોથી જડવાદી જુદદીનોના ખાર વેરવાર
થઈ જાય છે.

પદ: જડવાદી જુદદીન વેરવાર થયાં.

૧૨ કત્ તોઘ રાજરે કત્ વષી કત્ વા સ્તૂતો કત્
વા યસ્નહા,

સુઘઘાઘ મજ્ઞદા કૃવઓઆ યા વીદાયાત્
અપીશ્ રાખ્નાંમ્,

સીષા-નાઓ અપા પથો વઁઘહેઉશ્ ખઓતેંગ્
મનઁઘહો.

સિલક બાકી ઘણી. ઉપલાણુ* હકીકત અઘાવા†
ખીજ ઘણાએ છે ખુદાઈ કુદરતના બારીક ચીલ્લા સિલકમાં.
મારે મન તો તે બધાંની તેલકીકાત કરવાની છે ચાલુ ને ચાલુજ
ધ્યજા. વધુ હોમન હવન‡ યજ્ઞ આરંભીને કરીને. વધુ
પાવમહેલની ક્રિયા રચીને. હેતુ તેમાં મારો સમાયલો એ કે ખુદા
સાહેબની આત્મિક સખળતાની જ્ઞાની તોફાઓ માજ્ઞદ્યસ્નાન
સંપ્રદાયનાં ભલાં ખાતર સંપાદન કરવી. આતુરતા એટલી કે
બને તેમ વહેલો વેકું. અર્દીબહેશત અંકિત§ અને બહુમન
સંયુક્ત|| એ બધું મને આવી મળો સીધે રસ્તે.

પદ: ઇમાનનાં ઇનામ સુખદાયી તોફા.

*ઉપરનું.

†શિવાય.

‡હોમ.

§ઓળખાયલું.

||સાથે જંડાયલું.

૧૩ તેમ્ અદ્વાનેમ્ અહુરા યેમ્ મોઈ અઓશ્
વંધેઉશ્ મનંધેહો,

દઓનાઓ સઓખ્યન્તાંમ્ યા હૂ-કરેતા અપા-
ચીત્ ઉર્વાક્ષિત્,

હ્યત્ ચિવિરતા હુદાઝ્યો મીજદેમ્ મજદા યેહ્યા
તૂ દથ્રેમ્.

સકરમીનો ભાગ. આગાહીની બશારતથી ખુદાએ મને
શુભ રાહ દેખાડી. કલ્યાણ પામેલા માજદયસ્તાન મહા પુરુષોના
ધર્મ દાખલ એ દીન ચિરકાળ* સુધી અક્ષય† રહેવાની. તેના
પ્રભાવથી‡ આતશપંથો દીનદાર સત્યતાને ધોરી રસ્તે પડ્યો. તેને
જલ્લાઈ ગયું કે બન્ને ભવમાં સકરમીને ભાગ મળે છે. તેનો દાતાર
મજદા અનંત કાલની નાલ ગાલમાં અમર બિરાજત છે.

પદ : અનંત કાળમાં જે અમર બિરાજે.

૧૪ તત્ જ મજ્જદા વધરીમ્ અસ્તવધતે ઉશ્તાનાઈ
દાતા,

વ'ધ્હેઉશ્ પ્યઓથના મન'ધ્હો યોઈ જ ગેઉશ્
વેરેજેને અજ્યાઓ,

દ્માકાંમ્ હુયિસ્તીમ્ અહુરા પ્રતેઉશ્ અષા
ક્રાદો વેરેજેના.

ઇષ્ટિની* સિદ્ધિ.† ઇષ્ટિની સિદ્ધિ ખાતર સાહેબ આપે
છે બહુમન અમશાસ્પંદનું યશસ્વી‡ અક્કલની જીંદગીનું સાર્થક.
ગો શાલાના ઠાણમાં વહીતરૂં કરનાર વેડ્યા ગો-રખને. અક્કલ
ચમકતો શ્રમ ઉઠાવનાર કુનેહયાજ દીનદારને. એથી આતશ પંથની
આખાદી માટે રચાયલી યોજના મજબુતીમાં જ્યાંદે બંધાય ગંઠાય.

પદ: ઇષ્ટિ રિધ્ધિ સિદ્ધિ§ નિધિ|| તિષ્ઠી કરો.

*અભિલાષા.

†કતેહ.

‡કીર્તિમાન.

§રિધ્ધિ સિદ્ધિ=પેસા ને સાહેબી.

||ભંડાર.

૧૫ મજ્જદા અત્ મોઈ વાહશ્તા સ્વાઓસ્થા
બ્યઓથનાચા વઓચા,

તા-તૂ વોહૂ મન'હહા અપાચા ઇપુદેમ્ સ્તૂતો,

ક્ષમાકા ક્ષત્રા અહુરા ટ્રેરપેમ્ વસ્ના હઈથ્યેમ્
દાઓ અહૂમ્.

(ઉપલો ૬ કરો ૪ વખત ભણવો.)

ચઢતાપણાંની ટાંચ. ઉત્તમોત્તમ કાનુનો હજી બીજા
શિખાડો અહરમજ્જદ ખુદા. સુ મન સ્વામી બહમનથી. કહો
બીજાં ઉત્તમ ક્રિયા કામ. કહો બીજી ભણનારાંઓએ કરવી
જોઈતી મોટા પ્રયોગની નવી બંદગી. તેઓથી દીનદારી
અનજીમનના શહેરેવરી રાજ અમત્રને ભારી જોર પહોંચે.
અહોની આવી દુનિયામાં ખુદાની મરજી માફકનો પુણ્યવંત સુધારો
વધારો થતે થતે ચઢતાપણાંનાં શિખરની ટાંચે પુગા જાય.

પદ : સુધારી વધારી જગ સારી ટાંચે પુગાડી.

અહ્યા યાસા નેમંધડા ઉસ્તાનજસ્તો રફ્રેધ્રહ્યા,
મન્યેઉશ્ મજ્દાઓ પોઉવીમ્ રપેન્તહ્યા
અપા વીરપેંગ પ્યઓથના,
વંધેઉશ્ પ્રતૂમ્ મનંધહો યા ફનેવીપા ગેઉશ્યા
ઉર્વાનેમ્.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

યથા અહૂ વઘર્યોઃ ૪, અપેમ્ વોહૂ ૩. યા-
પ્યઓથનાંમ્ હાઈતીમ્ યજ્મઈદે. અહુન-
વઈતીમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
યજ્મઈદે. અહુનવઈત્યાઓ ગાથયાઓ
હન્દાતા યજ્મઈદે. યેંધે હાતાંમ્ આઅત્
યેસ્ને પઈતી વંધહો મજ્દાઓ અહુરો
વઓથા અપાત્ હયા યાઓંધડાંમ્ચા તાંસ્ચા
તાઓસ્ચા યજ્મઈદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ,
 અવજૂનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
 સર્દગાંન્ હમ્બાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્
 માજ્દયસ્તાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદૂન બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વઘર્યો ર.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જવરેચ
 આફ્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેનંદહિતો અમેષનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ
 સ્પેન્તાઓ-રતુક્ષત્રાઓ અવઓનિઓ, અહુન-
 વઘત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઘત્યાઓ ગાથયાઓ,
 સ્પેન્તા-મઘન્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ,
 અષાઉનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્,
 પઓઘર્યો-ત્કએપનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્, નબાનજ-
 દિશ્તનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્. અપેમ વોહૂ ૧. અહ્માઘ
 રએશ્ચ; હજઘરેમ; જસ મે અવંધે મજ્દ;
 કેરકેહૂ મોજ્દ.

ઉશ્તવદ ગાથા

(હા. ૪૩-૪૬)

ઉશ્તવદ ગાથા

દનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાએ
 અવજ્ઞૂની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાદ્ ; ગેહ
 ગાથાઓ અહુનવદ્ ગેહ, ઓશ્તવદ્ ગેહ, સ્પેન્તો-
 મદ્ ગેહ, વોહૂ-ક્ષત્ર ગેહ, વહિશ્તોઘિશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાઓ, અદાશ્વશ યેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્મ્પ દુજ્વરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 બૂન્ બૂદ એસ્તેદ. અજ્ આન્ ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્
 હોમ્. દનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અગ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હધથ્યા વર્શોમ્ હ્યત્ વસ્ના
 દ્રુપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નો જરથુશ્ત્રશ વીદએવો
અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઠે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જાઓ રએવતો ખરેનંદઉહતો,
અમેષનાંમ્ સપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સપેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અપઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સપેન્તા-
મઠન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વાહસ્તોઘસ્તોઘશ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્, પઓઘર્યો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નખાનજાદશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓઘ્ર યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય
ક્ષનઓઘ્રાઘ્ય ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘર્યો
જઓતા ક્રા મે અતે, અથા રતુશ અપાત્યત
હચ ક્રા અપવ વીદ્રાઓ અઓતૃ.

અહુરેમ્ મજ્જાંમ્ રએવન્તેમ ખરેનંદઉહન્તેમ્
યજમઘદે; અમેષા સપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંધહો
યજમઘદે. ગાથાઓ સપેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ યજ્ઞમઘદે ; અહુનવઘતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ; ઉશ્તવઘતીમ્
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ;
 રપેન્તા-મઘન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમઘદે ; વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ; અપઓનાંમ્
 વંઘઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વવપયો યજ્ઞમઘદે.
 અહુનેમ્ વઘરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વઘરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વઘરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૂ વઘર્યો ૧.

(હા ૪૩)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ.

* * * * *

૧ ઉશ્તા અહ્યાઈ યહ્યાઈ ઉશ્તા કહ્યાઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્જદાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીષીમ્ ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેદ્યાઈ તત્ મોઈ દાઓ આર્મઈતે,
 રાયો અપીશ વંદહેઉશ્ ગએમ્ મનંદહો,

(ઉપલો ફકરો એ વખત લાલવો.)

કલ્યાણ સકળ* જન. અમારે ઇચ્છને તમારું કલ્યાણ. શોભાગ્યવંત અનનુમનનું જે કલ્યાણ તે અમારું કલ્યાણ. ખુદાઈ હુદમે તથાસ્તુ. કલ્યાણ એકે અમર જેડીદાર ખુદાઈ-અમદાદની અમર સુખી અક્ષેશોને સંબંધે. આમીન હોય અર્દાશહેશત યોગે. અશરાફ ખાલેસ આર્મઈતી સંજેગે. ઇચ્છણા મજો શહેરેવરની અનનુમનના પ્રત્યેક જનને જંગી ગંજના ફાળા. મજો અપિ ફરેસ્તણના અપ્રૂટ ભંડારમાંથી. ખાલમન અમશાર્ષદની ફરજ અગ્નવ્યાના ખંગને અંગે. સકળ ગુણ સંપન્ન† કલ્યાણ. સુખ આપનારને સુખ.

પદ : ખંગને અંગે જંગી ગજ રહ્યા.‡

૨ અત્યા અહ્માઈ વીરપનાંમ્ વહિશ્તેમ્,
 ખાથ્રોયા ના ખાથ્રેમ્ દઈદીતા,
 થવા ચીચીથવા રપેનિશ્તા મઈન્યૂ મજ્જદા,
 યા દાઓ અપા વંધેઉશ માયાઓ મન ઘહો,
 વીરપા અચારે દરેગો-જ્યાતોઈશ ઉર્વાદંધા.

ઉંચ હુકમી ખસલત. અપોષવાળી ફરેસ્તાઈ ઉંચા
 યોગની હુકમી મોખેદી ખસલતને પહોંચ્યો જરથુશ્ત્ર. તેવું નર
 ઉતારે ખુદા પોતાની ઉદારતાથી માજદયસ્તાન મોખેદાન ઉપર.
 નીતિ નેકી ઇજત અદબના રાઝના* ખુલાસા એનાયત કરે. તેથી
 હાંસલ થાય દીન ઉગે વધતી જતી લાંબી જીંદગી તથા આપાદી
 ફેલાવનાર સુલેહ સુખ.

પદ : ખસલત ખાલેસ આલા ગાણું.

૩ અત્ હવો વંધેઉશ્ વહ્યો ના અધબી-જમ્યાત્,
 યે નાઓ એરેજૂશ્ સવંધે પથો સીપોધત્,
 અહ્યા અંધેઉશ્ અસ્તવતો મનંધહસ્ત્યા,
 હધથ્યેગ્ આસ્તીશ્ યેગ્ આ-વએતી અહુરો,
 એરેદ્રો થવાવાંસ્ હુજેન્તુશે રપેન્તો મજ્દા.

અન-અપ-લાક્ષણિક.* એ ઇચ્છા કૃણીભૂત થવા
 અન-અપ-લાક્ષણિક ખામી વિનાનો લાયક મોખેદજ ઉમેદવાર
 થાય. ગેતી અને મીનોષ્ટ દુનિયાના સીધા રસ્તા સ્વીકારે.
 વિપત્તિ† સંહારક‡ મદદ આપનાર, દાતાર, દાદાર અહુરમજ્દના
 ગેબી મુકામ તરફ બક્ષીશો મેળવવા અથે બંદગીમાં એક ચિન્તે
 મચી રમરણ કરે. પછી એ બધું અનુભવીને એક તાન, એક
 ધ્યાન, એક ઇમાનથી લક્ષા નક્ષાકારક માર્ગો માજ્દયસ્નાતોને પદાવે.

પદ : પધારોજ ભલે અન્ન આપજ.

૪ અત્થવા મેં ગહાઈ તખમેમ્યા સપેન્તેમ્ મજ્જદા,
 હ્યત્ તા જસ્તા યા તૂ હરૂપી અવાઓ,
 યાઓ દાઓ અપીશ્ દ્રેગ્વાઇતે અપાઉનએચા,
 થવહ્યા ગરેમા આથો અપા-અઓજ'દહો,
 હ્યત્ મોઈ વંદહેઉશ્ હજે (જમત્ મન દહો.

પહેલેથીજ તેવો. ખુદા સાહેબ તો છે કેવો કે જેવો મેં
 પહેલે ધડથીજ જ્નેયો, જાણ્યો તેવો એવોને એવોજ. મહા
 બળવંત મોટો દાતા. એક કરતાં એક ચઢે એવી ઉમદા
 સામગ્રીઓ મારા પર રેડતોજ ગયો. તેણે અલગાં રાખ્યાં પવિત્ર
 જનોને વાસ્તે રળિયાતવંત,* લહેજતદાર, કીમતી ઇનામ દુખેટો
 સારૂ આધા ખસેડી દીધા તેમને બરના ધકેલા પછાડાના
 તક્ષાવતવાળા નતીજ. અપ આતશના બળબળતાં તેજે ચોકખાઇને
 સારાં ઇનામો અમંદ ચઢ્યાં. દુખેટોનાં પડ્યાં ઘેરણુ ધારણથી
 ઘેરાયલાં ધુવાતા.

પદ : લાયકને બદલો લાયક મળ્યો.

પ રૂપેન્તેમ્ અત્થ્વા મજ્જદા મે'ગહી અહુરા,
 હ્યત્થ્વા અ'ધહેઉશ્ જંથોઈ દરેસેમ્
 પચોઉર્વીમ્,
 હ્યત્થ્વાઓ પ્યઓથના મીજ્જદવાંન યાચા ઉખ્ધા,
 અકેમ્ અકાઈ વ'ધઉહીમ્ અપીમ્ વ'ધુઓવે,
 થ્વા હુનરા દામોઈશ્ ઉર્વએસે અપેમે.

છેક ના છેડા લગ. મનનાં યોગ જાણુ વેગે વિશ્વ મંડળની
 બાતરમાં મેં કીધાં દર્શન અહુરમજ્જદ સાહેબનાં મને તે
 જણાયો કુલ મુખત્યારો, જગ કર્તારો, બક્ષનાદારો દાતા. કરણી
 તેવી પાર ઉતરણીને કાયદે કરમો માટે દરાવેલા બદલા તારી
 ખુબીવંતી દાનાઈથી તું વાટતોજ ન્નય. ખુરાને ખુરો; બલને
 બલો. રોજે કયામતને રોજે રસ્તાખેજની તમામ્યત તલક. એ
 તારાં યજ્ઞોગાન ગાઉં હું હમેશ. તારી ખુદાઈ સત્તાનું મિશ્રણ*
 બહુમનનાં સત ચિત્તવનસં મેળવી બહુકનું દરાવું. સ ચિત્તવનની
 મોટી બલાઈથી આતશી પંથના સુધારા વધારામાં કાયમ બનાવું.
 સંસ્થાનીઓનાં અંતકરણોમાં આમંઈતી ભાવી શ્રદ્ધા
 ઉપજવતીજ રહે. તેથી ખુદાઈ શક્તિવાળી જગતનો મામલો
 કદી ભૂલથાપ ન ખાય.

પદ: વેળા માત્ર વીત્યા સુધી.

૬ યહ્નો રપેન્તા થ્વા મઈન્યૂ ઉર્વાએસે જસો,
 મજ્જદા ક્ષત્રા અહ્ની વોહૂ મન'ધડા,
 યેહ્યા બ્યએથનાઈશ્ ગએથાએ અષા ક્રાદેન્તે,
 અએઈઝયે રતૂશ્ સે ગહઈતી આર્મઈતિશ્,
 થ્વહ્યા પ્રતેઉશ્ યેમ્ નએ ચિશ્ દાબયેઈતી.

* * * * *

૭ રૂપેન્તેમ અત્થવા મજ્જદા મેંગહી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહુ પધરી-જસત્ મનંધહા,
 પેરેસત્યા મા ચિશ્ અહી કહ્યા અહી,
 કથા અચારે દક્ષારા ફેરસયાઈ દીષા,
 અઈળી થવાહુ ગએથાહુ તનુપિયા.

ગળી ગુફતેગો. એવો ભારો પેશકશી* અક્ષેશક મેં તને
 મારે મન વમાચ્યો. ધારણાની ધારણે મેં ધ્યાન ધર્યું. અલમન
 મારકતે મને તારી મુલાકાત થઈ. પુણ્યું મને અલમને. છે તું
 દ્રાણુ? દ્રાણુ તારો પક્ષ? શું તારી મુરદ? મેં કશું કે હું
 જરગુશ્વતી મુરદ એ છે કે અધર્મી જુદહીનોને હું માફ, તોફું,
 મરફું, ફનાદ કહે. અનું હું દીનચારાનેને ખુશી ખુરમ્મીમાં
 ખીલવનાર હસ્તગીર. એ છું હું. એ મારો પક્ષ. એ મારી
 આશ. એ દીનચારોને દરવકે સરગ્નહ આ જગ્નળી દુનિયાને
 હનસારી ધારણે ચલાવવાની સરગ્નહ. એ શબ્દો પલ્લોચ્યા તારી
 દરગાહું ખુદા સાહેબ.

પદ: સુન સુન જાનીશ, ગગનમે અવાજ થાયશ.

૮ અત્ હોઈ અઓજી જરથુશ્ત્રો પઓઉર્વામ્,
 હઈથ્યો દ્વએપાઓ હ્યત્ ઇસોયા દ્રેગ્વાઈતે,
 અત્ અપાઉને રદ્રેનો ખ્યેમ્ અઓજો'ગ્ધવત્,
 હ્યત્ આખૂશ્તીશ્ વસસે ક્ષશ્રહ્યા ઘા,
 યવત્ આ થ્વા મજ્દા સ્તાઉમી ઉફ્યાચ્યા.

* * * * *

૯ રપેન્તેમ્ અત્ થવા મજ્જદા મે'ગહી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહૂ પઘરી-જસત્ મન'ધહા,
 અહ્યા ફેરસેમ્ કહ્યાઈ વીવીદુયે વપી,
 અત્ આ થવહ્યાઈ આથ્રે રાતાંમ્ નેમ'ધહો,
 અપહ્યા-મા યવત્ ઇસાઈ મન્યાઈ.

કલખ્યો મન વેગે. મન વેગે મેં તને કલખ્યો અય
 હકતાલા, બક્ષેશના દેનાર મહા દાતા દાખલ. ફરી મને બહમને
 પુછ્યું શું હજી છે તારી મુરદ? કહ્યું મેં કે મારાથી બની શકે
 તેટલી બલકે મારામાં તાકાત હોય ત્યાં લગણુ આત્મિક તેજ
 વધારનારા ખોરેહમંદ, નૂરમંદ આતશી તત્વ સનમુખ ઉભા
 રહીને કમીનાપણાંથી કહું નાથોના નાથ જગન્નાથની* કહું નમાની
 નીયાયેશ, સેતાયશ.

પદ : ખાસ પરસ્તેશ ખુદાની વાસ્તે.

૧૦ અત્ તૂ મોઈ દાઈશ્ અપેમ્ હ્યત્ મા
 જ્યોજ્યોમી,
 આર્મઈતી હચિમ્નો ઈત્ આરેમ્,
 પેરેસાચા નાઓ યા તોઈ એહ્યા પર્શ્તા,
 પર્શ્તેમ્ જી શ્વા યથના તત્ એમવતાંમ્,
 હ્યત્ શ્વા ક્ષયાંસ્ અએપેમ્ ઘાત્ એમવન્તેમ્,

આર્મઈતીને આમંત્રણ. આમંત્રું છું અભિલાષાથી,*
 ઓજરખાહીથી સરકરાઝ બાનું પવિત્ર આર્મઈતીને. તેવજીની
 પ્રેમળતાનો પરતો† મારાં અંતરમાં પ્રવેશ કરી મારું અંતરિક્ષ
 પૂર્ણાંક. ઉપદેશ આદેશની ચતુરાઈઓ મારામાં ઉભરાવો. તેથી
 સ મને વિચારીને મારે મન મોટા પ્રતિ પ્રશ્ન પુછવાનું જોમ જટ
 સ્ફૂરી આવે.‡ પાદશાહતોના ચલાવનારા મારાથી ખુલાસા
 પામવા તરખી રહ્યા છે. એ વેળા ચેતાવી દેવો મને તેમનાં
 ગુંચવણના ગુંદેલા ગુંછળાં ખોલી કાઢવાનું કામ. કરો મારી
 બાંહેધરી.

પદ: યાચના આર્મઈતી પ્રત્યે.

૧૧ રપેન્તેમ્ અત્ થવા મજ્જદા મે'ગ્હી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહૂ પધરી-જસત્ મન'ધ્વા,
 હ્યત્ ક્ષમા ઉખધાધશ્ દીદઈધ્હે પચોઉર્વીમ્,
 સાદ્રા-મોધ સાંસ્ મખ્યએપૂ જરજ્જદાધતિશ્,
 તત્ વેરેજયેધધાઈ હ્યત્ મોઈ અઓતા
 વહિશ્તેમ્.

અક્ષલની જગવી જોત. નિર્ધાર્યો ખુદા તને કુળ શુભ
 સાધનોનો ખાવિદ. પહોંચ્યો મને બહુમન. પવિત્ર કલામો
 તારે નામના ભણુતાં ભણુતાં અંતર જ્ઞાન હું જગત પ્રદક્ષિણા
 કરતો કરતો જાઉં છું. તેવામાં સાચપણુતાની રોશન અક્ષલની
 જોત મારામાં મેં જગવી. સમાધિસ્થ* સ્થિતિમાં યોગ બાળુ
 મારી મેં દ્રષ્ટી મર્યાદા કીધી. તો મને દેખાયું કે પ્રારંભમાં દીન
 ફેલાવવાની જનફેશાની કરનારના બદલા દાખલ આ ફાની
 દુનિયામાં છે દુખના હુંગર. એ જાણ્યા છતેએ મેં મને કીધો એ
 ઉત્કૃષ્ટ કર્તવ્યમાં નક્કર ખડક જેવો દ્રઢતા.

પદ : જય જય સાચપણુતાની રે.

૧૨ હ્યત્યા મોઈ અઓશ અષેમ્ જસો ફાક્નેને,
 અત્ તૂ-મોઈ નોઈત્ અસૂશતા પધર્થિઓઘ્જા,
 ઉજેરેઘાઈ પરા હ્યત્ મોઈ આ-જિમત્,
 સેરેઓષો અપી માંજા-સ્યા હચિમ્નો,
 યા વી અપીશ્ રાનોઈજ્યો સવોઈ વીદાયાત્.

જ્ઞાન સંપાદક વિધિ.* જ્ઞાન સંપાદક વિધિ વિષેથી હુકમ તારો એવો હોય કે અપનાં ઉંચાણુ લડકતા આતશી જોશ સામે ડ્રગલો માંડી સ્મરણુ સંભારજો.† ધર્મ માર્ગની ઉંડાણુતા મેળવવી હોય તો સરોષ ફરેસ્તાની સાંભળવાની બસારતી શક્તિથી ઉપાડજો આધીનતા ભરેલી તામેદારી. તામેદારી વગર આરાધના ફેકટ ફાંફાં છે. નમનતાઈ સાથે ચાલ્યા આવ્યા ધજત ને મરતબાના ગંજ ને તેજના દરંગ. તેમાંથી મળવાના ધર્મની અનજુમન સભામાં સરપાવ જેની જેટલી ઐકાત ને લાયકાત.

પદ : ચાલ્યા આવ્યા ગંજ અનંતા.

૧૩ સ્પેન્તેમ્ અત્ થ્વા મજ્દા મે'ગ્હી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહ્ પધરી-જસત્ મન'ધહા,
 અરેથા વોઠજ્ઘાઈ કામહ્યા તેમ્ મોઈ દાતા,
 દેરેગહ્યા યાઉશ્ યેમ્ વાઓ નએચીશ્ દારેશ્ત
 ઇતે,

વધર્યાઓ સ્તોઈશ્ યા થ્વહ્મી ક્ષત્રોઈ વાચી.

બસ કાફી છે. ચીત્તો મન મજ્દા સાહેબને બક્ષનહારો,
 રક્ષણહારો. બલમનથી તું મને પહોંચ્યો. બધી દીનોની બુલંદ
 સરદાર દીન દાબલ સાબીત કરવાની આહેશ મારામાં આવી.
 તે આહેશ ઘણાઘણી સંગીનતામાં બક્ષીને બર લાવ મારી ઉમેદ.
 એટલી બધી રીતે બક્ષ કે બુટતાં ને ખુંચવતાં ન તે કદી બુટાય.
 ધરાનમાં માજ્દયસ્તી દીનની હમેશની હસ્તી જે તું મને બક્ષે તો
 તે બક્ષેશ મારે મન કાફી છે.

પદ: ખુદા યા, એ મારે મન કાફી છે.

૧૪ હ્યત્ ના કૃયાઈ વચ્ચેદમ્નો ઈસ્વા દઈદીત્,
મઈજ્યો મજ્દા તવા રેરેનો ફાક્નેનેમ્,
હ્યત્ થવા ક્ષત્રા અપાત્ હચા ફાંશતા,
ઉજેરેઈદાઈ અજેમ્ સરેદનાઓ સેંગહ્યા,
મત્ તાઈશ્ વીરપાઈશ્ ચોઈ-તોઈ માંત્રાઓ
મરેન્તી.

અગ્રેસર આગેવાન. બક્ષેલું ધણુંએ પડયું પાસે હોવાથી છુટે હાથે ઉપાડી ધણું ધન મિત્રને આપે તેમ મારી કદર ખાઓ ખુદાવંતલા. માજ્દયસ્તી દીનની શરીયત શાહદતની અચૂક મોટામ વિષેથી આપ મને ગેળી ધલમનું ધણા-જેટલા-પણું. યમકે દીન આછનની તારી સર્વાધિકારી સત્તાનો તુંએ નિમ્નો છે મને પ્રતિનિધિ. તારી એવી બક્ષેશ ખુશાલી ઉપજવનારી છે. મીજલસના ચતુર સરદારો અને રાજવંશીઓ વચ્ચે એ તારી બક્ષેશને આધારે હરોલમાં આગેવાનોનો હું અગ્રેસર બનું. તેથી અષ સંપ્રદાય વિનીત* વિવેકીઓમાં ન્યાયના નરા નિયમો પ્રમાણે હું પૃથ્વી પર પુકારૂં પ્રસિધ્ધ પહોલો.

પદ : ગજો યમકે વરસે દુનિયામાં દીન દમામ.

૧૫ રૂપેન્તેમ્ અત થ્વા મજ્જદા મે'ગ્હી અહુરા,
 હ્યત્ મા વોહૂ પઘરી-જક્ષત્ મન'ધ્વા,
 દક્ષત્ ઉખ્યાઈ તુખ્ના મઘતિશ્ વહિશ્તા,
 નોઘત્ ના પોઉરુશ્ દ્રેગ્વતો ખ્યાત્ ચિક્ષુષો,
 અત્ તોઈ વીરુપે'ગ્ અંત્રે'ગ્ અપાઉનો આદરે.

શેતાનના જણેલા. અંતકરણની ખાલેસ પવિત્રતાનો દેનાર ખી મેં તું સાહેબનેજ નિરખ્યો.* છેને જ્ને પહોંચ્યો મને લલો બહુમન તો જાણ્યો હુંએ તું. એ અમશાસ્પંદજીએ મીનો અક્ષલનાં દર્શન મને કરાવ્યાં. મને મનાઈ કરી કે ખબરદાર અંત્રેસરમાં ખપીને બુદ્ધીનોનાં લલચામણાંમાં વહવાઈ† ના જતો. તારા જેવા પરહેજગારાન, દીનચાશીદારાન માજદયસ્તાને તો બેઠમાન બુદ્ધીનોને શેતાનની ઓલાદ પંડમ‡ પામી, ગણીને તજવા.

પદ : બહુમન આળખાડ્યા તમે દાદારજી.

૧૬ અત્ અહુરા હ્વો મઘન્યૂમ્ જરથુશ્ત્રો,
 વેરેન્તે મજ્દા યસ્તે ચિરતા રપેનિશ્તો,
 અસ્તવત્ અષેમ્ ખ્યાત્ ઉશ્તાના અઓ-
 નેઝહ્વત્,
 ખેઙ્ દરેસોઈ ક્ષત્રોઈ ખ્યાત્ આર્મઠતિશ્,
 અષીમ્ ખ્યઓથનાઈશ્ વોહૂ દઠદીત્ મનંધહા.

અજ્ઞાની અભિમાની. પૂજ્યો અય અહુરમજ્દ તને જરથુશ્ત્રે અંશોના પણ અંશ તરીકે, વિશ્વની રોનકના ખાવિદ દાખલ. એવાંજ માંત્ર વચનથી દરેક મહા મોખેદ કલમે પઢી પસાર થયો. પણ અજ્ઞાનોનું અભિમાન તો એવું છે કે ઘણાઘણી ઉમદા શક્તિઓ જે દીનમાં ગુમ પડી છે તે તેમની નજરે નથી આવતી. તેથી હવે જાહેર મિજલસનો એવો મોકો આવી પુગવાનો કે જેમાં માજ્દયસ્ની દીન શારીરિક અવતાર ધારણ કરી ધિગતાં જીગરનાં જીવતાં જોશે છડેયોક ઝગમગશે.* જુગજુગ તેની પાદશાહીનો દમામ તપશે. પ્રેમ ભક્તિ તેના પર દ્વિદાગર બનશે. સુ મનનાં વાજખી ધનામના હુમકા સવાળનાં કામ કરનાર પરહેજગારોમાં જાહેર વાટણી† પ્રસંગોપાત્ત વહેંચી આપશે.

પદ : સાબુત કલમે અમે કાલ છે કર્યો.

ઉશ્તા અહ્યાઈ યહ્યાઈ ઉશ્તા કહ્યાઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરે,
 ઉતયૂઈતી તેવીષી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેદ્યાઈ તત્ મોઈ દાઓ આમ્ઈતી,
 શયો અપીશ્ વંધેઉશ્ ગએમ્ મનંધેહો.

(ઉપલો ૬ કરો એ વખત લખવો.)

અપેમ્ વોહૂં ૩. ઉશ્તવઈતીમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. યેંધે હાતાંમ્ આઅત્
 યેસ્ને પઈતી વંધેહો મજ્દાઓ અહુરે
 વએથા અષાત્ હયા યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા
 તાઓસ્યા યજ્મઈદે.

(હા ૪૪)

૧ તત્ શ્વા યેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 નેમંધ્હો આ યથા નેમે ક્ષમાવતો,
 મજ્દા ક્રયાઈ શ્વાવાંસ્ સખ્યાત્ ભવઘતે,
 અત્ ને અપા ક્રયા દજ્દાઈ હાકુરેના,
 યથા-ને આ વોહૂ જિમત્ મનંધહા.

સાહેબાને મિજલસ. અગર હોય ખખર તમને તો કહેા ખાતરે ખુદાને રાસ્તીથી અય સાહેબાને મિજલસ. તેજ આતશની ખળતી જવાલાના કેબલા સનમુખ આરાધનાઓ સર જુકાવી કમીનો બની પઢતાં તમારા પ્રશ્ન મેં વગર કહેવે જાણી લીધા છે. ખુદાનાં વચનથી હું તેના સત્ય જવાબ દેઉં છું. અગ્નિ પંથના યજ્ઞ તરીકામાં. માનીએ તો સ્તુતિની સર્વે રીતની બંદગીઓ ભણવી ખરીની? તેથી પક્ષી રીતે વાકેશી મેળવી સ્નેહભાવથી ગુણ ચર્યાની સુલેહ ભરેલી લડાઇ લડો. સ મનની અને સત્ય જ્ઞેશની હિમાયત ક્યાં સમ્યાઇ ઢળે છે તે એ ઉપરથી નક્કી થાય.

પદ: યષ્ટ યજ્ઞના યથાર્થ* યત્નો.

૨ તત્ શ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓઆ અહુરા,
 કથા અંદહેઉશ્ વાહિશ્તહ્યા પઓઉર્વીમ્,
 કાથે સૂઘદાઈ યે-ઈ પઘતિષાત્,
 હ્વો જ અપા રપેન્તો ઇરિખ્તેમ્ વીરપોઈઝ્યો,
 હારો મઈન્યૂ અહૂમ્બીશ્ ઉર્વથો મજ્દા.

જીવોનું મૂળ અગ્નિ. ખુદાનાં વચનથી સત્ય કહું છું તમારા મનમાં છુપાઈ પડેલા પ્રશ્નોના ઉત્તર. જીવોનાં મૂળ જોશ અગ્નિ પ્રગ્લતો પવિત્ર મિત્ર તેની જ્યોતી જોશનું સંરક્ષણ કરવું ના? અપના આત્મોના આલયોમાં* કૌવતમંદ કાયદાના બંદોબસ્ત અને નેકીની બારીક જોસ્તેજો ચાલે છે ના? તો એવી મહા શક્તિને પ્રસન્ન રાખવાની શું ફરજ નથી?

પદ: આસમાનના આતશને સ્મરોત્ વહાલાજી.

૩ તત્ થવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓઆ અહુરા,
 કસ્ના જાંથા પતા અપહ્યા પોઉર્યો,
 કસ્ના ખે'ગ્ સ્તરેમ્યા દાત્ અદ્વાનેમ્,
 કે યા માઓ ઉદ્યેઈતી નેરેક્સઈતી થવત્,
 તાચીત્ મજ્દા વસેમી અન્યાઆ વીદુયે.

સાહેબનાં સત વચન. સાહેબનાં સત વચનના કસમથી
 કહું છું તે સમજી લેઓ તમારા સવાલ ને તેના જવાબ. અસલ
 ખાલી ખમ અ'ધાધુ'ધીમાંથી ખલક ફલકના જ્ઞેશનો શોજો
 સળગાવનાર અષ આતશનો બાપ મજ્દા વિના ન બીજો કોઈ.
 સૂર્યાયણ, તારાયણ, ગ્રહમંડળાયણના અધ્યર આકર્ષણ ક્રાંતિના
 નિયમ ખુદા સાહેબેજ હમેશના ઠરાવ્યા કે કોઈ બીજાએ? કોણે
 કર્યો ચાંદને અદકો* થતો ને ઓછો પડતો?

પદ : નક્ષ મંડળ ઠરાવ્યાં નક્કી રે લોલ.

૪ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કરના દેરેતા જાંમ્યા અદે નખાઓસ્થા,
 અવપસ્તોઇશ્ કે અપો ઉર્વરાઓસ્થા,
 કે વાતાઈ દ્વાન્મઈઝ્યસ્થા યઓગેત્ આસૂ,
 કરના વંધેઉશ્ મજ્દા દાંમશ્ મનંધ્રો.

અધ્ધર લટકણુ. પૃથ્વીને અધ્ધર લટકણુ લટકાવી કાણે
 ચક્રાટે ચઢાવી? કાણે રોકી તેને ઉંડાણમાં ગરક જતાં? વાદળોને
 થંભાવ્યાં કાણે વાતાવરણુ વચ્ચે? જોતર્યા કાણે તેઓસે પેલા બે
 ઋષ્ઠ્ર વાદળ ને પવન વીજળીક ચમકારાને ગડગડાટના ધડાકા. સુ
 મન સ્વામી બહુમનના પેદા કરનારેજ ના?

પદ : દેખા અચંખા જગ અટકણુ લટકણુના.

પ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કે હ્વાપાઓ રઓચાઓસ્થા દાત્ તેમાઓસ્થા,
 કે હ્વાપાઓ ખંદનેસ્થા દાત્ જંએમાચા,
 કે યા ઉષાઓ અરેમ્-પિથ્વા ક્ષપાચા,
 યાઓ મનઓઘ્રીશ્ ચજ્દોંગહ્વન્તેમ્ અરેથહ્યા.

અજવાલ્યાં અંધાર્યાં. ઝગઝગીત પ્રભાલંકૃત પ્રકાશક
 અજવાલ્યાં કે જમ* ઝૂમતાં કાળાં ભમર અંધાર્યાં કોણે કર્યા?
 કોણે બનાવી આસાયશની નિદ્રા ને જાગ્રતીનો ઉધ્ધમ પરિશ્રમ†?
 બામદાદને ઝઝલખે કે બપોરી મધ્યાને હુશિયાર મોખેદો
 માજદયસ્નાનોને આજ્ઞાનુસાર દીનની ફરજ્યાત બંદગી વખતની
 વહેંચણી મુજબ કરાવે એમ કોણે કર્યું?

પદ : અજવાલ્યાં અંધાર્યાં સરજનવ્યાં.

૬ તત્થવા યેરેસા એરેશ-મોઈ વઓચા અહુરા,
 યા ક્રવક્ષ્યા યેજી તા અથા હઠધ્યા,
 અપેમ્ પ્યઓથનાઈશ્ દેબાંજઠતી આર્મઠતિશ્,
 તઈઝ્યો ક્ષથ્રેમ્ વોહૃ ચિનસ્ મનઁહા,
 કઝેઈઝ્યો અજીમ્ રાન્યો-સ્કેરેતીમ્ ગાંમ્ તપો.

સત્ય સાચુતી. સત્ય સાચુતતાના રાસ્ત નિયમોના પ્રસાર
 કોણે કેમે પમાડ્યા? પુણ્ય પ્રયોગ કરવા લોકને આતુરતા અને
 આરજીમાં કોણે તત્પર કર્યા? પુણ્ય સંગ્રહીત જાદગોઈ જાત્યાથી
 ગંઠાયલાં નૂરોથી ગગનો પર આકૃતાઓ સરખાં દિવ્ય* રતનો કોણે
 કેમે ચઢાવ્યાં. તેઓના નિભાવ સાઈ અહુરમજ્દે સુશીલ† વ્રત્તનો
 માજ્દયસ્તાન હકુમતવાળો દરસ્ત ધર્મ ‡ નથી જારી કીધો?
 ખામખા જીવ-શરીરને મગનતા પમાડનાર એ સાધનો તેણે
 ત્યારનાંજ રચી મુક્યાં કે ત્યારે અહુરમજ્દે માનવી કાલજીતમાં
 પોતાની અંશથી ધ્રુંગે મારી જીવ મુકી પ્રવર્તક‡ કીધું.

પદ : આત્માનાં સુખ સાધન પહેલેથી ખેદા કર્યાં.

૭ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કે બેરેખ્ધાંમ્ તાશ્ત ક્ષથ્રા મત્ આર્મઈતીમ્,
 કે ઉજેમેમ્ ચોરેત્ વ્યાનયા પુથ્રેમ્ પિથ્રે,
 અજેમ્ તાઇશ્ થ્વા ફ્રદ્દની અવામી મજ્દા,
 સપેન્તા મઈન્યૂ વીસ્પનાંમ્ દાતારેમ્.

કોણે કર્યું? સાચી ધર્મભાવનાવાળું શુદ્ધ મન કોણે
 પરવરતાવ્યું? જે છે ખુદાની દરબાર દીનદાર કેરદારમાં ઉસ્તવાર.
 પેદરની ફરમાનગરદારી ઉઠાવવામાં બેટાને અદબથી રહેતાં કોણે
 શીખાડ્યું?

પદ : અદબથી ઉભું ફરજંદ તાબેદારીમાં ઈતિગ્નરીમાં ઉસ્તવારીમાં.

૮ તત્ થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 મેંદધધાઈ યા-તોઈ મજ્દા આદિશિતશ્,
 યાચા વોહૂ ઉખધા કૃપી મન'ધહા,
 યાચા અપા અ'દહેઉશ્ અરેમ્ વએધાઈ,
 કા-મે ઉર્વા વોહૂ ઉર્વાપત્ આગેમત્ તા.

ચિત્તવણ મંત્રો. વમાસણ, ચિત્તવણ યોગ મંત્ર કોણથી
 ઉગ્યાં મનમાં? પવિત્ર કલામોચારણની નેગવાઇ કોણે કીધી?
 ધ્યાન ધારણમાં સિધ્ધ કરી આતશના ડેખલા પ્રત્યે સ્તુતિ કરી
 જ્ઞાનદાન કેમ મેળવાયું? એ કલામોની રાહબરીમાં રહીને
 બળશાલી બુલંદી પામી આત્મા ઉંચાણમાં ચઢ્યો જન્ય. કોણે બદ્યા
 એ મોટા સમર્થ ધરાવનાર પાક કલામ.

૫૬ : જ્ઞાન દાન આતશથી પામું.

હ તત્ થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કથા-મોઈ યાંમ્ યઓશ્ દએનાંમ્ યઓજ્દાને,
 યાંમ્ હુદાનાઉશ્ પઘતીશે સખ્યાત્ ક્ષત્રહ્યા,
 એરેખ્વા ક્ષત્રા થવાવાંસ્ અસીશ્તીશ્ મજ્દા,
 હદેમોઈ અપા વોહુચા ખ્યાંસ્ મનંદહા.

ચુસ્ત નૈયત. દીન પર રાખેલી ચુસ્ત નૈયતે તણાયલાં તાન સંયુક્ત* અંતર જ્ઞાન શિવાય બીજી કોઈબી રીતે સ્વચ્છ થવાનાં ચુંથાયલાં અંતકરણ. ખુબ ખ્યાલ કરો કે ખુદાની સર્વોત્તમ સત્તાદ્વારે ખ્યાન કરેલા એ સર્વે કલામો મેં તમારી સનમુખ રજુ કર્યા. તેમની ધ્વનીની ધુન પોતાની ધરી પર ધડમ ધુમીને બહમનના મુકામ તક અને અપની દરગાહ તલક પુગી ગમ છે.

પદ: યકીન ચુસ્તનું અંતકરણ સ્વચ્છ.

૧૦ તત્થવા પેરેસા એરેશ્-મોઘ વઓઆ અહુરા,
 તાંમ્ દએનાંમ્ યા હાતાંમ્ વહિશ્તા,
 યા-મોઘ ગએથાઓ અપા ફાદોઘત્ હએમ્ના,
 આમ્તોઘશ્ ઉખધાઘશ્ વ્યઓથના એરેશ્
 દઘઘત્,
 મખ્યાઓ ચિસ્તોઘશ્ થવા ઇશ્તીશ્ ઉસેન્
 મજ્દા.

વિચાર ક્રવપિ. અંતકરણમાં ગુપ્ત રહેલી વિચાર-ક્રવપિના ભેદને સમજવાની દાનાઘ આપનારો ખુદા શિવાય ખીજે કોઈ છે કે? એ દાનાઘ ઉગી ગઈ તે લોકની સંસ્થા લઈ ફળદ્રુપમાં ઉછરીજ ન્હાણો. અપના આતશપંથની જોડાજોડ એ બંને ચાલ્યાં જાય છે. સુ વેણુના આ કાયદા કાનુન લોકનાં હિતાર્થે બાંધેલા. એટલે જન જનના કૃત્યનો ફેસલો એ કાયદાનાં ન્યાયી ક્રમ પ્રમાણે થાય. મારી માંથીક પ્રાથનાને ખુદા સફળ કરે એમ હો.

પદ : ફળદ્રુપમાં સંસ્થાન જો ઉછાળો.

૧૨ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
કથા તે'ગૂ-આ વીજેમ્યાત્ આર્મઈતીશ્,
યઓઘજયો મજ્દા થ્વોઈ વળ્યેતે દઓના,
અજેમ્ તોઈ આઈશ્ પોઉરૂયો ફ્વોઈવીદે,
વીસ્પેંગ્ અન્યેંગ્ મન્યેઉશ્ સપસ્યા દ્વઓવંધહા.

કોઈ બીજીબી પ્રકાર. છે કોઈ એવી બીજીબી પ્રકાર કે દીનદારોનો ઇતબાર બીજી રવેશે આવે માજ્દયસ્નાન સંપ્રદાય ઉપર? અમર કોઈ અન્ય રૂઢીથી ધર્મી લોકમાં શ્રદ્ધા આવે. બીજા ગુણધારે કે જ્ઞાનદ્રારે દીનની માન્યતા છુટાપણમાંથી છુટીને જગતમાં આશકાર થાય. સાચું કે એ ખુદાઈ દીન ફેલાવવાની આગેવાની મારાં કીસમતમાં મેં લીધી. પણ તેથી શું પરાયા સંપ્રદાયોમાં પ્રવીણ ગણાતા પંડિત જનોએ વીના કારણથી જીદ કરી જુદાજ પડવું જોઈએ. એવી કુટેવ ઉપર મને જીગરમાંથી તિરસ્કાર છુટે છે.

પદ : જીદી મત મંતાતરી પંડિતો.

૧૨ તત્ થવા પરેસા એરેશ્-મોઈ વઓઆ અહુરા,
 કે અથવા યાઈશ્ પેરેસાઈ દ્રેગ્વાઓ વા,
 કતારેમ્ આ અંગ્રો વા હુવો વા અંગ્રો,
 ચે-મા દ્રેગ્વાઓ થવા સવા પઈતી-એરેતે,
 અયંહુત હુવો નોઈત અયેમ્ અંગ્રો મન્યેતે.

પુણ્યવંત ને પાપવંત. દીન પર એતેકાદ મુકીતે કાંઈકો બન્યા પુણ્યવંત. કાંઈકો છે પહેમ પડ્યા રહ્યા. કોણનું એકીન ક્યાં સહી છે કે ક્યાં ઓછું છે તે તો મને રોશન થયું છે બ બરજ્જતે ખુદાયા. એ એમાંના ક્યા સામું અ-આર્યમન અહુરેમન ફનાફનીતો હુમલો છે લઈ જતો તે પણ જાણીતું છે. જે તે પક્ષ પર હુમલો નાખી ગુમરાહ બનાવે છે કે જે છે કારો ફરદારમાં તેના પોતાના જેવો નુકસાનકારક અ-આર્યમન અહુરેમન અણુ-સુગાત્રાપણાંવાળો ડ્રવડ. પાખંડી જડવાદી જુદદીન પક્ષ માનનારો. આત્મવાદી પુણ્યશાલીઓના ધર્મે માર્ગમાં વૃથા* ખલલ નાખનારો. તેના ઉપાસકોને† કષ્ટ આપવાની જુરી મતલબથી સામનાપાણું કરનારો. કે કર્મોના ભરેલા પોતાનાં પાપમાં ચક્ર્યુર છે તેનો મારાં સાફ મનમાં ન આવ્યો ફિટકારક ખ્યાલ.

પદ: કહો તો સહી છે ક્યાં એકીન તમારું સહી.

૧૩ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
કથા દુજેમ્ નીશ્ અહાત્ આ નીશ્ નાપામા,
તે'ગ-આ અવા યોઈ અસ્તૂશ્તોઈશ્ પેરેના-
ઓંધહો,

નોઇત્ અપહ્યા આદીવ્યેઇન્તી હયેમ્ના,
નોઇત્ ફસયા વ'ધહેઉશ્ ચાખ્નરે મન'ધહો.

હાંકી કાહું. ભરમ પુટી જઇને ખખર પડી ગઇ કે
મેધમાનીઓનાં ટોળાંની જુઠણી દેવણીને રાજ પ્રકરણુ પ્રયોગથી
નાબુદ કરવાની છે. નાબુદ કરે સાથે લાગા તેણીના પાપી, ભારી
ખોજ તળે દબાયલા તેના તદ્દન દુષ્ટ મૂર્તિ પૂજક દરવંદોને. અષ
પંથના હમકાર પરહેજગારો તો પવિત્ર આતશની નિર્મળ ખુદાઇ
રોશનીની રગલ મગલનો ઓળો તેઓ પર પડવા દેતા નથી.
પવિત્ર અશીથી તેમને દૂર રાખે છે. નથી ઉતાર્યા પોતાની
ખ્યાલાતમાં તડી ગરદનના એ હેમકોએ પરમાર્થનાં પવિત્ર સિધ્ધાંત.

પદ: જય જય પરમાર્થ કારેજની.

૧૪ તત્થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કથા અપાઈ દુજેમ્ ઘાંમ્ જસ્તયો,
 ની હીમ્ મેરાંજઘાઈ થવહ્યા માંથ્રાઈશ્ સેંગહ્યા,
 એમવઈતીમ્ સિનાંમ્ દાવોઈ દ્રેગ્વસૂ,
 આ-ઈશ્ દ્વ૨્ પેંગ્ મજ્દા અનાપે આંસ્તાંસ્ચા,

મુશ્કેટાટ. ખરાબીની પાંઠરનારી જુહણી દરજણીને ઠીક પ્રકારે બંધ બાંધી કડે મુશ્કેટાટ. હવાલે કરી હું શાસન* કારણ અપ યાસિકો† જોગ. તેઓ તેનો ન્યાય રાસ્તીના ધારાથી કરી તેણીની ખૂનખેખ ઉખાડી નાખે. તે આણીગમ ઝુંઘ કે પેલીગમ દીન દુશ્મનોમાં ઉછળવાની કાતેલ કતલ કરનારી તલવાર. એ મહાભારત કામ પાર ઉતરતાં દીનદારોને વેદના દંધ વવાણુનાર‡ દગલબાજ જુદદીનો ગમખારીમાં ઉંધા પડી તરફડિયાં ખાઇ ના-હતા થવાના.

પદ: બાંધી હાથ કરી મુશ્કેટાટ માં દેવી લગાડી.

૧૫ તત્થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈવઓચા અહુરા,
 ચેજી અહ્યા અપા પોઈમત્ ક્ષયેહી,
 હ્યત્ હેમ્ સ્પાદા અનઓચ'ધ્ધા જમએતે,
 અવાઈશ્ ઉર્વાતાઈશ્ યા-તૂ મજ્દા દીદેરેજે,
 કુથ્રા અયાઓ કહ્માઈ વનનાંમ્ દદાઓ.

સામનો મુકાબલો. ખુદાની શુભ સલતનતની કીમતી પનાહમાં અમે પડ્યા છીએ તો તેમાંથી અમારા આતશની સાથે અમારી રક્ષા તારી મહેરબાનીથી આપો આપ ઉભા થયલા યોધ્ધાઓથી થાય છે. વિરુદ્ધ પક્ષો વહેંચાયલા છે એકરારી ને ઇનકારીમાં. એમનો સામના સામનો ફેજી મુકાબલો જંગમાં મંડાશે. ત્યારે ક્રિયા માર્ગના પવિત્ર પ્રયોગો કરી દીનદારોની હિમાયત કરીશું. એથી ખુદાની મદદ દીનદારોને મળે. ત્યારેજ નક્કીપણામાં આવશે કે એ ટક્કરમાં દીનદારો કેવા જીતેલા જંગી બનશે.

પદ : કર મુકાબલો ચાલ આવી જા.

૧૬ તત્ થવા પેરેસા એરેશ-મોઈ વઓચા અહુરા,
 કે વેરેથ્રેમ્-જા થવા પોઈ સેંગડા ચોઈ હેન્તી,
 ચિથ્રા મોઈ દાંમ્ અહૂમ્બીશ્ રતૂમ્ ચીજ્દી,
 અત્ હોઈ વોહૂ સેરઓષો જન્તૂ મનંધડા,
 મજ્દા અહ્યાઈ યહ્યાઈ વષી કહ્યાઈચીત્.

વક્ષાદાર ઉસ્તવાર. મારી હમનખરદને મેદાનમાં ડાણુ પક્ષ વિજી* નિવડવાની છે પક્કી વકી. દીનદાર માર્ગને બચાવી લેવાનું સરજતમાં એમખી તું સાહેબ જાણાવતો જા. એ જંગ માટેના ધરખમ સરદારને અમે પટાભિષેક પાદશાહ કરીએ. તેની તાબેદારી કરવામાં અનજુમન વક્ષાદાર, ઉસ્તવાર રહે એવી રકમનો પાદશાહ બનાવીએ. ખુદા સાહેબ તું ચાહે તે થાઓ. સરદાર દીનદાર પર ખરકરાર.

પદ : બનાવીએ નવી રકમનો ધર્મી પાદશાહ.

૧૭ તત્ થવા પેરેસા એરેશ્-મોઈવઓચા અહુરા,
કથા મજ્દા જરેમ્ ચરાની હયા દમત્,
આસ્કેતીમ્ દમાકાંમ્ હ્યત્યા મોઈ ખ્યાત્ વાક્ષ
અએષો,

સરોઈ ખૂજ્દાઈ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
અવા માંથ્રા યે રાયેમો અંપાત્ હયા.

કરં કામ સરંજમ. કરં કામ સરંજમ તારી મસલતથી.
પદાયલા યજોની આરાધનથી થવાની એ કામની પાર પડામણી.
માંથ્રવાણીના ભણુતરીને અંદગી પુરી થતાં વેત આવી મળે છે
આસમાની રક્ષા, સરદારી સુખ, અમરપણુ. એવા ઇજતમંદને
દસ્તક આબુનું છે અર્દીઅહેશત અમશાર્પંદના કાબુમાં હોતાં
અહેશતમાં પહોંચવાનું ભોખ્યાપણું.

પદ : સદરા કુશ્તી પદાન અંધ આરાધન સાધન.

૧૮ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈવઓચા અહુરા,
 કથા અષા તત્ મીજ્દેમ્ હનાની,
 દસા અરપાઓ અર્પનવઈતીશ્ ઉશ્ત્રેમ્યા,
 હ્યત્ મોઇ મજ્દા અપિવઈતી હઉર્વાતા,
 અમેરેતાતા યથા હી તએઈઝ્યો દાઓંધહા.

રાજ યજ્ઞારંભ.* પાણીદાર ઉંચ કુળ ઘોડીએ અવતરેલા
 ઉડણા પવનપંથા દશ ઘોડાને એક ઝડપું ઉંટ રાજ યજ્ઞ વિધિ સાઈ
 મને ક્યારે બક્ષાશે. તે યજ્ઞમાં નીરંગદીનની ક્રિયા પઢામણી થાય.
 તેને લીધે સઘળા પ્રકારની વિવિધ† સુખ શાંતતા અને ફેાજ શત્રુ
 સામા વિજ્ઞીપણું મેળવાય. એ ગૂઢ‡ ક્રિયાનો વિષય મારામાં
 સર્વથા§ સમજાવો.

પદ : દશ સંખ્યાનો ખંડ મને સમજાવો.

*યજ્ઞની શરૂઆત

†અનેક પ્રકારનું.

‡છુપી.

§બધી રીતે.

૧૯ તત્ થ્વા પેરેસા એરેશ્-મોઈવઓઆ અહુરા,
 યસ્તત્ મીજ્દેમ્ હનેન્તે નોઈત્ દાઈતી,
 ચે-ઈત્ અહ્માઈ એરેજુખ્ધા ના દાઈતે,
 કા-તેમ્ અહ્યા મધનિશ્ અંધત્ પોઉરેયે,
 વીદ્વાઓ અવાંમ્ યા-ઈમ્ અંધત્ અપેમા,

દેય તે લેય. એ રાજ યજ્ઞની પૂર્ણાહુતિ* સમાપ્તિ થવે
 રણાયાં† ઉત્તમ ધર્નામ. નથી ફરવાનું‡ કે નથી ધારવાનું એ ધર્નામ
 પરોપકારી પરમાર્થની પુષ્ટિમાં‡ પોતાનાં પુણ્ય પ્રયોજન ફળનો
 ફાળો ન આપનારને. દેય તે લેય. એ ધારો કુદ્રતના જન્મોત્સવ
 હોંગામથી વહો આવે છે. ન આપનાર ધણીને તે વિષે વાકેશી
 રાખવી જરૂરી છે. તેનો યજ્ઞ યોગ અફળ જાય છે. ઉત્પાતીઉં§
 ઉલટું ઉભું ઉંધાપણું ઉત્પન્નયું. તેથી મહાન ક્રિયાના બધાં બારીક
 બિંદુ સમાધાન ઉતારવાં સજવાર છે.

૫૬ : દેય તે લેય ને લેય તે દેયજી.

*બલિદાનનો સમય.

†મજ્યાં.

‡પોષણ ; વધારો.

§તોફાની.

૨૦ ચિથેના મજ્જદા હુક્ષત્રા દયેવા આઓંધરે,
 અત્ ઇત્ પેરેસા ચોઈ પિબ્યેઈન્તી અએઈબ્યો
 કાંમ્,
 યાઇશ્ ગાંમ્ કરપા ઉસિક્ષ્યા અએપેમાઇ દાતા,
 યાચ્યા કવા આંન્મેને ઉરુદોયતા,
 નોઇત્ હીમ્ મીજેન્ અપા વાસ્તેમ્ ક્રાદઈદ્ધિ.

દેવ પૂજારા ન સારા. કદી કાલે દેવ પૂજારા સારા
 રાજકર્તા નિવડયા છે? જાણ્યું નથી શું વિપત્તિ વ્યાપક ગુસ્સાના
 દેવ એખમાએ કયાની ટોળાં પર શું શું વેદના વિપત્તિ ગુજારી.
 જતે તેને પડખે રહી લડતા છે કરપ બહેરા, કીક આંધળા, ઉસીક
 લખાડ આશ્મોગ. એઓનાં ધાડાં ધાડ-પાડણીની જોરાવરીમાં
 મસ્ત બન્યાં છે. અપને પાક મુકામે ઇજ્જતા રાજયજ્ઞને બીજા
 યજ્ઞ અભડાવવામાં મથ્યા છે. તેઓ સીધે રસ્તે ઉતરે એમ
 માનવું મિથ્યા છે.

પદ: કીક કરપ ઉસીક મરો મરો.

ઉશ્તા અઘાઈ યઘાઈ ઉશ્તા કઘાઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીષી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેઘાઈ તત્ મોઈ દાઓ આર્મઈતી,
 રાયો અપીશ્ વંધેઉશ્ ગએમ્ મનંધ્હો.

(ઉપલો ફકરો એ વખત બાણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. તત્-થ્વા-પેરેસાંમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. યેંધ્હે હાતાંમ્ આઅત્
 યેસ્ને પઈતી વંધ્હો મજ્દાઓ અહુરો
 વએથા અપાત્ હયા યાઓંધ્હાંમ્યા તાંસ્ત્યા
 તાઓસ્ત્યા યજ્મઈદે.

(હા ૪૫)

૧ અત્ ક્રેવક્ષ્યા નૂ ગૂષોદ્દમ્ નૂ સ્સઓતા,
 યએચા અસ્નાત્ યએચા દૂરાત્ ઇવથા,
 નૂ ઇમ્ વીરપા ચિથે જ મજ્જાઓંધોદ્દમ્,
 નોઇત્ દઇખતીમ્ દુશ્-સસ્તિશ્ અહૂમ્
 મેરાંખ્યાત્,
 અકા વરના દ્રેગ્વાઓ હિજ્જવાઓ આવેરેતો.

ઉઠાવું મારો પુકાર. લાણું આપુકાર મિજલસમાં. સૌ
 જન સમજે માનો, નામો, પ્રણામો, ધ્યાનો. છો જે આવેલ
 અહીંથી. છો જે આવ્યા તહીંથી. પાસે આવેના નગર
 નિવાસીઓ અને ગામના ગામેતીઓ* ચિત્ત ચોડી મનમાં ઉતારો.
 સમાધાનીથી સાફ સાફ સિધ્ધો તોલ કરો. ચેતો કે પેલો જુદો
 મદારી જનદુગર ગુરૂરો ખીજ વાર તમને ફાંસમાં લઇને ફરીથી
 તમારી જીંદગીને પાપાંચમાં ન તાણી જાય. એકવાર તો તમે
 તેના હાથ પર ખરબાદ થયા. તે પાપિયાએ બેશક તમને કુખાડી
 દીધા કુનીતિના કુંડમાં.

પદ: નામો માનો પ્રણામો ધ્યાનો.

૨ અત્ કૃવક્ષ્યા અઁધ્લેઉશ્ મઁન્યૂ પોઉરૂયે,
 યયાઓ રૂપન્યાઓ ઉઘતી અવત્ યેમ્ અઁત્રેમ્,
 નોઘત્ ના મનાઓ નોઘત્ સેંગહા નોઘત્ અતવો,
 નએદા વરના નોઘત્ ઉખ્ધા નએદા બ્યઓથના,
 નોઘત્ દએનાઓ નોઘત્ ઉર્વીનો હચઘન્તે.

સદા બુદ્ધાં. બુદ્ધ અવાજે સમજાવીશ હું તમને. પ્રથમ નિપજ્યાં ખલકમાં જે જોડ્યાં મૂળાંશી ઉલટા સુલટી ધૂવનાં તત્ત્વો. એઓમાંનાં ઉદાર વૃત્તિ એક્કાં તત્ત્વે પોતા સામેના પાપી તંગ શૂન્યવત તત્ત્વને ઉદ્દેશ્યું.* નથી મળતા આવતા આપણા વિચાર કે હેતુ નથી મળતી આપણી એકસાન† ચિત્તી નીતિ. નથી મળતા આપણા રસ્તા. નથી ઉતરતી આપણી પસંદગી એક સરખી. નથી રચતાં આપણને એકમેકની બોલી કે કામ. નથી બેલાં આપણાં હૈયાં. છે સદા બુદ્ધાં.

પદ: સ ક‡ છે મિશ્ર તોય નિત્ય અલગ પ્રત્યેક.

૩ અત્ ક્વક્ષ્યા અઁદ્હેઉશ્ અહ્યા પોઉર્વીમ,
 યા મોઈ વીદ્વાઓ મજ્દાઓ વઓચત્ અહુરો,
 યોઈ ઈમ્ વે નોઈત્ ઈથા માંથ્રેમ્ વરેષેન્તી,
 યથા ઈમ્ મેનાઈચા વઓચચા,
 અઓઈઝ્યો અઁદ્હેઉશ્ અવોઈ અંધત્ અપેમેમ્.

નિચાણુતામાં પણ નિચી. મહા જ્ઞાની સાહેબે અવલમાં
 દુનિયા રચતી વખતે સ્પષ્ટ કર્યું. પવિત્ર માંથ્રવાણીનો અમલ ન
 કરનાર જન નાતાપ્રેદાર અ-આયેમન ઠર્યો. તે અમલ
 જરથુશ્ત્રના જેવી સદ્ વિચારના વેગની રીતે થવો જોઈએ. ન
 કરનારનો ઠાર નિચાણુતામાં પણ નિચી ઉડી ગારનાં ડાળાં, ભારાં
 લીપટાણામાં.

પદ: ભારાં પાપે ડાળો આત્મા લીપટાણો.

૪ અત્ કૃવદ્યા અઘ્હેઉશ્ અહ્યા વહિસ્તેમ્,
 અપાત્ હ્યા મજ્દા વએદા યે ઈમ્ દાત્,
 પતરેમ્ વઘ્હેઉશ્ વરેજ્યન્તો મનઘ્હો,
 અત્ હોઈ દુગેદા હુપ્યઓથના આર્મઘતિશ્,
 નોઈત્ દિવ્જઘધાઈ વીરપા-હિપસ્ અહુરો.

ખુદ્લુ પ્રગટ. કહું છું તેથી ખુદ્લુ પ્રગટ. જગતની શ્રેષ્ઠ નૂરાની જોજો કે સમાયલી છે અપના રોશનક તેજસ્વી આતશ પંથમાં. પ્રારંભથીજ અપની ઉમેદગી કરી છે અહુરા મજ્દાએ. બીજાં તત્ત્વો પર સર્વોપરી કરાવી તેને તપ્પનશીનીમાં કાયમ. જાત મહેનતે રળી ખાનાર માજ્દયસ્નાતો ઉપર અહુરમજ્દ છે બાપ સમાન નેકનામ કદરદાન મહેરબાન. સદગુણી અંતકરણની સરદારણુ સાહેબાણુ સ્પેંદાર્મદ તેમની પુત્રી. હૈયાનાં હેતથી તેમને ત્યાં શુભ કાજ કરનારી છે. ખુબ ખબર રાખે છે બધી રીતની ખબર નથી તેનેથી કરી પાંતીનું છુપું.

પદ : મનરે, પ્રગટ કિરણ, કર શુધ્ધ અંતકરણ;
 આ આગાહવંત, શંકામાં ના ગોઠું ખા.

૬ અત્ ક્રવશ્યા વીરપનાંમ્ મજ્જસ્તેમ્,
 સ્તવસ્ અપા યે હુદાઓ યોઈ હેન્તી,
 સ્પેન્તા મઈન્યૂ સ્વઓતૂ મજ્જદાઓ અહુરો,
 યેહ્યા વહ્ને વોહૂ ક્રષી મન'ધહા,
 અહ્યા પ્રતૂ ફો-માં સાસ્તૂ વહિશ્તા.

સ્તુત્ય* કુનશની. માજદયસ્તી કરતબ્યો નામોમાં ઘણી
 સ્તુત્ય ગણાતી એક કુનશની હું તમને જણાવું છું. ગરીબા
 ગરબઝિને સખી દિલે દેજો દાન. બુલંદીની પણ બુલંદી પર હોતી
 દાદારની દરગાહમાં ચઢવા દેજો મુગંધી ખેરાતનો વધતો જતો
 પમરાટ. કેમકે ખુદાએ પણ મોટાં સખી દીલથી ઉતાર્યા મારામાં
 દીન દાનેશનાં શુભાખીત ડહાપણ. દીનદાર લોકનાં લલાં વાસ્તે.
 બુદદીનોના નાશ વાસ્તે.

પદ: કહો સખી દિલની ખેલખાલા.

૭ યેહ્યા સવા ઇપાઓન્તી રાદ'ધ્હો,
 યોઈ-જી જૂવા આઓંધુરેયા જ્વન્તિયા,
 અમેરેતાઈતી અપાઉનો ઉર્વા અએષો,
 ઉતયૂતા યા નેરાંશ્ સાદ્રા દ્રેગ્વતો,
 તાચા ક્ષત્રા મજ્જદાઓ દાંમિશ અહુરો.

ક્રવષી મૂળો. લાજમ છે વિદ્યાધર આશ્રવનોને સાહેબના બક્ષેલા અગણિત કાયદાઓ માટે શુકરાનાનો સેજદો અદા કરવો. આતશના કેબલા ઉત્તમ દ્રવ્યો હોમતે હોમતે. થયાં, થતાં, થવાનાં એવાં બધાં મૂળોની ક્રવષીની યાદની સ્મરણાર્થ ભણુતરમાં તેઓએ સ્થાપીત કરવી. એ મહાત્મ્યના મહિમામાં આશ્રવનોની ક્રવષી સદા છે તત્પર. અણુ-માનનાર જુદદીનની ફનાલકારીનાં દ્રષ્ટાંત પણુ તીખટ* ટીણાટમાં તેઓ નોંધતાંજ છે. અહુરમજ્દ સાહેબની સમ આધારી હકુમતમાં એ ફરજો તેમને સર ચોંટી ચૂકી ચિરકાળ† ચોકસ.

પદ: ભણુતર સ્મરણુ નામ બૃહણુ.

૮ તેમ્ ને સ્તઓતાઇશ્ નેમંદહો આ વીવરેષો,
 નૂ-જીત ચખ્મધની વ્યાદરેસેમ્,
 વંદહેઉશ્ મન્યેઉશ્ ખ્યઓથનહ્યા ઉખધખ્યાચા,
 વીદુશ્ અપા યેમ્ મજ્દાંમ્ અહુરેમ્,
 અત્ હોઈ વહ્નેગ્ દેમાને ગરો નિદામા.

ભોગ આપીએ. સારા ભોગ આપીએ, બંદગી પઢીએ. નમસ્કાર કરીએ. સાહેબ આગળ હાથ ઓળીએ. આધીન અધીનતાર્થી* આરાધન કરીએ. પૂજા પ્રયોગે તેમનાં સાક્ષાત† દર્શન પામવા જેટલા મુખારક ફૂલ નિવડીએ. સત્ય મનન, વચન, વર્તનનો જે મુખત્યાર માલેક છે. જે આતશ જોશની મદદથીજ આપણી નજરે આવે છે. અય જીવ! એ સાહેબની સ્તુતિની ઉઠાવ લલકારીને રણકારાની ધ્વની. અય ઓ રાગ! તું ગા, જન, ચઢ, પઢ આરાસ્તગીની રોનક મઢાયલા સરોદસ્તાની ગરોદેમાની ખુદાઈ દરગાહનાં ખેશુમાર બુલંદીનાં મરતખાત્રાળાં મકાને.

પદ: ગા જન ચઢ પઢ જીવ વેર સવેણાં.

૯ તેમ્ ને વોહૂ મત્ મન'ઘહા ચિદ્નુષો.

યે-ને ઉસેન્ ચોરેત્ રપેન્ચા અરપેન્ચા,

મજ્જદાઓ ક્ષત્રા વેરેજેન્ચાઓ ઘાત્ અહુરો,

પસૂશ વીરે'ગ્ અહ્માકે'ગ્ દ્વદથાઇ આ,

વ'ઘહેઉશ્ અપા હઓન્નંથવાત્ આ મન'ઘહો.

પુણ્યે ખીલે. સંતોષો* ખુદાને ચોકખી મન શક્તિથી. પ્રકૃષ્ઠિત† થાય છે પુણ્યથી ફૂલ કુદરત ખુશ ખુશાલીમાં ખીલી હરખાઇ. સંકોચાય છે સંકટામલમાં પાપથી હીણાઇ, રંજીત થઇ. ફેલાવો પામે એ સાહેબની સલતનત ધર્તિ માયને કેળવી, ખીલવી આખાદીમાં લાવનાર જમીનદાર જગીરદારોમાં. ફેલાવો તેવણની હકુમત વળી ગોસ્પદોનાં ગોવાળાંના વણુજરી વર્ગમાં. તયો તેમના પર અમર માજ્દયસ્તી દીનની છત્ર છાયા. બહુમનની વિવેકી રેહણીવાળા થઇને આવે તેમનામાં અમીરી ખવાસ. થાય યોગ્ય ઉમરાવી ઉપમાની ઉંચી પદવી ધારણ કરવા.

પદ: ખુદા કુદરત ખુબ ખીલી ખુશાલીએ.

૧૦ તેમ્ ને યસ્નાઈશ્ આર્મતોઈશ્ મિમઘ્જો,
 ચે આન્મેની મજ્દાઓ સ્લાવી અહુરો,
 હાત્ હોઈ અપા વોહુચા ચોઈશ્ત્ મનંધ્લા,
 ક્ષત્રોઈ હોઈ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
 અહ્માઈ સ્તોઈ દાંન્ તેવીષી ઉતયૂઈતી.

ગમનાચારાધિપતિ.* મયો યશોગાને તેનું મહત્વ ચોકખા
 યજ્ઞમાં ગાવાને. છે તે ગમનાચારાધિપતિ ગતિ† પ્રગટીકરણ
 હીલક, ચાલક જીવણ શક્તિનો ખરો ખાવિંદ. સ મનશીનું
 ધુમણ તેણેજ પોતાની પૂર્ણ પાક પરહેજગાર સ્વેછાથી ચાલુ કર્યું.
 તાત્પર્યમાં‡ ચલાયમાન થયા સુલેહ અમરતાના વેગ.§ આશરો
 આપ્યો હમેશને માટે પવિત્ર આર્યન ભૂમને તેણે એ એ શક્તિઓથી.

પદ: સ મન ધુમણ જીવન જન્મ ગત ગમન પ્રચાર.

*ચાલ અને રીતભાતનો ઉપરી.

†અવસ્થા; દશા.

‡ધારણા.

§ગતિ.

૧૧ યસ્તા દુઝેવે'ગૂ અપરો મધ્યાંસ્થા,
 તરે-માંસ્તા થોઇ ઇમ્ તરે-મન્યન્તા,
 અન્યે'ગૂ અહ્યાત્ થે હોઈ અરેમ્ મન્યાતા,
 સચોપ્યન્તો દે'ગૂ પતોઈશ્ સપેન્તા દુઝેના,
 ઉર્વથો ખરાતા પતા વા મજ્જદા અહુરા,

મિત્ર, ખિરાદર, પિદર. દેવ દૈતના જુદા જુદાની
 માર્ગને માલમતામાં મેળનાર. તેવા માર્ગથી નોખા* પડી
 માજ્જદયસ્તાનોનો ઉધ્ધાર† કરનાર. અહુરમજ્જદના મોટા
 મજ્જદયને ચુસ્ત શ્રદ્ધાથી‡ માનનાર. એવા લોકનો છે ખુદા
 મિત્ર, ખિરાદર, પિદર.

પદ : સાદૈય છાંછ અમારા મિત્ર, ખિરાદર, પિદર.

ઉશ્તા અહ્માઈ યહ્માઈ ઉશ્તા કહ્માઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીષી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેદાઈ તત્ મોઈ દાઓ આમઈતી,
 રાયો અપીશ્ વંદહેઉશ્ ગઓમ્ મનંદહો.

(ઉપનો ફરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. અત-ફ્રવક્ષ્યાંમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. યેંદહે હાતાંમ્ આઅત્
 યેસ્ને પઈતી વંદહો મજ્દાઓ અહુરો
 વએથા અપાત્ હયા યાઓંદહાંમ્યા તાંસ્યા
 તાઓસ્યા યજ્મઈદે.

(હા ૪૬)

૧ કામ્ નેમોઘ જામ્ કુથા નેમોઘ અયેની,
 પઘરી ખએતેઉશ્ અધર્થમનસ્યા દદઘતી,
 નોઘત્ મા દનાઉશ્ યા વેરેજેના હેચા,
 નએદા દખ્યેઉશ્ યોઘ સાસ્તારો દ્રેગ્વન્તો,
 કથા થવા મજ્દા દનઓપાઘ અહુરા.

ઢળું કઠ ધરણી.* ઢળું કઠ ધરણી. જાઉં કણી કાર.
 જાની મિત્રોને અતલગ રાજપુત્રોની ભરતી કરવા ખાતર.
 સંખ્યામાં છે શાગેદો કમતી. જમીનદાર ગામેતીઓ† લાયકાતમાં
 નથી પુરા. નથી દિલને દિલાસો ‡ નથી મનમાં સધ્યારો પ્રાંતના
 કુદર‡ હાકમેની ટકર ટકવામાં. નાઉમેદાના વમળમાં પહેલા
 મુંઝવણે નાખતા જંજળી મામલા મધ્યે કેમ કરી પુરો સંતોખી§
 શકીશ, રે મારા મનના પ્યારા અહુરા મજ્દા તને હું.

પદ: સંકટ કષ્ટ વેણીત પ્રાણુ ઢળે કઠ ધરણી.

પદ: આશ નિરાશ થઇ મન મારી શું હાલ બેહાલ તરમરીયાં.

૨ વએદા તત્ યા અહીં મજ્જા અનએષો,
 મા કમ્મકૂળ્વા હ્યત્યા કમ્માના અહીં,
 ગેરેભેઈ તોઈ આ-ઈત્ અવએના અહુરા,
 રશ્સેમ્ ચગ્વાઓ હ્યત્ કૂયો કૂયાઈ દધદીત્,
 આખસો વંદહેઉશ્ અષા ઈશ્તીમ્ મનંદ્હો.

સ્વાર્થ રહિત* પુરુષ. હું સ્વાર્થ રહિત પર હિતાર્થી
 પુરુષ હું તો. છે મને માલમ કે શી પયગમ્મરી કારેવાઈ માટે હું
 દેરવાયો છું. છો તો મારો ચેલો ટોળો ઓછો આછો. કમ છે
 મારા પાસે લાયકો. સાધનોની ગરજ ઘણી છે પડી. તેથી રે મારા
 પ્રાણુના પ્યારા સાહેબ! નેક નેગાહથી નજર તારી તું પુગાડ
 તુરત મારા માર્યા ફરીયાદ પૂકાર પર. આશનાવ આપે દીલજનીને
 તેવી મહેરબાન મદદ આપ સંકટ સમયમાં તું. આતશી પંથની
 નૂરાનીની ઉછેરણી, ખીલવણી, વધારણી ખાતર મારા મનમાં
 ઉતાર તું બહમનની મન સમાધાનીનો સંજોગ.

પદ : રે ગાભરાં દિલ સમાધાન થા.

૩ કદા મજ્જદા યોઈ ઉક્ષાનો અસ્નાંમ્,
 અંદહેઉશ્ દરેથાઈ ફો અપથ્યા કારેન્તે,
 વેરેજ્જદાઈશ્ સે'ગહાઈશ્ સઓપ્યન્તાંમ્ અતવો,
 કએઘબ્બો ઊથાઈ વોહૂ જિમત્ મન'ઘહા,
 મઘબ્બો થવા સાંસ્લાઈ વેરેને અહુરા.

એલમની જૂમ.* એલમની જૂમવાળાં માજ્જદયસ્નાન પંડિતના જુમખા ક્યારે મારે ત્યાં આવી મળશે ધસી ધામી. હુ'ધવામાં જુદદીન ટોળાંની સંદ્ર ફાંસી ફોડી ફાડી ક્યારે તેઓ ફત્તેહમાં ફાવી ફડકાવશે જુલંદ ઉઠાવેલા ઝુંડા. આતશ પંથની બિલકુલ બલિહારીના બાગ બસંતિ બહારમાં ક્યારે ફેલાવશે. અણુ-ક્રીસખી ઘાંટાલામાંથી છુટો પાડીને પાકી ગોઠવણીનો સખત કરડો પાદશાહી શહેરેવરી અંદોબસ્ત ક્યારે કરશે. પયગમ્બરે શર કરેલી કાશીશને ક્યારે પમાડશે પરિપૂર્ણતા.† કેબલેએ આલમ ખુદા સાહેબનાં ગુરુત્વ સખુનોથી શણગરાયલા ગેળી પાઠ ક્યારે શિખવી રહેશે. ક્યારે ધાશે પયગમ્બર તેમની પુષ્ટિમાં ઝટ. બેદી ખુદાની બાબતો ઉપર કાબુ ધરાવતા સાહેબ તારી પિઝાનત પર મારી એ વિષેની આરજુમંદી છોડું છું.

પદ : બિલકુલ બલિહારી બગીચા બહાર અધેબધ.

૪ અત્ તે'ગ્ દ્રેગ્વાઓ મે'ગ્ અપહ્યા વજ્રે'દ્રે'ગ્ પાત્ ,
 ગાઓ ફોરેતોઈશ્ પોઈથ્રહ્યા વા દખ્યેઉશ્ વા,
 દુજ્જોખાઓ હાંસ ખાઈશ્ પ્યઓથનાઈશ્
 અહેમુસ્તો,
 યસ્તેમ્ ક્ષથાત્ મજ્જદા મોઈથિત્ જ્યાતેઉશ્ વા,
 હવો તે'ગ્ ફો-ગાઓ પથમે'ગ્ હુચિસ્તોઈશ્
 ચરાત્.

બુરા સુખા. રસ્તે શેરીએ મારાં લોકને રોકીને નાતરસ દીન દુશ્મન દુષ્ટો આતશ પંથનો વધતો જતો દરજ્જો હીણી હરકતે હરાવવા મંડ્યા છે. જમીનદારોમાં તેમજ પ્રાંતિક શહેરી કર્યાના વસવાટીઓમાં. ભુંડા આચરણના છે તેઓ આદર સહાર કરનાર ઉપાસક. રૈયતને તેઓએ ઠગાવીજ. જુલમ તો ગુજારવોજ. મારા પ્રમાણિક દીનદારોને પોતાની હદમાંથી ફટકાવી દાદે છે અગર જીવથી મારે છે. તરકરીઓ અમારી ફફા કરે છે કે ક્યાની ટોળાનું બહુ શી રવેશે કરવું તે તેમને સારી માફક આવડે છે.

૫૬ : ગુજારે જુલમ જાલેમ ધણેએ.

પ યે વા ક્ષયાંસ્ અદાંસ્ દ્રીતા અયન્તેમ્,
 ઉર્વાતોઽશ્ વા હુજેન્તુશ્ મિથ્રોઽઞ્યો વા,
 રખ્ના જ્વાંસ્ યે અપવા દ્રેગ્વન્તેમ્,
 વીચિરો હાંસ્ તત્ ક્ષો ખંએતવે મુયાત્,
 ઉજ્જૂઽઞ્યોઽ ઈમ્ મજ્જ્દા ખૂન્યાત્ અહુરા.

બળવાખોર કચડાયા. શીકસ્ત ખાધેલા તુટેલા શત્રુને
 માજ્ઞદયસ્નાન પાદશાહ નથી કદી આશરો આપતો. તેમાં તો તે
 પોતાની ફરજ અદલ અને સ્તુત્યસ્તપણે અદા કરે છે. પોતાની
 દીન સામા થનાર દુશ્મન માર્યા ધકેલાએ જુદા હડસેલી દેય છે.
 પછી પેલો ચુગલ ચાડિયો પોતાના અધર્મી મુરખી પાદશાહના
 કાન ભંભેરી શેખાયત કરે છે. દીનદારાંના શાહનાના યારાંના
 સાહેબાના મહેરબાન સુલતાના માજ્ઞદયસ્નાન પાદશાહ જરાએ
 એવી ગીબતને ગણકારતો નથી. પછી ગમે એટલો જગાવે
 ફિતનો પેલો નિંદાખોર. વિઘ્નના વિનાશક* ખુદા સાહેબ. તું
 તો નાખશેજ કચડી એ બળવાખોરોને.

પદ: દીનદાર હ્યાં દીન દુશ્મન ત્યાં.

૬ અત્ યસ્તેમ્ નોઽતિ ના ઇસેન્નો આયાત્,
 દ્રૂળો ડ્વો દામાન્ હઠથ્યા ગાત્,
 ડ્વો જ દ્રેગ્વાઓ યે દ્રેગ્વાઘતે વહિશ્તો.
 ડ્વો અપવા યહ્વાઈ અપવા ક્રૂયો,
 હ્યત્ દએનાઓ પઓઉડ્યાઓ દાઓ અહુરા.

ઉંડા ખોહ. જંગનો જુંડો ઉઠાવનાર નવા દીનદાર
 તામ્રનશીન પાદશાહની જેહનાતમાં તામેદારીની કમર બાંધવામાં
 કસર કરનાર શખસ જરૂર હોમાવાનો મક્કરખાજ દરજ્જા દેવીના
 ઉંડા ખોહમાં. ટાંપેલી તો છેજ એ દૈત્યન શિકારને વિપત્તિની
 વિટંબણામાં* વીંટાલવા સત્ય ધર્માધારી, પરમેશ્વર પૂજારી પાદશાહ
 એ પાપીણીની સામા થઇ ભયંકર ચિત્તે ધાણુ કાઢશે તેનો. ભલી
 દીનના શ્રદ્ધાળુ† લોકને ગણશે એ પાદશાહ પોતાના ઇષ્ટ મિત્ર
 જેવા એક સરખી પ્રાંતના. એ નિયમો પડ્યા છે પઓઘર્ષોદ્ધેશીને
 વખતના. જ્યારે જગજર્તાએ સર્વે આત્મીક ક્રૂપષીઓની
 આકૃતિના ઘડ્યા ઘાટ.

પદ : એવદ્વા ગરક ગયો, નકે ઉંડાણે, નિદાન‡ નિચાણે.

૭ કેમ—ના મજ્જદા મવધતે પાયૂમ્ દદાત્,
 હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેષતા અએન'ધહે,
 અન્યેમ્ શ્વહ્યાત્ આશ્રસ્ત્યા મન'ધહસ્ત્યા,
 યયાઓ પ્યઓથનાઈશ્ અષેમ્ શ્રઓશ્તા
 અહુરા,
 તાંમ્ મોઈ દાંસ્ત્વાંમ્ દએનયાઈ ક્રાવઓચા.

સર્વોત્તમ મજ્જદા સાહેબ. ઉંધા જીદદીન કેટલા કકડાઉ
 ખુની ખ્યોન્યા કિનો લેવાના વળગેલા વળગાડમાં મારા અને
 મારાવાળાઓ ઉપર અમે આતશી કેળલા સનમુખ સમાધમાં
 બેઠા હોતામાં આવે ધસી તે પ્રસંગે જે બે પોતાવતપણાંવાળી
 શક્તિઓ દીનના જ્ઞાનની શ્રેષ્ઠતા પ્રસિધ્ધ કરે તો એ બન્ને શિવાય
 કોણ દર્શી આતશ યોગી અને મનવેગી સંહારક, સંસકાર
 બાણ પ્રવાહો.

૮ ચે વા મોઈયાઓ ગએથાઓ દજદે અએનંધહે,
 નોઈત્ અહ્યા-મા આશિશ્ પ્યઓથનાઈશ્
 ફોસ્યાત્,
 પઈત્યઓગેત્ તા અહ્યાઈ જસોઈત્ દ્વએષંધહા,
 તન્વેમ્ આ યા ઈમ્ હુજ્યાતોઈશ્ પાયાત્,
 નોઈત્ દુજજ્યાતોઈશ્ કાચીત્ મજદા
 દ્વએષંધહા.

વસિયત. આતશ કેબલા સનમુખ હું એકચિત્ બંદગી
 કરતો હોઉં તે વખતે મને ન નજર પડતો એ ખુની માંડે ધ્યાન
 ચુકવે. પ્રતિજ્ઞા* તેણે કરી છે મેં અભિષેક કરેલી† અષ
 સંસ્થાઓને એખમ દરજ્જે તાબે આપી ખુનમાં હુબાડવાની.
 પાપી સળગી જઈ કીધાં કરતુકની સજા પામવાનો. પોતા ઉપર
 ઉપજાવેલા તિરસ્કારનું ફળ ચાખવાનો. મા ઉતરજો રે ખુદા
 એવો કશો કહેર ભલા દીનદારો પર. એ ભુરાના ભોગ થતાં તેઓ
 પાછા પડજો.

પદ: સંહારક વીજળી પ્રગટશે તસખીમાંથી.

૯ કે હવે યે-મા અરેદ્રો ચોધથિત્ પોઉફ્યો,
 યથા થ્વા જેવીશ્તીમ્ ઉજેમોહી,
 બ્યઓથનોઈ રપેન્તેમ્ અહુરેમ્ અપવનેમ્,
 યા-તોઈ અપા યા અપાઈ ગેઉશ્ તપા અઓત્,
 ઇષેન્તી મા તા તોઈ વોહૂ મનઁધ્હા.

હોય કોઈ લાલ. એવે વખતે નિકળશે એવો કોઈ ખુદાનો
 લાલ કે મારે ખાતર મારા સંપ્રદાયની પોસ્તેપનાહી કરેં
 છુટે હાથે મદદ કરવા ઉલટથી મથે. તો પછી તેવાની સરદારી
 હેઠળ બધા સર્વે ભેગાં બળથી ખુદાની હેશાનમંદીની ધૂતમાં લીન
 થઈ તેની તારીફમાં બંદગી લલકારતાજ નશે. કેટલો કરશે
 તુષ્ટમાન* તે સાહેબને આતશ પાત્ર સનમુખ કરેલાં ક્રિયા કામથી.
 ખુદાનાં પેદા કરેલાં મંત્રોક્ત† શબ્દોચારી.‡ સરોદ લલકારી
 બજ્યાં ગજ્યાં ગાયાં ગાયનોથી. સ્વચ્છ મને શોધનાર પવિત્ર સાધ§
 પુરુષનેજ એ વસ્તુ વાનાં કલ્યાણકારક તથાસ્તુ॥

પદ: હક અલેકનાં લલકાર્યા ગજલ લેહરયાં.

*સંતોષ પામેલું.

†મંત્રો બોલવાં.

‡શબ્દો બોલી.

§સાધુ.

॥તેમ યાઓ.

૧૦ યે વા મોઈ ના ગેના વા મજ્જદા અહુરો,
 દાયાત્ અંધેઉશ્ યા-તૂ વોઈસ્તા વહિસ્તા,
 અપીમ્ અપાઈ વોહૂ ક્ષથ્રેમ્ મન'ધહા,
 યાંસ્ત્યા હક્ષાઈ ક્ષમાવતાંમ્ વક્ષાઈ આ,
 ફે-તાઈશ્ વીસ્પાઈશ્ ચિન્વતો ફ્રૂ ફેરેતૂમ્.

પરીક્ષક પૂલ. એવાં બી છે મરદ યા ઓરત. આપી દીધી તેઓએ બનામે ખુદા જીંદગીમાં જમાયલી જીવિત જોર વસ્તુ. પવિત્રાઈનો પરતો* મેળવવા કાળે પરહેજગારોથીજ એવાં મહા પ્રમાણું વાનાં અપાય છે. સખબ તે લોકે વિષય વિકાર† વૃત્તિનો‡ સારાં મનથી કાબુ કર્યો છે. સૂરીલા કંઠે તારી તારીફ ગાવા એવા લોકનેજ હું આગળ પાડી પછી બેધડક તારી પાસે તેઓ સહિત ચાલી આવું. ખરું ખોટું તારવી કાઢનાર ધારણુ ધારી સક્ષ્મો વિખુટાં કરનાર ચિનવદ પૂલ ઉપરથી.

પદ: ખરો પરીક્ષક છે ચિનવદ પૂલજી.

૧૧ ક્ષત્રાઘશ્ચ યૂજેન્ કરપનો કાવચસ્ત્યા,
 અકાઘશ્ચ વ્યઓથનાઘશ્ચ અહૂમ્ મેરેન્ગેઘઘાઈ
 મપીમ્,
 યેંગ્ ખે ઉર્વા ખઓચા ખઓદત્ દઓના,
 હ્યત્ અઘખી-ગેમેન્ યથા ચિન્વતો પેરેતુશ્,
 યવોઈ વીરપાઈ દૂજે દેમાનાઈ અસ્તયો.

પાપીનો રૂજ. કરપન અને કવી લોકે જખુન કુકર્મો કરી
 કસદ કીધો છે ધનસાનોની સારી જીંદગીનો નાશ કરવા. એવી
 મકસદથી કરી છે એકત્રતા તેઓએ બદળત હાકેમો સાથે.
 દુષ્ટતાથી કાળા પડી પાપને ભારે લધાયલા તેમના પ્રાણુ તીણી
 ધારાળા ચિન્વદ પૂલને પાવડે ધુજતાં દિલે ચઢશે. ટંડોસ્તાં,
 ફોકરાતાં તેમની પક્ષીત કાયા કારમી ચિચાડી પાડશે. ચીસ
 પાડતેનેજ ગગડી જશે દરજ દેવીનાં ઉંડાણુ હેઠાણુમાં ચૂસણુ
 શક્તિથી સોસાઇ, આકર્ષાઇ જઇને. હુખી ડોવાઇને સડશે
 છેકના છેડા લગી.

પદ : ચૂસાય કારમી કાયા પાડી ચીસ પછી ખોહમાં ખોવાય.

૧૨ હ્યત્ ઉસ્ અપા નત્યએપૂ નરૂપુચા,
તૂરહ્યા ઉજ્જેન્ ક્યાનહ્યા અઓજ્યએપૂ,
આર્મતોઈશ્ ગએથાઓ કાદો થવક્ષ'ધહા,
અત્ ઈશ્ વોહૂ હેમ્ અઇખી-મોઈસ્ત મન'ધહા,
અએઈઓ રફેધાઈ મજ્દાઓ સસ્તે અહુરો.

નવું ચલાણુ. મારા અતલગ ખેશી, રાજવંશી વર્ગમાં તેમજ ખીજ બધી જ્ઞાતમાં ઉત્તમ લેખાતા ક્રીયાન નામના ટોળામાં અવતરશે નામીઓ નૂરી નર. ત્યારે થશે પવિત્ર અંતકરણ ધડનારી સુધડતાની સરદારણુ આર્મઇતીનાં સંસ્થાનોનું સુધારા વધારામાં પુષ્કળ પૂર્ણતા પામવું. પાકીના પાવમેહલની રૂડી રૂઢી ને નેક નિષ્કૃત ખસલતોનું જોર દીનદારોમાં નિશ્ચય ધણું ઉતરશે. તમામયત વખતે માજ્દયસ્તી દીનદારી અર્થે અહુરમજ્દ સાહેબનો અંશ ધર્મીઓ સાથે એક તારો થશે. કૃપાળુ દયાળુતાથી ખુદા હુકમ ફરમાવશે દુનિયાનાં ભલાં કાજે ફરેસ્તાઇ હાલતમાં મુકરર કરવા.

પદ: પાવમેહલની ખાલેસ ખસલત.

૧૩ ચે સ્થિતામેમ્ જરથુશ્ત્રેમ્ રાદંધ્લા,
 મરેતએષૂ ક્ષ્નાઉશ્ લૂવો-ના શ્રેરસૂધ્યાઈ
 એરેધ્વો,
 અત્ હોઈ મજ્દાઓ અહૂમ્ દદાત્ અહુરો,
 અહ્યાઈ ગએથાઓ વોહૂ ક્રાદત્ મનંધ્લા,
 તેમ્ વે અપા મેહ્યઈદી હુશ્હખાઈમ્.

પ્રસન્નતા ખેંચવી. ઘટે છે જરથુશ્ત્રની પ્રસન્નતા
 ખેંચનારને કે કિમતી તોફા નજર સાંઝે ધરાવે. હાજરીમાં
 તાએદારીથી અને ઈતેજરીથી ખડો રહી તેના નાદર બોધ
 સમજવાની પોતાની લાયકાત સાબેત કરે. તેણે દરસ્ત પોતાની
 જીંદગીનું સાર્થક સફળ કર્યું. સખકની ચમક સમજવાને લીધે
 તેનું મન લલાપણું ભેળું ભેળવાયું. એટલું બધું એ કામમાં
 મચ્યું કે માજદયરના દીનના સંપ્રદાયને પૂર્ણ સુધારાનાં મથાળાં
 પર ચઢાવવાની હોંશમાં તે રાત દીન મન મમ્મતાની મથને
 મચી મંડ્યો.

૫૬ : મન મમ્મતા મથને મંડ્યો.

૧૪ જરથુશ્ત્રા કસ્તે અપવા ઉર્વથો,
 મજ્ઞેઈ મગાઈ કે વા શ્રેરસ્રૂઈધાઈ વશ્તી,
 અત્ હ્રવો કવા વીશ્તારપો યાહી,
 યેંગસ્તૂ મજ્ઞદા હદેમોઈ મિનશ્ અહુરા,
 તેંગૂ જખયા વંધેઉશ્ ઉખધાઈશ્ મનંધ્હો.

વીશ્તારપનું બેહેશ્ત. જરથુશ્ત્રના મોખેદી વર્ગમાં સાચો મિત્ર હોતો શખસ પહોંચ્યો મહા મધવનને મરતબે. દીક્ષા* સાંભળવામાં છે તે ઘણો જિજ્ઞાસુ. એઓની સંક્રમાં યસ રક્ષક તરીકે છે પહેલવાનદાર બાબુનો ધરાવનાર કયાની પાદશાહ ગુશ્તારપ. ગુલચમનના ગજરા ગુંથેલા જેવા બેહેશ્તના દર્શન કરવાની ખાહેશ એને મન ઉભી થઈ છે. એ પોતાની નેક મુરાદમાં ફાવશે. સ્વચ્છ બંદગી તેને માટે હું કરીશ. તને તેડવાના કલામોની ધ્વનિ ધમધમાવી તને હુંકારીશ અને મુરાદ માગીશ.

પદ: રે અમસાજી તારૂં ઉગારૂં શી રવેશ તુંજી.
 મારૂં નિવારૂં જડતા મન મુંઢતા હુંજી.
 ગુલચમનના ગુંથું ગજરા ગાતે ગાતેજી.

૧૫ હુએચત્-અરૂપા વક્ષ્યા વે સ્પિતમાઓંઘ્હો,
 હ્યત્ દાથેંગ્ વીચયથા અદાથાંરચ્યા,
 તાઠશ્ ચૂશ્ બ્યઓથનાઠશ્ ,
 અષેમ્ ક્ષમઠજ્યા દદુયે,
 યાઠશ્ દાતાઠશ્ પઓઉઙ્યાઠશ્ અહુરહ્યા.

રવા ના રવા. હુએચતસ્પિ સ્પીતમ ખાનદાનના મારા
 ખેશાવંદીઓ. રવા તથા ના રવા નિરખી* નોખું† કરવાના
 નિયમ તમને ખબર છે પ્રથમથીજ પ્રત્યેક. આતશ રક્ષકનો હક
 જાયુકનો મેળવવાને તમે પુરતા લાયક છો. તે તમને સ્વાધીન
 કરું છું. આપણા પૂર્વજોના‡ કદીમ વખતથી ચાલતા આવેલા
 પોર્ણોદ્દેશી ધારાની રસમ પ્રમાણેની એ વિધેની ફરજે તમારે
 સ્વતંત્રપણે અદા કરવી.

પદ: સ્પીતમાઓ ખુબ જોર મારો.

૧૬ શ્રેષ્ઠઓશ્ત્રા અથા-તૂ અરેદ્રાઈશ્ ઇદી,
 હ્વો-ગ્વા તાઈશ્ ચેંગ્ ઉસ્વહી ઉશ્તા-સ્તોઇ,
 યથા અપા હચઇતે આર્મઈતિશ્,
 યથા વંઘહેઉશ્ મનંઘહો ઇશ્તા ક્ષથેમ્,
 યથા મજ્જદાઓ વરેદેમાંમ્ પએઈતી અહુરો.

આર્યન ઇરાન. અહીં આવ ક્રષોશ્ત્ર લઇ આવ તારી સાથના તારા મોટાં મનના મહાત્મા મોખેદોના મદદગાર સંઘને. મનસુખામાં આપણે એક છઇએ કે આર્ય દેશ ઇરાનને મોક્ષ મુક્તિએ પુગાડીએ. અત્રે માયાળુ પ્રીતિ વેહનારી તથા અંતકરણ નિખારનારી પવિત્ર આર્મઈતી અપના જોશ સાથે સહ પ્રેમ વસે છે. અત્રે ધર્મ ચક્રવર્તી* શેહેરેવરનો બંદોબસ્ત બહુમનના શુભ વિચાર સાથે જડ ધાલી મજ્જુત થયો છે. એવી નામાંકિત સલતનતમાં ઘિરાળે છે અહુરમજ્જદ પૂર નૂરની તવાનાઇ દાનાઇમાં.

૫૬: નૈયત છે જો તું ને હુંતી એક.

૧૭ યથા વે અદ્વૈતાની સેંગડાની,
 નોઈત્ અનદ્વૈતાંમ્ દે-જામારૂપા હ્વો-ગ્વા,
 હદા વેસ્તા વર્ણેન્ સેરઓષા રાદંધ્લો,
 યે વીચિનઓત્ દાથેમ્યા અદાથેમ્યા,
 દંત્રા મન્તૂ અપા મજ્જદાઓ અહુરો.

સુગંધી હોમણ. ભોગ કર્મનાં સારાં વાનાંમાંથી ખરાબ વસ્તુ વિણાઈને આવી થાય છે. સુગંધી મધમધતો પમરાટજ અહુરમજ્દ કરને જવા પામે છે. જામારૂપ હજુજ. ગા તું પુલેરયા ગજરા જેવી નાદર બંદગી સુ વાનાંના હોમણ કરતે કરતે જંદમાં તાબેદારીથી. રોનકદારીથી, હુશિયારીથી, ફરમાનખરદારીથી, ખખરદારીથી. આતશને નજદીક મળતો જતાં. ચપળતા ચોંટાડી, ચિત્ત ચાંપી ચીલો ચઢાવી ચક્રચુર એકાગ્ર ધ્યાને. ચમત્કારિક અષના ઉપર ખુદાની વરસેલી અચંપીત ખુબીને મારે કશીખી નજસાત બાધક છે.

પદ : રોનકદારીથી તાબેદારીથી ખખરદારીથી.

૧૮ યે મધ્ય્યા યચોશ અહ્માઘ અસ્ચીત્ વહિશ્તા,
 મધ્ય્યાચો ધશ્તોઘશ્ વોહૂ ચોઘષેમ્ મન'ધહા,
 આંસ્તે'ગ્ અહ્માઘ યે નાચો આંસ્તાઘ દઘદીતા,
 મજ્દા અષા ક્ષમાકેમ્ વારેમ્ ક્ષનચોષેમ્નો,
 તત્ મોઘ પ્રતેઉશ્ મન'ધહસ્ચા વીચિથ્રેમ્.

દુર્ગંધી હોમણ. સર્વે શક્તિવંત સાહેબે મને નિમ્બો
 પયગમ્મરને પદે. તે આતશ નજદીક ઇજતી વખતે સુગંધી
 ઓહરોનો* પમરાટ પાંથરવા ભલે દિલે અને મોકળે મને. એવી
 નેકીમાં કસર કરી ખલલ નાખનાર દુરવંદ જુદદીનને આતશ પર
 કષ્ટ કરનાર જુલમી લેખીને આગે સંહારનારા† અચૂક શ્રાપનાં
 બાણ હું છોડીશ. સુ વાનાંના હદીયાની નવાજેશ એનાયત થવાના
 હેતુથી ખુદા અને અર્દોખહેશત વિષેથી હું એમજ વરતીશ. ફરક
 દેખાડનાર આ મારો તક્લાવત તમારી સમજમાં મક્કમ ઠેરવજો.

પદ: કર હર હર દુર્ગંધી નેક નૂરી આતશથી.

૧૯ યે-મોઘ અપાત્ હઘથીમ્ હઘ્યા વરેષઘતી,
 જરથુશ્ત્રાઘ હ્યત્ વસ્ના શ્રેરષોતેમેમ્,
 અહ્યાઘ મીજ્દેમ્ હનેન્તે પરાહૂમ્,
 મને-વિસ્તાઘશ્ મત્ વીસ્પાઘશ્ ગાવા અજ્,
 તાચીત્ મોઘ સાંસ્ ત્વેમ્ મજ્દા વએદિશ્તો.

કરણીની કેરદાર. અપની ફરમાનખરદારી ઉઠાવનારો મારો મન ગમતો છે. કામ કર્યું તેણે મારી ઇચ્છાનુસાર. અસાર* સંસારની તેની શારીરિક જીંદગીની શુભ કરણીની બને છે આત્મિક સુંદર ખુબસુરત કેરદાર કૃત્યા. તેના સુખ સાથે તે કેરદાર હમેશ રોઢાયલી ગુંતાયલી રહે છે. ક્યાની કાવ્યાની ઓલાદનાં સર્વેને એ નિયમ લાગુ પડે છે. ગગનમાં થયલા ખુદાઈ શબ્દના ગુપ્ત કલામ મારા દીક્ષિત† સખદો ઉતરો તરત સમજદારોનાં મનમાં.

પદ: ફૂલે પમરતી સુંદર નવજવાન કેરદાર.

ઉશ્તા અહ્માઈ યહ્માઈ ઉશ્તા કહ્માઈચીત્,
 વસે-ક્ષયાંસ્ મજ્દાઓ દાયાત્ અહુરો,
 ઉતયૂઈતી તેવીપી ગત્ તોઈ વસેમી,
 અપેમ્ દેરેઘાઈ તત્ મોઈ દાઓ આર્મઈતી,
 રાયો અપીશ્ વંધેઉશ્ ગએમ મનંધો.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. કમ્નમએળાંમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. ઉશ્તવઈતીમ્ ગાથાંમ્ અપ-
 ઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્મઈદે. ઉશ્ત-
 વઈત્યાઓ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્મઈદે.
 યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વંધો
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હયા
 યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્મઈદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ બોદાએ,
 અવજનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
 સર્દગાંન્ હમ્બાયસ્તે વેહાંન્, યોએમ્ બેહેદીન્
 માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદૂન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધ્યો ૨.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અયોજસ્ય જૃવરેચ
 આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેન'દઉહતો, અમેપનાંમ્ રપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ
 રપેન્તાઓ રતુક્ષથાઓ અપઓનિઓ, અહુન-
 વર્ધ્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધ્યાઓ ગાથયાઓ,
 રપેન્તા-મર્ધન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષથયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોઈશ્તોઈશ્ ગાથયાઓ,
 અપઓનામ્ ફ્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઈવિથૂરનાંમ્,
 પઓઈર્યો-તકએપનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્, નબાનજ-
 દિશ્તનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્. અપેમ્ વોહુ ૧. અહ્માઈ
 રએશ્ચ; હજધૂરેમ્; જસ મે અવ'દહે મજ્દ;
 કેરફેહુ મોજ્દ.

स्फेन्तोमह गाथा

(६: ४७-५०)

સ્પેન્તોમદ ગાથા

ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાઓ
 અવજ્ઞની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞમાદ્ ; ગેહ
 ગાથાઓ અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્પેન્તો-
 મદ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ ગેહ, વહિશ્તોઘિશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાઓ, અદાશ્વશ યેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્ઞપ્સ દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 યૂન્ યૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની
 ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત્
 હોમ્. ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અઞ્ઘહે મધન્યેકશ્ ; હધથ્યા વર્શ્તોમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ક્ષેપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નો જ્જથુશ્ચિત્રશ વીદએવો
અહુર-તકએવો (જે ગેહ હોએ તે પઠે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંદઉહતો,
અમેષનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અષઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સ્પેન્તા-
મઠન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વહિશ્તોઘશ્તોઘશ્ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘનાંમ્ અધવિથૂરનાંમ્, પઓઘર્યો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નબાનજ્જિશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓથ યસ્નાઘચ વહ્સાઘચ
ક્ષનઓથાઘચ ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘર્યો
જ્જઓતા ક્રા મે અતે, અથા રતુશ્ અપાત્ચિત્
હચ ક્રા અપવ વીદ્વાઓ અઓતૂ.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંદઉહન્તેમ્
યજ્મઘદે; અમેષા સ્પેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંદહો
યજ્મઘદે. ગાથાઓ સ્પેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ યજ્ઞમધદે; અહુનવધતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; ઉશ્તવધતીમ્
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે;
 રપેન્તા-મધન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમધદે; વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; અપઓનાંમ્
 વંઘઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્વવપયો યજ્ઞમધદે.
 અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૂ વધર્યો ૧.

(હા ૪૭)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશુ,

* * * * *

૧ સ્પેન્તા મઘન્યૂ વહિશ્તાચા મન ઘડા,

હયા અપાત્ પ્યઓથનાચા વચંઘડાચા,

અહ્માઈ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,

મજ્દાઓ ક્ષત્રા આમંઈતી અહુરો.

(ઉપલો ફકરો એ વખત લખવો.)

સાત મહા શક્તિ. પવિત્ર ભલી બક્ષેશક ગેખી સ્પેન્ત મઘન્યુમાં છે સમાધ સાતે અમશાસ્પંદાન મહા શક્તિ. શુભ મનશ્નીનો સાહેબ બહમન, આતશ પ્રયોગી સૂક્ષ્મ બેદક અપ અર્દાબહેશત, શુભ વચનનો સરદાર, સવાખી કામનો સાહેબ શેહેરેવર, ખ્યાર ભાવની ખરાં એકીનવાળી ખાનું સ્પેન્દામદ. કરેને દાદાર અહુરમજ્દ તો એઓને કરેલાં આમંત્રણથી ઉતરે આપણા ઉપર સ્પેન્ત મઘન્યુની જલેહ* ને મારે એ ભલાભલી આશિષ. ખોદાઈદની તંદુરસ્તી ને સુખ. અમદાઈદની અમર જીંદગી. પવિત્રાધના કાણુ ઉપર ખુદાતાલાની સાહેબી લટકેલી છે.

પદ : ભલો ગેખી મિનો સ્પેન્ત મઘન્યુ.

૨ અહ્યા મન્યેઉશ્ સપેનિશ્તહ્યા વહિશ્તેમ્,
હિજ્વા ઉખધાઇશ્ વંધ્હેઉશ્ એએઆનૂ મનંધ્હો,
આર્મતોઇશ્ જસ્તોઇખ્યા બ્યઓથના વેરેજ્વત્,
ઓયા ચિસ્તી હૂવો પતા અપહ્યા મજ્દાઓ.

અપના બાપ પુરં કર. હોય અધુરં તે કરો પુરં. મહા
ધ્રુવી લલી શક્તિ મંડળના અમશાસ્પંદના અધ્યક્ષ* અહુરમજ્દ.
ધડકતે હૈયે, નેક નૈયતે, એક ચિત્તે, ચોકખાં મને, ચાહીએ એ
પ્રાર્થના. આર્મખતી જેવા ચોકખા પૂર્ણ પ્યારે, માંથ્ર લલકારે,
નમસ્કારે, અપ તેજના નામવર પિતા મજ્દાને દારે.

પદ: ચાલો ચાલો લણુતા નમતા દાદારની દરબારે.

૩ અહ્યા મન્યેઉશ્ ત્વેમ્ અહી તા રપેન્તો.

યે અહ્યાઈ ગાંમ્ રાન્યોરકેરેતીમ્ હેમ-તપત્,

અત્ હોઈ વાસ્ત્વાઈ રામા-દાઓ આર્મઈતીમ્,

હ્યત્ હેમ્ વોહૂ મજ્જદા હેમે-કૃશતા મન'ધહા.

અંશાશનો અધિષ્ઠાતા.* લલા અંશાશ રપેન્ત મધન્યુનો અધિષ્ઠાતા અહુરમજ્દ. શી કુદરત ખુદાની છે? શી ખુદાની ખુદાઈ છે? કયાની ટોળાંની ખુશીને ખાતર પેદા કીધી તેણે લલી તેજસ્વી મીનો અંશાશ રપેન્ત મધન્યુ. ધરાન ભૂમમાં સુલેહનાં ક્ષેત્ર સ્થાપી બ્રહ્માં સુધાંત-કરણોવાળા માજ્દયસ્નાનોને. એ શક્તિ પ્રણીકિત† છે ખુદાનાં ખરાંપણાંથી.

૫૬ : તારીક કહીએ તેટલી થોડી તારી મીનો.

૪ અહ્યાત્ મન્યેઉશ્ રારેખ્યેઘન્તી દ્રેગ્વન્તો,
 મજ્જદા રપેન્તાત્ નોઈત્ ઈથા અપાઉનો,
 કસેઉશ્ચીત્ ના અપાઉને કાથે અંધહત્,
 ઈસ્વાચીત્ હાંસ્ પરચોશ્ અકો દ્રેગ્વાઘતે.

ચુંઆસનો ગલ્ખો. એ લલા મીનોની ચુંગાલના ગલ્ખામાં
 અંધારી અજ્ઞાનતાના ખુરા અચ્ચા કારી ધાએ ધવાયા. નથી એ
 જખમોનો જોખમ મારા લલા દીનદારોને સર. પણ એધમાન
 ઈસમને સર ખામખા ઉભો છે ભોગનો ભો. નથી એ ભો
 માજ્જદ્યસ્તાનોને સર. નથી તે ભો જખુન ગુનેહગારને મારી
 હટાડનાર પાક સાચી દીનને.

૫૬: એધમાનને સર ઉભો ભો.

૫ તાચા સ્પેન્તા મઘન્યૂ મજ્જદા અહુરા,
 અષાહિને ચોઘશ્ ચા-જી ચીચા વહિશ્તા,
 હનરે શ્વહ્માત્ જઞ્ઓષાત્ દ્રેગ્વાઓ બક્ષધતી,
 અહ્યા બ્યઓથનાઘશ્ અકાત્ આબ્યાંસ્
 મનઁધ્હો.

સરસી નરસી. સ્પેન્ત મઘન્યુને લીધે ખુદા સાહેબ
 પોતાની ખુશીથી આપે છે પાક પુરુષને આત્મિક હૈયાતીનું શ્રેષ્ઠ
 આરાસ્તક ગાયનસ્થ સંપ સંપાદક સ્થાનક. આઘાં ઘણાં આઘાં
 ઉંડાં બહુ ઉંડાં ઠાણનો હિસ્સો મળે પાપી જુદદીનને દર દર.
 ચક્રચુર છે તેઓ તો અ-આયેમનનાં અહેરેમની કામ કરવામાં.

૫૬ : દર દર, દર દર, ઓ કાળાં કામે ચક્રચુર.

૬ તા દાઓ રપેન્તા મઘન્યૂ મજ્જદા અહુરા,
 આશ્રા વંઘહાઉ વીદાઈતીમ્ રાનોઈળ્યા,
 આર્મતોઈશ્ દેબાંજંઘહા અળખ્યાચ્યા,
 હા-જી પોઉરુશ્ ઇપેન્તો વાઉરાઈતે.

માનનીય* શ્રધ્ધા.† મહા આશિષાંકિ‡ જેઉ બક્ષીશ
 આપો અમને રૂડી કુદરત રપેન્ત મઘન્યુથી. આતશ રોશનીનાં
 જ્ઞાનને અવેજે કરો તેમની એનાયત એકરારયાન ને ઇનકારયાન
 વચ્ચે ફાલાની વાંટણીનો સવાલ નિકળે તે સમયે અમને એ આપો.
 તેથી માજ્જદયસ્ની દીનનો જય થાય જ્યાદા. આશાંકિ સરોષની
 તાબેદારીની હકીકતે. આર્મઇતીથી ધોવાઇને ધોતાં ધાતાં
 થયલાં અંતકરણે. એકીનની માનનીય શ્રધ્ધાના અંકુર§
 સ્ફુરાયાને સખખે.

૫૬: એકરારી ઇનકારી બન્યારી તકરારી.

*માનને લાયક.

†આસ્થા.

‡આશિષ આપતું.

§મૂળ; હેતુ.

રૂપેન્તા મધન્યૂ વહિશ્તાયા મનંધહા,
હયા અપાત્ પ્યઓથનાયા વચંધહાયા,
અક્ષાઈ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
મજ્દાઓ ક્ષત્રા આર્મઈતી અહુરો.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. રૂપેન્તા-મધન્યૂમ્ હાઈતીમ્
યજ્મમઈદે. ચેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને
પઈતી વંધહે મજ્દાઓ અહુરો વએથા
અપાત્ હયા યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્મમઈદે.

(હા ૪૮)

૧ યેજી અદાઈશ્ અષા દુજેમ્ વેઁધહ્મતી,
 હ્યત્ આંસપુતા યા દધખિતાના ક્રઓખ્તા,
 અમેરેતાઈતી દએવાઈશ્ચા મખ્યાઈશ્ચા,
 અત્ તોઈ સવાઈશ્ વહ્મેમ્ વક્ષત્ અહુરા.

ફતેહની આગાહી. જીતશું અપનાં તેજી કીરણનાં
 આકર્ષણ સાધને છુટાડ્યાં બાણે. પત્રીદ જીઠણ દુજનની
 હુમલો લઈ આવેલી ખરાબીના ઝઘડામાં. જંગમાં વિશેષ
 વિજ્ઞીપણે વધીને ત્યારેજ ધસવા પામશે અમારી ધારી નેમ.
 પરવડશેખી ત્યારેજ દુરવંદ જીદદીનના ખોટા દેવતાઓનું
 ઉઘાડું પાડવાનું ખોટું તરકટ. ખુદાનું ચહાવું છે તો મળશે
 માતબર ફળ અમને અમારી પટેલી તવંગર દુઆઓનાં. ન કદમ
 કદમ પણ જોશ બ જોશ આગળ વધશે ખુદાઈ પરસ્તીનો પૂર
 બાગો બહાર.

પદ: નાગર* જના, ઝગડો તો જીતશું.

૨ વઓઆ-મોઈ યા ત્વેમ્ વીદ્વાઓ અહુરા,
 પરા હ્યત્ મા યા મે'ગ્ પરેથા જિમઇતી,
 કત્ અપવા મજ્દા વે'ગહત્ દ્રેગ્વન્તેમ્,
 હા-જી અ'દહેઉશ્ વ'દઉહી વિસ્તા આકેરેતિશ્.

તકરારી વઢવાડ. તેથી અય મોટા મહારાજ. તમને માલમ પણુ અમને ન માલમ એવી ગુપ્ત વિદ્યાની રોશની મારામાં જગાવી દો. ધર્મની સભા ખીચ* મંત્રીની તકરારી વઢવાડ આવી પડી હતી. તેમ જંગની ફનાફની સર પર ધુમે ત્યારે મારા ચેલાઓનાં ટોળાં ખીચ હું થાતું યશસ્વી.† જીતવુંજ એ તો માજ્દયસ્તાનની જીંદગીનું સેવટ.

પદ: ન પીઠ ફેરવે માજ્દયસ્તાન કદી.

૩ અત્ વએદેન્નાઈ વહિશ્તા સાસ્ત્રનાંમ્,
 યાંમ્ હુદાઓ સાસ્તી અપા અહુરો,
 રપેન્તો વીદ્વાઓ યએચીત્ ગૂજરા સે'ગ્હા-
 ઓંધ્હો,
 શ્વાવાંસ્ મજ્દા વ'ધ્હેઉશ્ પ્રથવા મન'ધ્હો.

અંશમાં મેળવી દીધો. ચતુર ચેલો ચેતેલો છે કે તું
 હક નામ સાહેબના નિમેલા નિયમ કયા કયા. સત્યાંશથી બોલાયલા
 છે એ નિયમ. તેમના ભણનારાઓ માટે છે ખુબીના ભરેલા
 નવાજ નેહાલ કરનાર. ઉઘમી ભણતરી સુધડ સુ મનની
 સમજણાધારે પોતાની નેક શક્તિનો કાપાલિક* બાણ પુટાડી
 પોતાનો જોર મેળવી લે છે તારા અંશમાં.

પદ : તને મળવાને બાણ પુટાડ્યો કાપાલિક.

૪ યે દાતુ મનો વહ્યો મજ્જદા અબ્ધરયા,
 હ્વો દએનાંમ પ્યએથનાચા વચંધાચા,
 અહ્યા જએપેગ્ ઉશિતશ્ વરેને ગ્ હચધતે,
 શ્વહ્લી પ્રતાએો અપેમેમ્ નના અંધત્.

ધાર્યું થાય. અંતર જ્ઞાન યોગે ચિત્તને બેહતરી કે બદતરીમાં
 વળગાડનારનું જેવું ચાલ્યું તેવું થાય. જેવી કેરદાર તેવું રૂપક
 દેખાય. ભિન્ન પ્રકારના માર્ગો માનનારાઓના રસ્તા આખર જુદા
 પડવાનાજ. પૃથક* પૃથક રૂપકમાં નજર પડવાના.

પદ : કેવી કુદરત જુદાની છે કે યથા શ્રદ્ધા તથા ફળ.

પ હુક્કથા ક્ષેન્તાંમ્ મા-ને દુશે-ક્કથા ક્ષેન્તા,
 વંદહુયાઓ ચિસ્તોઈશ્ પ્યઓથનાઈશ્ આર્મઈતે,
 યઓજ્જદાઓ મળ્યાઈ અઘપી જંથેમ્ વહિસ્તા,
 ગવોઈ વેરેજ્જયાતાંમ્ તાંમ્ ને ખરેથાઈ ક્ષુપુયો.

ખુદાઈ ખોરાક. લાયક રાજવંશીઓજ સારી રીતની સત્તા ચલાવી શકે. સુ નીતિના શાણા વહીવટથી તેઓ રાજગાદી ભોગવે. અય અંતકરણોને શુધ્ધ કરનારી મહાપ્રાનું નામદાર સરકાર સરદાર સ્પેન્દાર્મદ. ઉતાર તારી બક્ષેશોના ઉત્તમ આશીર્વાદ ખરા એકીનદાર માજદયસ્તાન પાદશાહ પર. કયાનીઆનોની ધારણા તેથી નીર્વિદ્ને* પાર પાડવામાં તે સાધન ભુત થાય. ખવાડ તું ધરાની આત્માઓને ભલી દીનનો આત્મિક ખુદાઈ ખોરાક.

પદ: મહાપ્રાનું ધરાની માય સરદાર સરકાર.

૬ હા-જુ-ને હુષોઘથેમા હા-ને ઉતયૂઘતીમ્,
 દાત્ તેવીપીમ્ વંઘેઉશ્ મનંઘેા બેરેખ્ધે,
 અત્ અખ્યાઘ અષા મજ્જદાઓ ઉર્વારાઓ
 વક્ષત્,
 અહુરો અંઘેઉશ્ બંધોઘ પઓઉર્યેહ્યા.

ભલાઈનો સંસાર. તું મહેરવંતી બાનુની માયાથી માજ્જદયસ્તાનોનાં ઘરબારને ગામ આબાદીમાં આવે છે. સંપીલાપણાંનાં હમપએવંદ ચકરનો જોર તેમનાંમાં જોરી થાય છે. તેમનો સંસાર ભલી ભલાઈથી ચાલે છે. ઉતરે છે તેમના પર બહુમનની નેક નૈયત તણી રક્ષા. દુનિયા સરજવા માંડી ત્યારથી તે સાહેબે માજ્જદયસ્તાનોનાં પોષણ માટે ઉપજાવી ઉત્પન્ન કર્યા પાણી અને વનસ્પતીના બધાં સાધન, સંજોગ.

પદ : છં એ હેશાન તમારાં ; અય સાહેબ અમારા.

૭ ની અએષેમો ની ઘાતાંમ્ પઘતી રેમેમ્ પઘતી
 રયોજદ્દમ્,
 યોઈ આ વંદહેઉશ્ મનંદહો દીદ્રધ્નેદુયે,
 અપા વ્યાંમ્ યેહ્યા હિથાઉશ્ ના રપેન્તો,
 અત્ હોઈ દામાંમ્ થવહી આ-દાંમ્ અહુરા.

દુષ્ટ કૃત્યા. નાખો જીખી પટકી ગુસ્સાણ્યો શાંતિ-શત્રુ દેવડો એખ્મ. મારી નાખો સુસ્તાન્યો, રીમન્યો દેવડો રેમ.* બહુમનની સુ અંશી અસરમાં ખલલ કરી તેનાં સારાં પરિણામો મટાડી નાખવા એ એ દુષ્ટ કૃત્યા હરગીઝ પાછી હઠતી નથી. અપના પવિત્ર પંથાનીઓને દીનની પોશતપનાહીમાંથી ખેંચી કાઢવાની આકાક્ષાના† લોભ લાલચમાં લટકીને તેઓ કુટાયા કરે છે. માજદયસ્તાનોને મુંઝવી તેમનાં આર્યન ધારણામાંથી કાઢી મુકી રખડતા રઝળતા કરવા માંગે છે.

પદ: લટકી આશામાં કાળી કૃત્યા.

૮ કા-તોઈ વંદહેઉશ મજ્જદા ક્ષત્રધ્યા ઇશિતશ,
 કા-તોઈ અપોઈશ્ શવખ્યાઓ મઈઝ્યો અહુરા,
 કા-શ્વોઈ અપા આકાઓ અરેદ્રેંગ્ ઇધ્યા,
 વંદહેઉશ મન્યેઉશ વ્યઓથનનાંમ્ જવરો.

જોર જગાવું. ખુદા સાહેબ, તારી સુમતિની* પાદશાહીમાં
 બધી બંદગી કરીને તારી નવાજેશ મારા ઉપર ઉતારવાની કોશીશ
 કરું. જેઉ દુષ્ટાને સેવટની નાખુદ કરું. સર્વે પ્રકારે કરું અપ
 પવિત્રતાની સેવા. તેને યોગે આકર્ષિ લઉં મારા સુંદર સહાયકોનાં
 ચિત્ત મારાં રચેલાં સુ મંડળ મંડપના તેજમાં તાણીને. સુસ્તી
 મટાડી દીનની ઉલટનું જોર જગાવું. શુભ સ્પેન્ત મઈન્યુ તરફ
 દોળવી તેમને કરું સ્થિર સ્થંભક.

પદ: તાણું ખેંચું આકર્ષિ લઉં ચિત્ત તેજમાં.

૯ કદા વએદા યેજી ચહ્યા ક્ષયથા,
 મજ્જદા અપા યેહ્યા-મા આઘથિશ્ દ્વએથા,
 એરેશ્-મોઈ એરેજૂચાંમ્ વંધહેઉશ્ વકુશ્
 મનંધહો,
 વીઘાત્ સઓબ્યાંસ્ યથા હોઈઅપિશ્ અંધહત્.

શક વિપત્તિ. ખુદા સાહેબ, સત્યતાની સત્તા ચલાવી ધર્મી રાજાએ જંગમાં કેવો અખત્યાર મેળવ્યો. તેની ખબર મને મળવી જોઈએ. નિકર* જાણીશ શું હું શક બ્રમણના† વમળમાં કે વિપત્તિ વેદનાનું ચકર શુંએક ઘોંટાળામાં ફરશે. મને ખુશી કરવાને અને પોતાનું તારણ કરવાને શાહ દેશે દેશ માંથવાણીની અલેક જગાવવા ફેંજ પર ફેંજ છોડે છે. મારી દુઆથી તે જય મેળવે. પોતાનું બહેશ્ત ચોકખું કરી આશીર્વાદ પામેલા થાઓ. પાદશાહોનો પાદશાહ બની શહેનશાહી લુમકો લેવાની લાયકાત સાબેત કરો.

પદ: લુમકો લેવાની લાયકાત લલુતા.‡

૧૦ કદા મજ્જદા માંનરોઠશ્ચ નરો વીસેન્તે,
 કદા અજેન્ મૂથ્રેમ્ અહ્યા મદહ્યા,
 યા અગ્રયા કરપનો ઉરુપયેઠન્તી,
 યાચ્યા પ્રતૂ દુશે-ક્ષત્રાઃ દખ્યુનાંમ્.

ત્વરિત* ચેલા. ધુધી ધરપકડ ભરેલા ચંચલ ચેલા
 માજ્જદયસ્નાન પંથ પ્રસારવાને† મને આવી મળે. હુશિયાર
 બહાદુરીથી તેમ જાતી અક્કલનાં આસ્માની શસ્ત્રથી તેઓ મારી
 કાઢશે છાકટી ધૂનમાં ચક્રચુર થયલા કરપન અને ખ્યોની અધેર્યા
 માગેના જુદાદીન દુરવંદોને. દુષ્ટ પ્રાંતિક સરસુબાઓએ ઉઠાવેલા
 ચલકતા ઠાઠમાઠના લશ્કરી હુમલાને.

પદ : પદ પંડત પૂર્ણ પ્રોઢ‡ ગંભીર ગૂઢ§ ગાથા.

*જલદી.

†ફેલાંચો કરવાને.

‡પુષ્.

§ખાતેની.

૧૧ કદા મજ્જદા અપા મત્ આર્મધતિશ્,
 જિમત્ ક્ષત્રા હુષેધતિશ્ વાસ્તવધતી,
 કોઈ દ્રેગ્વોદેખીશ્ ખૂરાઈશ્ રામાંમ્ દાઓન્તે,
 કેંગ્ આ વંધેઉશ્ જિમત્ મનંધહો ચિસ્તિશ્,

માયાળુ સરકાર. ખલક ફલકના ખાવિંદ અય સ્વામીઓના મહા સ્વામી અહુરા મજ્જદા. તું ઓ રોશન તેજના અપ અર્દીખહેશત. મારા પવિત્ર ઉત્સાહી ચેલાઓના જુમખા તેમની કોશીશમાં જશવંત થશે. માયાળુ સરકારની સુજ* ન્યાયી રાજનીતિને લીધે ખીલવા પામવાનાં ઠાણુકો ઘર સંસારી ગૃહસ્થી જીંદગી ભોગવવા વાસ્તે દાણાં પાણીથી ભરપુર ભરેલાં લીલાં લગયાર ખેતીનાં. સુવ્યવસ્થાચારી† પાદશાહના ગુરજનો ફટકો ઓચિંતો જમને લોહીના તરસ્યા જલ્લાદ ખ્યોની ઉપર ઓચિંતો પડશે. તેથી તેમની ખુનખાર વલણ કુટી જશે. પછી એ જલ્લાદો બહમનયાન એખત્યારયાઓની પાસે અમન માંગી તેમના તાબેદાર ગુલામ થવાના.

પદ: નિયમ ધરો નિયમ ધરો સુવ્યવસ્થાચારનો.

*ગુણ સમજનાર.

†સારો બંદોબસ્ત રાખનાર.

૧૨ અત્ તોઈ અંધેન્ સચોપ્યન્તો દખ્યુનાંમ્,
 યોઈ ક્નૂમ્ વોહૂ મનંદહા હચાઓન્તે,
 પ્યઓથનાઈશ્ અપા થવહ્યા મજ્દા સે ગહહ્યા,
 તોઈ-જી દાતા હમએસ્તારો અએષેમ્ મહ્યા.

ઉદ્ધારનાં ધોરણ. પ્રાંતોના પુનરોદ્ધાર* એ રીતે થશે. એ કામથી બહુમન અમશાસ્પંદ રળિયાત† થશે. અપનાં અશોષ કામના વધારા માટે એમ ફડયો થઇનેજ સમાધાની આવશે. ઝાઝી ઝનુની ઝાહેલી દેવડા એખ્માના છીલપીલ નિકંદન‡ એ જંગી ટક્કરોથીજ નિકળશે. એ નિષ્ઠાથી ખુદાનો આપેલો માજદયસ્તી ધર્મ રૂડાં ધોરણે સહી સ્થપાશે.

૫૬ : ટક્કર ટકરાવી ઉડાવું એખ્મો, કંઠે ભરમો, શોખ ચશમો, બ કરમો.

રૂપેન્તા મધન્યૂ વહિશતાચા મનંધડા,
 હયા અપાત્ પ્યઓથનાચા વચંધડાચા,
 અહ્માઈ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
 મજ્દાઓ ક્ષત્રા આમંઈતી અહુરો.

(ઉપભો દ્કરો એ વખત લણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. યેજિંધાંમ્ હાઈતીમ્
 યજમંઈદે. યેંદહે હાતાંમ્ આઅત્ યેરને
 પઈતી વંદહે મજ્દાઓ અહુરો વએથા
 અપાત્ હયા યાઓંધડાંમ્ચા તાંસ્યા
 તાઓસ્યા યજમંઈદે.

(હા ૪૯)

૧ અત્ મા યવા બેન્દ્રો પફે મજિશ્તો,
 યે દુશેરેશ્રીશ્ ચિક્ષુષા અપા મજ્જદા,
 વંધઉહી આદા ગધદી મોઘ આ-મોઘ અરપા,
 અહ્યા વોહૂ અઓષો વીદા મનંધહા.

બાણાનો નાશ. અદાવત બાંધી બેઠો છે બંદવ* બાણો. એ તો છે અપનો કટો વેરી. હૈયાં મેલા રાજવંશીઓને પોતા સાથે મેળવી લઈને હજીએ જબરો બનવાની પેરવી કરે છે એ મતલબ્યો. એ અનાડીની સમજમાં બદમનની સારી સલાહ ઉતરવાની હું બધીએ તજવીજ કરું છું તે સઘળું મિથ્યા. તેમનું પરિણામ હવે તો લગાઇ લડવામાંજ ઉતર્યું. તેથી હવે બહુ તો એ છે કે અય ખુદા તારી પવિત્ર મનની મહા શક્તિનાં આકાશી અસ્ત્રોથી† એ નાપાકને મારવો.

પદ : બાણો દેવ પણ માંડે તલ્હાણ‡ દૂર લલ્હાણ.

૨ અત્ અહ્યા-મા બેનદ્વહ્યા માનયેઈતી,
 ત્કએષો દ્રેગ્વાઓ દધખિતા અપાત્ રારેષો,
 નોઈત્ સ્પેન્તાંમ્ દોરેશ્ત્ અહ્યાઈ સ્તોઈ
 આર્મઈતીમ્,
 નએદા વોહૂ મજ્જદા ક્રેશ્તા મનંધહા.

ધવાવા* કે ડંભાવા.† એનો કોઈ તૂર્યો‡ વજર નિકળી
 આવ્યો છે. મારાં કામમાં આડો આવે છે. નથી દેતો તે
 જુદદીન પાપીએને ડંભાવા કે ધવાવા. સર ફેરાવન થઈને
 મૂલકની રૈયતની ધર્મે ભાવનાના એકીનો ધમાનની નથી થવા દેતો
 રક્ષા. નથી એ કાચી મતિનો મૂઢ§ બહુમનના પવિત્ર મનસુખામાં
 પોતે મશગુલ થતો.

૫૬: કારગો કારમો કાળો કરસેવજ.

૩ અત્યા અહ્યાઈ વરેનાઈ મજ્જદા નિદાતેમ્,
 અપેમ્ સૂઘઘાઈ ત્કએપાઈ રાપયેંઘે દુક્ક,
 તા વંઘેઉશ્ સરે ઇજ્યાઈ મનંઘેહો,
 અન્તરે વીરપેંગ દ્રેગ્વતો હપમેંગ્ અન્તરે-ઝૂયે.

તજ દઉં છું. મજ્જદા મહેરબાન. અપની સત્ય માજ્જદયસ્નાન દીનના બાબમાં અવશ્ય છે કે રૈયતનો લાભ જળવાય. તેમાં હરકત કરવાનો નથી હક પાદશાહના ભારે પણ બુરા સરસુબા વટીકને. વટીક તેના કપટી વજરને. વટીક મૂજ ઠગારા દેવાને નથી હક અમને જ્યાન પુગાડવાનો. એવાં કારણથી મેં અંગીકાર કીધી પવિત્ર મનશનીની પાદશાહતની દીન રખેવાલ દાખલની સરદારી. પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક તજ દઉં છું હું પાપનાં બધાં પુછડાં નામેને.

૫૬ : હું દઉં છું તું મૂજને તજ.

૪ યોઈ દુશ્-અથવા અએવેમેમ્ વરેદેન્ રામેમ્યા,
ખાઈશ્ હિન્નુખીશ્ દ્વુયસૂ અદ્વુયન્તો,
યએષામ્ નોઈત્ હવશ્તાઈશ્ વાંસ્ દુજ્વશ્તા,
તોઈ દએવેગ્ દાંન્ યા દ્રેગ્વતો દએના.

ઉંધાની મૂઢતા.* નિકર† ઉંધી અક્કલના એ આડાઓ
એખ્મની વિકરાળ પ્રતિષ્ઠા ખંતથી વધારશે. આખાદીને પોતાની
સૂમ્યતથી‡ શોષી લઈ ધંધાર ઉજડતાનું ખાલી ખમપાણું પાંકરશે.
દીનદારો શ્રમ ને મહેનતથી ઉછેરેલા પાક લુટી લેશે. તેઓની
ઘણી હોંસ તો આવી અટકી છે બકબક્યામાં ખપવા. કહે છે
તેઓ દીનદારોને કે તમે તમારી પરહેજગારીનાં વેળાં છોડી દેવો
ને પાપી દુરવંદ બનો. એ દુરાચરણોથી અહેરેમનની પૂજા
ફેલાવી અમારી દીનને સતાવવાનો ધરાદો છે તેમનો.

પદ : ઉંધા મૂઢ આડા ધંધાર કરે ખાલી ખમ.

*અજ્ઞાનપણું.

†નહીં તો.

‡બખીલાઈથી.

પ અત્ હવો મજ્જદા ઈજ્જયા આજ્જૂઠિશ્યા,
 ચે દચ્છેનાંમ્ વોહૂ સાશર્તા મનંધ્ધા,
 આમંતોઠશ્ ચચ્ચીત્ અપા હુજ્જેન્તુશ્,
 તાઠશ્યા વીરપાઠશ્ થવહ્મી સ્સપ્પોઠ અહુરા.

ધર્મધારી ચક્રવર્તી.* ધર્મ ધ્યાને શુભ દયાનતે પારખાની
 કારણે ચક્રવર્તી પાદશાહ દેશમાં પુષ્કળ આખાદી વધારે.
 શહેનશાહતમાં વસનાર દરેક પ્રમાણિક માજદયસ્તાન કાયદાસર
 વસ્તનારો ધરાની લશ્કરી બને. દીનયાર લશ્કરીઓ લખીમણીને
 એક સરખાંપણામાં જશન ગહંબારમાં હમકાર બને.

પદ : પિઝનો પાદશાહ દોસ્ત હમકાર.

૬ ક્રો વાઓ ક્રએખ્યા મજ્જદા અષેમ્યા મૂઠતે,
 યા વે પ્રતેઉશ્ કમાકહ્યા આ-મન'ધડા,
 એરેશ્ વીચિધાઈ યથા-ઈ સાવયએમા,
 તાંમ્ દએનાંમ્ યા કમાવતો અહુરા.

હું'કાળોની* ખાત્રી. દીન દાનેશનાં ધર્માચારી ધોરણો
 હું'કાળ જુદદીન ધણોડ આરજુમંદ હોય તેનાં મનમાં ખાતરીપૂર્વક
 ઉતારવાં. જખરીથી નહીં પણ ભલી અક્કલથી. તુંએ અય
 અહુરા મજ્જદા સાહેબ તથા અય અષ અર્દીઅહેશત સાહેબ મને
 કહ્યું. ને મારામાં જ્ઞાન આવ્યું ને મેં મને અર્પણ કીધો તેવા
 મારા હમકારો દીનનો સ્વીકાર કરાવવા ખાતર અગર પ્રાણદાન
 આપવું પડે તો તે પણ તત્કાળ દેય એવાં આખાં એકિનના
 હોવા જોઈએ.

પદ: સતત અનંત રંગ ધર્મધર; તન મન ધન અત્રંગ કર.

૭ તત્ત્વા વોહૂ મજ્જદા સ્સઓતૂ મન'ધહા,
 સ્સઓતૂ અપા ગૂપહ્વા-તૂ અહુરા,
 કે અધર્ચમા કે ખંએતુશ દાતાઘશ્ અ'ધહત્,
 યે વેરેજનાઘ વ'ધહીમ્ દાત્ ક્સસ્તીમ્.

સામગ્રી સમર્પણ. ફરમાવો ખુદા સાહેબ કે વિનય* સત્યતાના સ્વામી વિવેકી સુ મન બહમનને વિચારે સુલભ† નીતિના સખક હમેશ શ્રવણ‡ મનન કર્યાજ કરે. ફરમાવ અપ કે તારે પવિત્ર કાયદે તેઓ સદા રટણ§ અધ્યયન|| કરતા રહે. મારી મુરાદો એ ફળો. મારા યારાંના કે મારા ખેશીનાં મારી માફક સર્વે સામગ્રીનું સામદું સમર્પણ કરે તો સાઈ. ઘોડેસ્વાર પલટણી કે બરાખના લશ્કરીઓથી એવા ગર્ભિત** ગુહ્યાર્થી ગુરુત્વતાવાળો ઘણો બારીકીવાળો મજહબ પ્રસિધ્ધ કરવાનું પરાક્રમ કદી ન થાય. એમાં તો બ્નેઘએ મોખેદી મનશક્તિનું તીવ્ર તીવ્રું તેજ તત્વ.

પદ: વિનીત વિષય વિચારોજ સભાસદ સભ્ય.

*સહચતા.

†સહેલું.

‡સાંભળે.

§જપ.

||અભ્યાસ.

**ખાતેની.

૮ શ્રેયશ્ચોક્તિર્વાજિશ્તામ્ અપહ્યા દાઓ,
 સરેમ્ તત્ શ્વા મજ્જદા યાસા અહુરા,
 મધબ્યાચ્યા યામ્ વંધહાઉ શ્વહી આ-ક્ષત્રોઈ,
 યવોઘ વીરપાઈ ક્રએશ્તાઓંઘહો આઓંઘહામા.

નાયબ દસ્તુર. અષની રખેવાળીનાં પંઠકની સરદારીનું નાયબપણું ક્રપોશ્ત્રને આપવા કરમાવ અય સાહેબ. માગી લઉં છું એ તારેથી ઓજરખ્વાહી અને હેશાનમંદીએ. ચાહું છું પોતાને માટે પુણ્યનાં રાજ્યક્ષેત્રમાં પાસબાની કરનાર દસ્તુરાન દસ્તુરનું. એ સવાબી લાભકારી કામોના પમરાટ જાવેદાન સુધી જાયુક સુધાઓ. અમારા હોખ્યાઓ ઉલટથી જન લાવવામાં આવે.

પદ : નાયબ દસ્તુર અમારો નિમાયો.

૯ સ્વઓત્ત સાસ્નાઓ દ્રૌણેઘ્નો સુયે તસ્તો,
 નોઘત્ત એરેશ્-વચાઓ સરેમ્ દિદાંસ દ્રેઘ્વાતા,
 હ્યત્ દએનાઓ વહિશ્તે યૂજેન્ મીજ્દે,
 અપા યુપ્મા યાહી દેભમારપા.

રાજ સાથે દીન. પાદશાહ અમારો આગેવાન દેશને
 અવશ્ય આપ્યાદીમાં પુગાડનાર ખરો છે. પણ અમારી નવી
 આજ્ઞા અત્રેથી તેને જાણુ પડે. સજ્જવાર છે સમજવું પાપી
 જાલમીથી સત્યવાદી અમલ કદી કાલે સત્યવાતો નથી.
 રાજકારણે કરવામાં જે અમારાથી હમકાર થઈ અમારા સત્ધર્મી
 કાયદે ચાલશે તોજ તેની પાદશાહતમાં સારાં પરિણામનો ફેજ
 મેળવાશે. અંધાં જુગલ જેડીદારાં હમશરીકપણામાં સામીલ
 થયો છે અહંશત જેનાર કયાનીઅન ગુસ્તાસ્પ અને દીર્ઘદૃષ્ટિવાળો
 તેનો જામારપ.

પદ: જાણુ કરો પિછાન કરો મુજ આજ્ઞાનું અરમાન કરો.

૧૦ તત્ત્યા મજ્જદા થવહી આદાંમ્ નિપાઓંધે,
 મનો વોહૂ ઉરૂનસ્યા અપાઉનાંમ્,
 નેમસ્યા યા આર્મધતિશ્ ઇળ્યા,
 માંજ ક્ષત્રા વજ્જદંધહા અવેમીરા.

એનો અંજમ. સોંપું છું પનાહ તારીમાં એઓને અય
 દાદાર. સાથે આપું છું સપુરદગીમાં મારી તરફના પરહેજગાર
 દસ્તુરઝાદાઓ. રાજકાજની બહેતરી માટે. કમતરીન ખાકસારે
 ચાહેલી એ ખાહેશ હોયજ હોય હો. સસ્તો સુકાળ એથી થશે.
 તેજ અક્કલની તથા ચંચળ ઝેંલુની વૃદ્ધિ એથી થશે. સુનિષ્ઠાની
 ન નિઠનારી પાદશાહીનો અમર અમલ સામટો થશે.

પદ: હોયજ હોય હો ચાહી ખાહેશ તારેથી.

૧૧ અત દુશેક્ષથેંગ્ દુશ્-પ્યઓથનેંગ્ દુજ્વચંધહો,
 દુજ્દઓનેંગ્ દુશ્-મનંધહો દ્રેગ્વતો,
 અકાઘશ્ ખરેથાઘશ્ પઠતી ઉર્વાનો પઠત્યે-
 ઈતી,
 દ્રૂજે દેમાને હઘથ્યા અંધહેન્ અસ્તયો.

હાર થયા. ધુંવાધાર ધમારમાં ધુંધવાટા* શઠ દુરાત્મા†
 આવ્યા ધસી ધામી મિનાકશોતો મુકાબલો કરવા રણુ યુધ્ધે.
 આવ્યા છે તેમની મદદમાં ફિત્તાના ભરેલા બખતરી ખ્યોન‡
 ખાતો. દુરવંદોનાં કામ દુષ્ટ, વચન દુષ્ટ, નિષ્ઠા દુષ્ટ. જુઠણી
 દેવણીના વિષયા વાસનાવાળા નુકસાનકારક ખોલમાં તેમનો
 હાર થયાનો નક્કી.

પદ: લગાઇ પર ચઢ્યા દુષ્ટ દુરાત્મા.

*ધુમાડો થયા કરવો તે †હુચ્યા. ‡દીન દુશ્મન ટોળાને લગતા.

૧૨ કત્ તોઈ અપા જખયેન્તે અવંધહો,
 જરથુશ્ત્રાઈ કત્ તોઈ વોહૂ મનંધહા,
 યે-વે સ્તઓતાઈશ્ મજ્દા ફ્રીનાઈ અહુરા,
 અવત્ યાસાંસ્ હ્યત્ વે ઇશ્તા વહિશ્તેમ્.

ફક્કડ મદદ. પાછ ખુદા તારી સંગીન ફક્કડ મદદ એ મુશ્કેલીનાં જંગમાં. આતશનાં જ્વેશ આગળ બણીને તને તેડનાર અને તારી મદદ માંગનાર જરથુશ્ત્રે. તારીફ ગાઉ ખીલતાં ફુલના ચમન મિસાલની તારી પેદા કરેલી બલી મનશનીની. વધતી ને વધતી તારીફ ગાઇને વધુ ને વધુ તારી પસંદગી હાંસલ કરવાની ઉમેદમાં. તેથી મળે તારા તરફથી ઉમદામાં ઉમદા ખળના. માગું તેમને આજીજીથી.

પદ: પાછ રે ફક્કડ સંગીન સાહે.

સ્પેન્તા મધન્યૂ વહિશ્તાયા મનંધહા,
હયા અપાત્ પ્યઓથનાયા વચંધહાયા,
અહ્માર્ધ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
મજ્દાઓ ક્ષથા આર્મંધતી અહુરૌ.

(ઉપલો ફરૌ યે વખત ભણુવો.)

અવેમ્ વોહૂ ૩. અત્-માયવાંમ્ હાઈતીમ્
યજ્મધદે. યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ યેરને
પઈતી વંધહે મજ્દાઓ અહુરૌ વએથા
અપાત્ હયા યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા
તાઓસ્યા યજ્મધદે.

(હા ૫૦)

૧ કત્ મોઘ ઉર્વા ઇસે ચહ્યા અવ'ધહો,
 કે-મોઘ પસેઉશ્ કે-મે-ના થ્રાતા વિસ્તો,
 અન્યો અપાત્ ધવત્યા મજ્દા અહુરા,
 અજ્દા જ્ઞતા વહિશ્તાઅત્યા મન'ધહો.

ના બીજો કોઇ. મળી છે કાંઇ પણ મદદ કદીએ મને
 કોઇબી જોરાવરથી? કદીબી કોઇ બીજો થયો છે શિવાય
 અહુરમજ્દ ને શિવાય અદ્વીબહેશ્ત મારાં ટોળાંનો બચાવનાર?
 અગર ઇજલામાં ઇજલ કરી પૂર્ણ પ્રેમની પ્રાર્થનાથી
 પુકારવાને લાયકના બહુમન અમશાસ્પંદ શિવાય. એઓ શિવાય
 ના બીજો કોઇ.

પદ : તું તે ને એ શિવાય ના બીજો કોઇ.

૨ કથા મજ્જદા રાન્યો-સ્કેરેતીમ્ ગાંમ્ ઇપસોઈત્,
 યે-હીમ્ અહ્યાઈ વાસ્તવઈતીમ્ સ્તોઈ ઉચ્યાત્,
 એરેજેજીશ્ અપા પેઉરૂપુ હ્વરે પિપ્પસૂ,
 આકાસ્તેગ્ મા નિપાંસ્યા દાથેમ્ દાહ્વા.

સમસ્ત અનજુમન. આરામ આપનાર ધરાની સમસ્ત અનજુમનમાં આમેજ થવા માટેના ઉમેદવાર પુછે છે હમશરિક થવા વાસ્તે. મિજલસની નેમોનું શું છે બંધારણ? શું છે મોખેદી ચકરના ફાળામાં ભાગીદારી કે હિસ્સેદારીની સરતો? રોશન રોશની મિસાલ ચલકારા મારતાં મોજુદ પડેલાં છે ફળદ્રુપ માજ્જદયસ્તાન રચાતો. સંખ્યાબંધ આફતાબો માફક તેઓ ઝમકે છે. ખુદાના હુકમથી ઉત્તમ દીનદારોજ અનજુમનની હિસ્સેદારીમાં આમેજ થઈ શકશે.

પદ: સત મન હમકાર આગ્યો દગ્ગયાદાર.

૩ અત્યીત અઘાઈ મજૂદા અપા અંધહતી,
 યાંમ્ હોઈ ક્ષત્રા વોહુચા ચોઈશ્ત મનંધહા,
 ચે-ના અપોઈશ્ અઓજંધહા વરેદયએતા,
 યાંમ્ નજદિશ્તાંમ્ ગએથાંમ્ દ્રેગ્વાઓ બક્ષઈતી.

અધ્ધર ફરતું સત્ય ચકર. ધારાઓનું અધ્ધર ફેર ફરતું
 સત્ય ચકર મારાં ધાર્યાં કામ પાર પાડે છે અહુરમજ્દની
 મહેરબાનીથી. એ ચકરના વેગ પ્રમાણે ચાલનાર યોગ્ય ચક્રવર્તી
 મને સુઝાડ. દબદબાદાર અને દમામદાર એવો દરજ્જો મેળવવા
 લાયક છે કોણુ શૂરો લડવૈયો. રોષનતન મુસ્તાક બાબુનો
 મોતેબર. શહેનશાહતની સલતનતમાં ભાગલા પચાવી પાડનાર
 જબુન બુદદીનને મારી કાઢનાર.

પદ : યોગ્યજ યોગ્ય ગુણીજન રાગન.

૪ અત્ વાઓ યજ્ઞર્ધ સ્વતસ્ મજ્ઞદા અહુરા,
હદા અપા વહિરતાચા મન'ધદા,
ક્ષત્રાચા યા ઇષો સ્તાઓંધત્ આ-પર્ધથી,
આકાઓ અરેદ્રેગ્ દેમાને ગરો સેરઓપાને.

થાય ગમે તે. હો તે હો. પણ નહીં છોડું રે સેવા ખુદાની. તેજસ્વી અપ શક્તિથી કરું. બદમનનાં ખાલેસ મનથી કરું. ક્ષત્રવર્ચ ક્ષત્રપટ છત્રપતિ શેહેરેવરનો બંદોબસ્ત બેસાડવા. તારી મહેરબાની માંગીશ દીન આપનનો કરડો બંદોબસ્ત કરવા. માંગીશ જાહેર રસ્તા ઉપર ઉભો રહીને માંગવા માટે ગરીબીથી લાય જોળનારા મિસકિન માફક. એમ પણ માંગી લઇશ કે દીન દેવાવવાનાં કામમાં કાશીશની કમર તંગ કરી છવ જન આપી દેનારા મારા શાગેદોનો સદા વાસ રાગસ્તાનથી આરાસ્ત થયલાં રોડાન બેહેસ્ત ગરોદેમાનની સુખ શાંતિમાં હો.

પદ: બલે હો તે હો પણ ન છોડું દીનદારી.

પ આરોઈ-જુ કમા મજૂદા અપા અહુરા,
 હ્યત્ યૂખમાકાઈ માંથાને વઓરાજથા,
 અઈળી-દેરેશ્તા આવીબ્યા અવઁઘડા,
 જસ્તાઈશ્તા યા-નાઓ ખાથે દાયાત્ .

પ્રકાશવંત બિરાજમાની. હાથ જોડી ખડો છું
 ખુદાસે, કહે છે તંગાથી રે ગરીબ જરથુશ્ત્ર. અપની છત્ર છાયાંનો
 પ્રતાપ પરતો ચમકે છે મારા ઉપર. તે તારા પયગમ્બર પર
 ઉતાર ખુદા તારી રહેમ. તેનું તેડું કબુલ કર. પધારીને ઉમેર
 તેનામાં જોર તારી આત્મિક કૌવતથી. તેથી થાય છેક સુધી
 પ્રકાશવંત બિરાજમાની. તેની અને તેના ચેલાઓની. કીર્તિવંત
 સુખી અમર યાદગીરીમાં.

૫૬: હાથ જોડી ખડો છું ખુદાસે.

૬ યે માંથ્રા વાચેમ્ મજ્જદા ખરઈતી,
 ઉર્વથો અપા નેમંધડા જરથુશ્ત્રો,
 દાતા પ્રતેઉશ્ હિજ્જવો રઘથીમ્ સ્તોઈ,
 મહ્યા રાજંગૂ વોહુ સાહીત્ મન ધડા.

મંત્ર પઢનાર મોખેદ. શરીલા મુરેખ* શુધ્ધ શબ્દે મંત્ર પઢનાર ઉસ્તાદ કાબુવાળો મોખેદ થયો સત્યને ધોરી રસ્તે ચાલી જનારો તારો પાકીઝેહ રશીક. પંડે† પોતાના પિંડને‡ પીડામાં પાડીને વટીક તે નેક અંતકરણનાં ધનસાનોનો મુક્તિદાની§ તારનાર થયો. વળી થયો બહુમનના કાયદાઓને લોકમાં સમજાવનાર શિક્ષાગુરુ. લોકોની સમજ શક્તિને સ ધોરણે દોરવનાર શાણો દાનો.

પદ : સમજ દોરવનાર શાણો દાનો.

૭ અત્ વે યઓઞ જેવીશ્ત્યેન્ ગ્ અઉવંતો,
 જ્યાઘશ્ પેરેથૂશ્ વહ્નહ્યા યૂખ્માકહ્યા,
 મજ્દા અષા ઉર્ઘેન્ ગ્ વોહૂ મનંધહા,
 યાઘશ્ અજાથા મહ્નાઈ ખ્યાતા અવંધ્હે.

પુણ્યના ઘોડા. તારી સેતાયશોથી ગંઠાયલા પુણ્ય જત્યાના તલ્પી રહેલા તેજી ઘોડા દપટાવતો જાય તે ખુશાલ ખંખારતા. સ્વક્ષ્મ ધારવાળા સ ક* વિખુટક ચિનવદ પરથી એ અરપાણી સવાર વીજળીક ઝડકે પસાર થઈ તારા તરફ આવે. તાકાત પેડી છે એ ઘોડાઓમાં બહુમનનાં સાચાં મનની. અર્દીખહેશ્તનાં સત્ય જોશની, એ ઉડ પંખા અશ્વોનો† અને તેમના સવારોનો વેગ પહોંચાડો અમારી બાજુના જોરમાં.

પદ : તલપતા પુણ્ય ઘોડા દોડાવ્યા ધર્મ સવારે.

૮ મત્ વાઓ પદાઈશ્ યા ફસૂતા ઈજ્યાઓ,
 પઠરિજસાઈ મજ્દા ઉસ્તાનજસ્તો,
 અત્ વાઓ અષા અરેદ્રખ્યાયા નેમ'ઘહા,
 અત્ વાઓ વ'ઘહેઉશ્ મન'ઘહો હુનરેતાતા.

ખુદલા સાદનું ભણુજું. નમસ્કારોથી શરૂ કરીએ તારી પધરાવટની આરાધના. જમીનની પહોળાઈ પર ફેલાય અને આસમાનની ખુલંદીએ ચઢે એવી ખુલ્લે સાદની માંથ્રવાણીના મંત્ર પઢીને. સેજદો કરતાં મુરાદ માંગતે ઉચકેલા હાથોથી અષનાં આતશ તંત્રની આસપાસ ફેરાનાં ચક્ર ફરતે ફરતે. ખુદા સાહેબ અને અપ સાહેબ ભણુજું ભણી અને નજરાણું ધરાવીને તમારી તેમજ તમારા સમાની ખુબીદાર ભલી શક્તિઓની તારીફના સરોદ મરોડનાં* સુસ્વરી† સખુનો શુરીલે કંઠે ગાતે ગાતે.

પદ : પદો રે દસ્તુર સખુન સરોદ મરોડના.

૯ તાઠશિ વાઓ યસ્નાઠશિ પઠતી સ્તવસ્ અયેની,
 મજ્જદા અષા વંદ્હેઉશિ પ્યઓથનાઠશિ મનંદ્હે,
 યદા અષોઠશિ મખ્યાઓ વસે ક્ષયા,
 અત્ હુદાનાઉશિ ઇષિયાંસ્ ગેરેજ્જદા ખ્યેમ્.

ઇજ્જને ભણતો ભણતો. તમારી વખાણોવાળી ઇજ્જને
 ભણતો ભણતો અય સાહેબ હું તારી આગળ અને અર્દ્ધબહેશતની
 આગળ આવું. તેથી સવાળ કામોનો નેક પાક હંમેરો મને
 હાંસલ થાય. મારાં જમા થયલાં પુણ્યોને આધારે. બાકીનો
 મારો વખત પુણ્યસ્થાનમાં ગાળવા. પરોપકારી શખસને માટે
 નિમેલું ઇનામ મેળવવા આતુરતાથી શોધતો શોધતો આવું.
 નિરોધ* અવસરે તું કરમાવે ત્યારે તે મેળવવા જેટલો
 બખ્તાવર બનીને.

પદ: આવું પુદાની દરબાર હંમેરો હાંસલ કરતો.

૧૦ અત્ યા વરેષા યાચા પઠરી આઈશિ
બ્યઓથના,

માચા વોહૂ ચબ્માંમ્ અરેજત્ મનંધહા,
રઓચાઓ ખેંગૂ અસ્નાંમ્ ઉક્ષા અએઉરૂશ્,
દમાકાઈ અપા વહ્માઈ મજ્દા અહુરા.

ગાય છે તને. મારાથી બન્યાં હોય ધર્મી કામ. તેમને બનાવવા સાઈ મેં કરી હોય કોશીશ. સુમતિ અનુસારાં એ કર્મોથી પદાર્થ ને વસ્તુને હોય ચઢેલી ચમક. તે સધળા સુગંધી સુધાડાઓની સાધણા સ્પુરી* આવી ઉભી થઈ સુશોભિત સુંદર પવિત્ર પ્રભાવંત પ્રતિમામાં† સજ થયેલી જીવાન જીવસુરતા. ઉપજ્યા તે બંદગીની પ્રતિમા સાધને ઉજેરડાંના આપનારા ઝળકતા સેતારા. દિવસને દિપાવનાર અને પૃથ્વી પર રોશન જોરને આપનાર આકૃતાઓના ચળકારા. નૂરી નૂરાની તેજસ્વતના નકશા અપના કાયદા પ્રમાણે. અય ઓ મારા સાહેબ દિવદાર કીરતાર પરવરદેગાર. યશોગાને તારીફ ગાવા તારીને તારી.

પદ: સજ ધજ થઈને ચમકી ઉઠી સુંદરી.

૧૧ અત્ વે સ્તઓતા અઓઝર્ મજ્દા
આઓઘડાયા,

યવત્ અષા તવાયા ઈસાઈયા,

દાતા અઘ્હેઉશ્ અરેદત્ વોહૂ મનઘડા,

હઈથ્યાવરેશતાંમ્ હ્યત્ વરના શ્રેરષોતેમેમ્.

હું તારો મોખેદ. મંત્રવાણી ગાઇને તને રિઝવનાર
મોખેદ હું. અષના આતશી આફતાખી કેબલાને સેજદો કરનાર
હું. એ બન્ને જોર ફરતું કરવાની પ્રવેશક શક્તિ પર કાબુ ધરાવનાર
હું. ખુદાનાં ફરમાનથી અને બહુમનનાં સુ વિચાર બાણથી.
તારી માજદયસ્તી દીનની રામશની માટે ખામખા તેની વૃદ્ધિ થાય
એવી મક્કમ કુમકનો હુકમ તું આપ.

પદ : કેબલાના સેજદાનો કરનારો હું છું.

સ્પેન્તા મઘન્યૂ વહિશ્તાયા મનંધહા,
હયા અપાત્ પ્યઓથનાયા વચંધહાયા,
અહ્માઈ દાંન્ હઉર્વાતા અમેરેતાતા,
મજ્ઞદાઓ ક્ષત્રા આમંઈતી અહુરો.

(ઉપસો ફરો મે વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહુ ડ. કત્-માઈ-ઉર્વામ્ હાઈતીમ્
યજ્ઞમઘદે. સ્પેન્તા-મઘન્યૂમ્ ગાથાંમ્
અપઓનીમ્ અપહેરત્તમ્ યજ્ઞમઘદે. સ્પેન્તા-
મઘન્યેઉશ્ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્ઞમઘદે.
યેંધહે હાતાંમ્ આઝત્ યેસ્ને પઈતી વંધહે
મજ્ઞદાઓ અહુરો વઓથા અપાત્ હયા
યાઓંધહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઘદે.

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ,
અવજનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
સર્દગાંન્ હમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્
માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
અએદૂન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધ્યો ર.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જ્વરેય
આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
ખરેનંદિહતો, અમેપનાંમ્ રપેન્તાનાંમ્, ગાથાઝ્યો
રપેન્તાઝ્યો રતુક્ષત્રાઝ્યો અપઓનિઝ્યો, અહુન-
વર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ,
રપેન્તા-મર્ધન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
ગાથયાઓ, વહિશ્તોર્ધશ્તોર્ધશ્ ગાથયાઓ,
અપઓનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્ ઉદ્રનાંમ્ અર્ધવિથૂરનાંમ્,
પઓર્ધ્યો-ત્કઓપનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્, નખાનજ-
દિશ્તનાંમ્ ફ્રવપિનાંમ્. અપેમ્ વોહૂ ૧. અહ્યાર્ધ
રએશ્ય; હજધૂરેમ્; જસ મે અવંદહે મજ્દ;
કેરકેહૂ મોજ્દ.

વોહુ—ક્ષત્ર ગાથા

(હા ૫૧)

વોહુ-ક્ષત્ર ગાથા

ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ યોદાએ
 અવજ્ઞની, ગોરજે યોરેહ અવજ્ઞયાદ્ ; ગેહ
 ગાથાજ્યો અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, સ્યેન્તો-
 મદ ગેહ, વોહુ-ક્ષત્ર ગેહ, વહિશ્તોઘિશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાજ્યો, અદાશ્વશ યેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્ઞાસ દુજ્ઞવરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 જૂન્ જૂદ એસ્તેદ્. અજ આંન્ ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓખે અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્
 હોમ્. ક્ષનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અગ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હઘથ્યા વશ્તીમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ક્રપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વો ૩.

ક્રવરાને મજ્જયસ્નો જરથુશ્ત્રશ વીદ્યેવો
અહુર-તકએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંદઉડતો,
અમેષનાંમ્ સપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સપેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અષઓનિઓ, અહુનવઘંત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવઘંત્યાઓ ગાથયાઓ, સપેન્તા-
મઘંત્યેઉશ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વાહુશ્તોઘશ્તોઘશ ગાથયાઓ, અષઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્, પઓઘર્યો-
તકએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નખાનજદિશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઘચ વહ્માઘચ
ક્ષનઓથ્રાઘચ ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘર્યો
જઓતા ફા મે સૂતે, અથા રતુશ અપાત્યત
હચ ફા અપવ વીદ્વાઓ સૂઓતૂ.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંદઉડન્તેમ્
યજમઘદે; અમેષા સપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંઘહો
યજમઘદે. ગાથાઓ સપેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ચ યજ્ઞમધદે ; અહુનવધતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; ઉશ્તવધતીમ્
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ;
 રપેન્તા-મધન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમધદે ; વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમધદે ; અપઓનાંમ્
 વંધઉહીશ્ચ સૂરાઓ રપેન્તાઓ કુવપયો યજ્ઞમધદે.
 અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વધરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહુ વધર્યો ૧.

(હા ૫૨)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશુ,

* * * * *

૧ વોહુ ક્ષત્રેમ્ વધરીમ્ બાગેમ્ અઘબી-અઘરિ-
શ્તેમ્,વીદીષેમ્નાઘશિ ઈજીચીત્ અપા અન્તરે-
ચરઘતી,પ્યઓથનાઘશિ મજ્દા વહિશ્તેમ્ તત્ ને
નૂચીત્ વરેપાને.

(ઉપલો દ્વરો બે વખત ભાવુવો.)

માજ્દયસ્તાન સરકાર. સમસ્ત અનબુમનમાં દેરવવી છે ભલી માજ્દયસ્તાન સરકારની પાદશાહી સત્તા સદ્ગદાયક. બની હોય ભાણુતરીઓના નેક અનુભવથી. હોય જે અપ પંથના સારાં માટે મોટી દાનાઘવાણી ઉઘટભેર અપની કરી દુરમાનબરદારી બેહેશ્તના તોળા મેળવનારી હમણાંપણાંના સંયોગમાં* એ ભક્તિભાવી સેવાઓના પાવમહેલ રચવા માટે થયલી આજ્ઞાના થયા મને બબર ભાણુકથી.

પદ : પડ્યા બબર મને સેવા આજ્ઞાના.

*મેળાપ.

૨ તા-વે મજ્જદા પચ્ચોઉર્વીમ્ અહુરા અપાઘ
યેચા,

તઈજ્યાચા આર્મઈતે દોઈષા-મોઈ ઈશ્તોઈશ્
ક્ષત્રેમ્,

ફમાકેમ્ વોહૂ મન'ધહા વહ્માઈ દાઈદી સવ'ધહો.

ભારી પ્યારી ચીજ. તલબ કરે છું તુંથી બે ભારી
પ્યારી ચીજ, ખુદાયા. તે મને બક્ષ. તું પણ અય મહોબતવંત
પવિત્ર સંસાર પર હોતી મવક્કલ રપેંદામૈદ અમશારપંદ બાનું.
તે બક્ષ્યાથી તમારી સત્તાનો અમલ અચલ વહો જાય. મેં
કરેલી બંદગીના નતીજમાં આપો એ અ-નિઠ* લાભો.

પદ: સત્ય મન જગ ધર્મ વચન જન પદ;

કર્મ તપ અનંત બન ગગન ઢગ ચઢ.

---

*ઓછા નહીં થાય તેવા.

૩ આ-વે ગેઉપા હેમ્યન્તૂ થોઈ વે બ્યઓથનાઈશ્
સારેન્તે,

અહુરા અપા-હિજવાઓ ઉખધાઈશ્ વંધેઉશ્
મનંધો,

યઓપાંમ્ તૂ પોઉર્યો મજ્દા ફેદક્તા અહી.

આવ્યા જોધ્યા. આવ્યા સાથો સાથ સૌ પેલા બધા
જોરાવર જોધ્યા. રક્ષાયલા અહુરમજ્દથી રક્ષાયલા અપ
વહિશતથી. સુ મનથી વિચારનારા. સત વચનથી બોલનારા.
સુ કર્મોથી વરતનારા. શુભ પ્રાથમિક રોશની એમને મળેલી છે
દ્વારે અહુરમજ્દથી.

પદ : આવ્યા આકાશવાંચી સુપ્રકાશી અમશારપંદ રક્ષાશી.

૪ કુથા આરોધશ્ આર્સેરતુશ્ કુથા મેરેજ્દિકા
અક્તત્,

કુથા યસો ખ્યેન્ અષેમ્ ફ્ રપેન્તા આર્મધતિશ્,

કુથા મનો વહિસ્તેમ્ કુથા થ્વા ક્ષથા મજ્દા.

ઉસ્તવાર શાહ. કયાનીઅન વંશનો માજ્દયસ્તાન શાહ ખુદા તરફની ફરજ અદા કરવાનાં કામમાં ઉસ્તવાર રહેવા સાફ માંગીને પોતે ઉઠાવેલાં મહાભારત કામોની બળવણી ખાતર ખરચી માંગી લેય તો તે રવા છે. તેથી તે કાઢતો કરજદાર કે મોહતાજ ઠરતો નથી. તેને મળશે મદદ અથવા સ્વામીની. બીસ્યાર બખ્ષનાની રેડનાર આર્મધતી બાનુની. શુધ્ધ વૃત્તિનાં નિમંણ મન બહમનની પાદશાહી સત્તાધારી શક્તિ ધરાવનાર શહેરેવરની અનબુમનના સોબતીઓની.

પદ : બલહારીનાં અમ અહુરાંના જીરે ચકચુરાના મજ્દ ;
ધ્યાન ધારાણા દીનદારાંના યારાંના મસ્ત.

પ વીરપા-તા પેરેસાંસુ યથા અપાત્ હયા ગાંમ
વીદત્,

વાસ્તર્યો બ્યઓથનાદશ્ એરેબો હાંસુ હુપ્રતુશ્
નેમંઘડા,

યે દાથએદ્ધયો એરેશ્-રતૂમ્ ક્ષયાંસુ
અપિવાઓ ચિસ્તા.

નાડેલું નૂર ધર્યું. માજદયસ્તી દીનનાં ક્ષેત્રમાં શ્રમ
ઉઠાવી કામ કરનાર પાદશાહ આ સવિસ્તર* લકીકતનો બપતો
રાખી રાજ કરે તો અપ અને અશીવંધુલીને આધારે તે શક્તિવંત
થાય, ઉડી ગયલું ક્યાની નૂર પાણું મેળવી પોતાના ચહેરા પર
પ્રકાશતું કરવા. ન્યાયના નિયમે, સખાવતના નિયમે, તાબેદારીના
નિયમે સર ઝંઘાવી અરજ ગુજારતો બદલે. ત્યારે તે ચક્રવર્તી
સહેનશાહત સષ્ટિ ઉપર ધરાવો.

પદ : પાયું પાણું ગુમાયું નૂર.

૬ યે વહ્યો વંધહેઉશ દજ્જદે યસ્ચા હોઈ વારાઈ
રાદત્,

અહુરો ક્ષત્રા મજ્જદાઓ અત્ અહ્યાઈ અકાત્
અખ્યો,

યે હોઈ નોઈત્ વીદાઈતી અપેમે અંધહેઉશ
ઉર્વએસે.

બખીલની બદબખતી. ધર્મની લાગણીથી ખુદાનાં
નામ પર સખાવત કરવી વાગ્યેય છે. સારાં કરતાં પણ સરસ
રીતે આપનાર મોટાં દિલનો પાદશાહ અહુરમજ્જદની સલતનતની
રીત પ્રમાણે ઘટિત રાજ્ય અમલ કરતો સામેત થાય છે.
બખીલાઈ ભરેલો કંજુસ હાકમ મરણાંતે* આવ્યો છતાં તંગ દિલી
રાખી સવાખી સદુપયોગમાં નાણું ન ખરચે તે હેમકનો અવેજ
પાપીયાખી ખુરો.

પદ : સાબુત સાચો સખી રાખસ છે.

૭ દાઘદી-મોઘ યે ગાંમ્ તપો અપસ્યા ઉર્વારા-
ઓસ્યા,

અમેરેતાતા હઉર્વાતા સ્પોનશ્તા મધન્યૂ મજ્ઞદા,
તેવીપી ઉતયૂધતી મનઘ્ઘા વોહૂ સેઘ્ઘે.

બક્ષ પેલાં બે. અપાર બક્ષેશથી નવાજી ન્યાલ કરનાર
મજ્ઞદા મહેરબાન. સ વિચારે વર્ણુવેલી સારી બે બક્ષેશો
સરજમીન પર ઉતારવા માટે પાદશાહે સાધન-ભૂત થવું. સંપીલી
સુખ શાંતિ ને અન-મરણ્યું જીવતર. મોટા સાહેબ બક્ષ તું એ
બે. એમને સંયોગે જાહુકનાં ધરાનમાં સરજનય ધરાનમાં
પાણીઓનાં નહેરકામ અને બગીચાના ગુલચમન.

પદ: જીવતાં પાણી જશવંતા ને ખુબ ખીલેલા ચમન.

૮ અત્ જ તોઇ વક્ષ્યા મજ્જદા વીદુષે જ-ના
મુયાત્,

હ્યત્ અકોયા દ્રેગ્વાઇતે ઉશ્તા ચે અષેમ્ દોદ્રે,
હ્વો જ માંથ્રા પ્યાતો ચે વીદુષે અવધતી.

બોલી બોલું. તને અતલગ પિછાનનારા તરીકે બોલી
બોલું હું. તે અરજ સાંભળ સાહેબ. તારો અમસો પોતીકા
જેવો હોય તે તુરત કહી પડશે કે પાતકી* ગૂમરાહ બી-દીન સારું
ચોંટ્યો છે ફનાહીનો ખરાબો. ભલી દીનના માજદયસ્નાન
બહેદીનને બદલો છે મનમાનતી સફળતાનો. માજદયસ્નાન છે
અપોષને ચાહનારો. મોખેદતી માંથ્રવાણીનું ભણતર સાંભળતાં
સાંભળતાં તેનો પ્યારો જન ખુશાલીના બહેશતી બાગમાં બહુજ
ખીલે.

પદ : બોલી બોલ્યા જરથુશ્ત્ર પયગમ્બર.

૯ યાંમ્ કનૂતેમ્ રાનોઘઞ્યા દાઓ થવા આથા
સુખા મજ્દા,

અયઁઘડા કુસ્તા અઘી અહ્વાહુ દક્તેમ્ દાવોઘ,
રાપયેઘડે દ્રેગ્વન્તેમ્ સવયો અપવનેમ્.

જડતા* પીગલાણુ. સામસામી હરીફાઈમાં હમેશ લાલ
મબુકનાં આતશી અનબુમનને ચંગી,† ચખરાક, તીવ્રતાજ‡ રહેશે.
કડકડતી ગરમીમાં પીગળાવેલા કાસાં ધાતુના પ્રવાહી પદાર્થને અંગ
પર ઓટી તે મોજેગ્નની ચમત્કારિક અસરથી માજ્દયસ્તી દીનની
અચૂક હિંચ નિશાન સામેત થશે. ધુતારા, ખેંછમાન રીમન બુદ્ધીન
તેથી જન્મી થયા. મારા હમડલામી પાંચ જોધ્યા એ રીતે
વિજ્યી બનશે.

પદ : લાલ ઝાલ વિકરાળ આતશની.

૧૦ અત્ એ મા-ના મરેક્ષઘતે અન્યાથા અહ્યાત્
મજ્જદા,

હ્રો દામોઘશ્ દ્રૂને હુનુશ્ તા દુજ્જદાઓ યોઘ
હેન્તી,

મઘજ્યો જ્જળયા અપેમ્ વઘ્હુયા અપી ગત્ તે.

અજવાળું, અંધારું. અંધારી પેદાશનો રીમન અંધાર્યો સીધી વાત છોડીને આડી રીતથી વાતકી, પાતકી,* મને મારેલો કરવા માંગે છે. તેની સામા અપનાં તેજને બોલાવી હું છોડીશ. અય તેજ. આવજો તમે મારી હિમાયતમાં. છે તમને એ વિષેથી અહુરમજ્દની આણુ,† હાક,‡ ધાકને હુકમ. દીતની ખુબસુરત કેરદારથી આવી પહોંચજો અષ. ફનાહ કરવા અંધાર્યા દેવને અને તેણે આણેલી આફતને.

૫૬ : અંધાર્યો કંઈ રફે દફે.

૧૧ કે ઉવંથો સ્થિતમાઈ જરથુશ્ત્રાઈ ના મજ્દા,
 કે વા અપા આક્રશ્તા કા સ્પેન્તા આર્મઈતિશ્,
 કે વા વંદહેઉશ્ મનંદહેા અચિસ્તા મગાઈ
 એરેબો.

ખાતર ખુદાને. તારી બાબુના પાદશાહ ગુસ્તાસપ શિવાય
 નથી પહેલવાન એવો બીજો કે ખાતર ખુદાને જરથુશ્ત્રનો અડગ*
 મિત્ર બનીને કામ આવે. અષ પંથ માટે એના શિવાય પુરી
 વાકેફગારી મેળવવાની તરફી સુધાંત આજ પર્યંત† કોઈએ લીધી
 છે કે? એના શિવાય કોણ પરવિશાળ વિસ્તારનો પ્રેમ ઉભરાવનાર
 સંસારની મહાબાનુ‡ આર્મઈતી પસંદ થઈ છે. સાફ મનથી ને
 ભલા ખવાસથી કોણ મહા મોટા મગવન મોખેદ માટે દરકારો
 કીધી છે.

પદ: સંભારો મગ મોખેદની દરકારો.

૧૨ નોઈત્ તા-ઈમ્ ક્ષ્નાઉશ્ વએપ્યો કેવીનો
પેરેતો જેમો,

જરથુશ્ત્રેમ્ રિપતામેમ્ હ્યત્ અહ્મી ઉરશ્ચોસ્ત
અશ્તો,

હ્યત્ હોઈ ઈમ્ ચરતરચા અઓદેરેશ્ચા
એઈપેનૂ વાળ.

ધગડણ્યો ઢગલો. ઉંધા ધગડાણ્યાં લક્ષણુ દૂર દૂર રપીતમાન
જરથુશ્ત્રની દિલગ્નનીમાંથી દૂર દૂર. દૂર છે દૂર તેનાથી અંધો
કબ્યો. એ દુષ્ટોને ત્યાં પડ્યા છે ધુજતા ધસી પડતા દુર્ગંધી હડક્યા
ઉકરડાના ઢગલા. બદબોધની મલીચીમાં કાઢી સડી ગયા છે એ
એઉ. એ રીમન દેવડાઓ તેમના અન-આર્ય સંગાતીઓ સાથે
ધિક્કારથી ધસી પડી થયા ગૂમ.

૫૬ : થયા ગૂમ જરતોશ્તી ધરાણાંમાંથી.

૧૩ તા દ્રેગ્વતો મરેદદતી દએના એરેજાઉશ્
હધથીમ્,

યેહ્યા ઉવાં પ્રઓદદતી ચિન્વતો પેરેતાઓ
આકાઓ,

ખાઈશ્ બ્યઓથનાઈશ્ હિજ્વસ્ત્યા અપહ્યા
નાંસ્વાઓ પથો.

આત્મિક કચડઘાણુ. પોતાની ગંધીલી રીમનીથી ખરી દીનના પાવત્ર પુરષોને અડકી ખરડી બિચારા નેક પાકોની આત્મિક જીંદગી તેઓ ચુરી કચડી નાખવા ચાહે છે. વિખુટું પાડનાર અને ખરાં ખોટાંને તોલનાર કાંટાવાલા ચિનવદ પૂલને પાવડે તેમના ધુજતા પાપાત્માઓ ઉઠલાઈ પડી ગારમાં ગરક જશે. એ રાત વ દરસ્ત પૂલ પરથી એમના સતાવેલા એકીનદાર માજ્દયસ્નાન આત્મા પોતાની ગુલચહેર એનમુન ફરદારની રાહખરીથી ગાથા ગાતા ગાતા ઉંચાં જીતે સાચાં અંતકરણની આસ્થાથી પુગી જશે.

પદ: ખુદાની કુદરત ખુદાઈ જાણે.

૧૪ નોઈત્ ઉર્વાથા દાતોઈજ્યસ્યા કરપનો
વાસ્તાત્ અરેમ્,

ગવોઈ આરોઈશ્ આસેન્દા ખાઈશ્ વ્યઓથના-
ઈશ્યા સે'ગ્હાઈશ્યા,

યે-ઈશ્ સે'ગ્હો અપેમેમ્ દ્રૂજે દેમાને આદાત્.

જુઠણીને હામી. એકદર કરપણુ જવલેજ દીનદારના દોસ્તદાર થઈ કામ આવે. મહેનતને રંજેથી ઉછારેલા ખેડાયતી કે ખાગાયતી પાક લુંટી જઈ જાંદગીનું સાર્થક સમજવામાં તેઓ કામ આવે. ખેતીમાનેને વ્યર્થ વ્યથા* પહોંચાડવામાં એ નકામાઓ કામ આવે. ફક્કડ માંથવાણી ગાતા ભણતરીઓની પક્કી ફોજ ધસી આવીને એ લુટારાઓની જુઠણી દરજણીને ઉંડાણુ ભીતરની રૌરવી† રંધણુમાં ગુંગળાવી મારવામાં કામ આવે.

પદ : ગણત્રીમાં ઘણી ભણતરી ફોજ.

૧૫ હ્યત મીજદેમ્ જરથુશ્ત્રો મગવળ્યો ચોઠશ્ત
પરા,

ગરો દેમાને અહુરો મજ્દાઓ જસત
પોઉર્યો,

તા વે વોહુ મનઁહા અપાઠ્યા સવાઈશ્
ચિવીષી.

મોખેદનો હક. મગવન મોખેદ માટે પ્રથમથીજ જરથુશ્ત્રે જુદું કઢાવ્યું ઉત્તમ ધર્નામ. રાગે ગાયલા તેમના સુ સ્વરી સ્વચ્છ સુગંધી સરોદ આતશની વીજચુંબક આકર્ષણે ઉંચા ચઢતા ગજલસ્તાની ગરોદેમાની બહેશ્તમાં તેમના આત્માઓને ચિનવદ પૂલ પસાર કરાવીને લઇ જાય છે. ખુદાની દરબારમાં રહેવા એ સેવકોને જાચુકનો હક મળ્યો છે. એ હક બહુમનની સુ મનશની સાથે અર્દાબહેશ્તના આતશી જોશે બક્ષાળ્યો છે.

પદ : બહેશ્ત સ્વચ્છ સુગંધી સરોદવાળાં.

૧૬ તાંમ્ કવા વીશ્તાસ્પો મગહ્યા ક્ષત્રા નાંસત્ ,
 વંધ્હેઉશ્ પદેબીશ્ મનંધ્હો યાંમ્ ચિસ્તીમ્
 અપા મન્તા,
 સ્પેન્તો મજ્દાઓ અહુરો અથા-ને સજ્દાઈ
 ઉશ્તા.

ચીસ્ત્યોત્પન્ન. કયોં ચક્રવર્તીને દીની પાદશાહતમાં
 પટાભિષેક. કયાનીયન પાદશાહ વિશ્તાસ્પને. દીન ફરેસ્તણુની
 ચીસ્તી રૂપકની દાનાઈને યોગે. બહમનનાં સારાં મનથી રચાયલા
 ગાથાના છંદ ગાયન કલામતી કુમકના કાયદાએ. ચીસ્તી છે
 વિશાળ પુષ્કળતાની બક્ષેશની કરનારી. તેની ચિત્તાકર્ષક*
 મનોહર મૂર્તિનો ઘાટ અપ સત્યમાં સ્વરસ્વત કલ્પના આમેજ કરીને
 ઇનસાનોમાં હીત કારણે ધગ્યો અદુરમજ્દે.

પદ: પટાભિષેક થયો કએ વિશ્તાસ્પ.

૧૭ બેરેખધાંમ્ મોઈ પ્રેરખઓશ્ત્રો હ્વો-ગ્વો
દએદોઈશ્ત્ર કેહ્પેંમ્,

દએનયાઈ વંધુયાઈ યાંમ્ હોઈ ઈબ્યાંમ્ દાતૂ,

ક્ષયાંસ્ મજ્જદાઓ અહુરો અષહ્યા આજ્ઞધાઈ
ગેરેજ્જૂમ્,

સોવાસણ સુંદરી. સોલામણી સુંદર સોવાસણ એ મુખારક પ્રસંગે મને નજરે પાડી ક્રષોશ્ત્રે હૈયાંના હેતથી. દીનના વધારા અર્થે છે એ પ્યારી પુતળી પસંદગી પાત્ર. લલી અષોષ્ઠની ઓલાદ વૃદ્ધિ કરવા ખાતર એ મારી થાય.

પદ: દીડી મેં એક સોવાસણ સુંદર.

૧૮ તાંમ્ ચિસ્તીમ્ દે-જામાર્યો હ્વો-ગ્વો
 ઇશ્તોઇશ્ ખરેનાઓ,
 અપા વેરેન્તે તત્ ક્ષત્રેમ્ મનઁહો વઁઘિહીશ્
 વીદો,
 તત્ મોઇ દાઇદી અહુરા હ્યત્ મજ્દા રપેન્
 તવા.

સત્તા શાલુપત યોગ. પુર દાનાઇ બરેલી મારી દીનદાર
 ખારી દીકરી પોઉચ્ચીસ્તીને જ્ઞેતાંનેજ સાહેબે દોલત જામાર્ય
 હ્વોગ્વા વડા વજીરે ચોક્ખાં મનથી પસંદ કીધી. એથી બહુમનનાં
 શાલુપતનો મેળાપ શેહેરેવરની સલતનત સંયોગે થયો. શાદીનો
 વધાવો બક્ષે દાદાર અહુરમજ્દ અપોઈના ખાસ ખજાનાના
 ભંડારમાંથી એ જોડાં ઉપર.

૫૬ : દીન દાનાઇની દીકરી દીઠતે દીવો દીપાયો.

૧૯ હ્વો તત્ ના મઘઘોઘ-માઓંઘહા સ્પિતમા
અહ્માઘ દજ્જદે,

દઓનયા વઓદેમ્નો યે અહૂમ્ ઇષસાંસુ
અઘળી,

મજ્જદાઓદાતા મઓત્ ગયેહ્યા ષ્યઓથનાઘશ્
વહ્યો.

સુખી સંસાર. સ્પિતમ વંશના સેતારા મેધ્યોમાહ.
વધાઘ આપું છું તને કે બન્ને બાળતમાં અંતર ચક્ષુના* જ્ઞાને
નિગાહમાં ઉતરેલી સુંદર કન્યાઓ ખાવિંદો ઉપાડી લાવ્યા.
તેઓની અરસપરસની ખેલોદ્યતી સગાઈ પાક દીનનાં ફરમાન
પ્રમાણે થાઓ. સારી સમજણથી સંસાર તેમનો ચાલો. તેમની
ભલી ભલાઈનું સુખ જોવામાં આવે.

૫૬ : લાડી† ઉપાડી સંબંધીની સંમત‡ આણી.

૨૦ તત્ વે-ને હજ્ઞોષાઓંઘેહો વીરૂપાઓંઘેહો
દધંધાઈ સવો,

અષેમ્ વોહૂ મન ઘડા ઉખંધા યાઈશ્
આમંઈતિશ્,

યજ્ઞેમ્નાઓંઘેહો નેમંઘડા મજ્ઞદાઓ રજ્ઞેમ્
ચગેદો.

વિવાહોન્ધવ.* સુંદરીનાં આપો દાન વહેવાઈજનાં
ઘરેણાંમાંથી. અરસપરસની જો રાજી ખુશી છે તો પછી ગાઓ
જોડાંની રામશનીમાં લક્ષ્મીનાં આતશનાં ગીત. તૈયાર થાઓ વરને
કન્યાદાન દેવા. શુભ અવસરની ખુશાલીમાં કોરે મુકો ભલતી વાતો.
ખુદાઈ દીનના પસારા† સારં ફતેહ મેળવવા મયો‡ ઉલટે, ઉમંગે,
ઉછંગે.§

પદ: ગાઓ લક્ષ્મીના સુવર્ણ ગીતો.

*લક્ષ્મીનો મેળાવડો.

†ફેલાવા.

‡તૈયાર થાઓ

§જોળે લઈ.

૨૧ આર્મતોઈશ્ ના રપેન્તો હ્વો ચિસ્તી
ઉખધાઈશ્ પ્યઓથના,

દઓના અપેમ્ રપેન્વત્ વોહુ ક્ષત્રેમ્ મનંધહા,

મજ્દાઓ દદાત્ અહુરો તેમ્ વંધઉહીમ્
યાસા અપીમ્.

સમજી વહુ. ખાવિદનું સ્વામિત્વ* સ્વીકારનારી ખાનુઓને કહ્યેલ રાખીને અગીકારી† એઉ માજ્દયસ્તાન ખાવિદોએ. તેઓ છે આર્મધતિની કૃપાથી પ્રેમ પૂર્ણા અંતર-શ્રધ્ધા પૂર્વક યૌવના‡ સત્તારો. તેમના પર લલકારેલા આશીર્વાદ તમે ઉતારો. અપની બક્ષેશોના રેલા રેડો. ઘર સંસારી સુખી જીંદગી મેળવીને દુનિયામાં દીનનું જીવપત હથવધ્યનું શહેરેવરી રાજ સ્થાપો. તેથી બહમનની રૂડી અક્કલના પસારા જગેજગ થાય. અહુર-મજ્દ સાહેબ પ્રત્યે કલ્યાણશિખનાં ઇચ્છણાં તમે ભણો.

૫૬ : સકળ§ કલ્યાણ રૂપ રેલા રેડો.

૨૨ એહા મોઈ અષાત્ હયા વહિશ્તેમ્ એસ્ને
પઈતી,

વએદા મજ્જાઓ અહુરો યોઈ આઓંધુરેયા
હેન્તિયા,

તાં યજ્ઞઈ ખાઈશ્ નામેનીશ્ પઈરિયા જસાઈ
વન્તા.

યજ્ઞ સમાપ્તિ. અષને પવિત્ર કાયદે આરંભેલા યજ્ઞ આંકની
પૂર્ણાહુતિ*ની સમાપ્તિ થઈ એવી રવેશે. સધળો મામલો હતો
ખબર ખુદા સાહેબને પહેલેથીજ. હતો હૈયાત પ્રાચીન કાલે બનેલી
ઋવષીઓના અંશમાં. થયો ખબર દમણાંપણાંમાં હૈયાતી
ધરાવનારાંઓને. કરો ઇજાણું એ સકિનાં નામ હેતાં હેતાં.
આતશ પાત્રની ફરતી ચક્કર ઘેર ફરતે ફરતે.

પદ: મહા યજ્ઞાંક સમાપ્ત કર્યો.

વોહૂ ક્ષત્રેમ્ વઘરીમ્ બાગેમ્ અઘભી-અઘરિ-
શ્તેમ્,

વીદીષેન્નાઘશ્ મજ્ઞાચીત્ અપા અન્તરે-
ચરઘતી,

બ્યઓથનાઘશ્ મજ્ઞદા વહિશ્તેમ તત્ ને નૂચીત્
વરેપાને.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહૂ ૩. વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ હાઘતીમ્
યજ્ઞમઘદે. વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપ-
ઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે. વોહુ-
ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્ઞમઘદે.
યે'ઘહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઘતી વ'ઘહે
મજ્ઞદાઓ અહુરે વએથા અપાત્ હયા
યાઓંઘહાંમ્યા તાંસ્યા તાઓસ્યા યજ્ઞમઘદે.

(બાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ખોદાએ,
 અવજનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન્ હમા
 સર્દગાંન્ હમખાયસ્તે વેહાંન્, ઓએમ્ બેહેદીન્
 માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદૂન્ બાદ્. (મગટ પઢે) યથા અહૂ વર્ધ્યો ર.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જ્વરેય
 આક્રીનામિ, અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેન'દહિતો, અમેપનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાજ્યો
 સ્પેન્તાજ્યો રતુક્ષત્રાજ્યો અપઓનિજ્યો, અહુન-
 વધત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવધત્યાઓ ગાથયાઓ,
 સ્પેન્તા-મધન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોઈશ્તોઈશ્ ગાથયાઓ,
 અપઓનામ્ ક્વપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઈવિથૂરનાંમ્,
 પઓઈર્યો-ત્કએપનાંમ્ ક્વપિનાંમ્, નબાનજ્-
 દિશ્તનાંમ્ ક્વપિનાંમ્. અપેમ્ વોહુ ૧. અહ્માઈ
 રએશ્ય; હજ'ધૂરેમ્; જસ મે અવ'દહે મજ્દ;
 કેરકેહ્ મોજ્દ.

वहिशतोर्धशत गाथा
(६१ ५३)

વહિશ્તોઘશ્ત ગાથા

ફનઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ્ વોહૂ ૧.

પ નામે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્દ ઓદાએ
 અવજ્ઞની, ગોરજે ઓરેહ અવજ્ઞયાદ્ ; ગેહ
 ગાથાઓ અહુનવદ્ ગેહ, ઓશતવદ્ ગેહ, રપેન્તો-
 મદ્ ગેહ, વોહૂ-ક્ષથ્ર ગેહ, વહિશ્તોઘશ્ત ગેહ, ગેહ
 ગાથાઓ, અદાશ્વશ ઘેરસાદ. અજ્ હમા
 ગુનાહ પતેત્ પશેમાનુમ્ ; અજ્ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત
 દુજ્મ્સ દુજ્વરશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઑએમ્
 ગોશ્ત, ઑએમ્ કર્દ, ઑએમ્ જસ્ત, ઑએમ્
 યૂન્ યૂદ્ એસ્તેદ્. અજ્ આંન્ ગુનાહ મનશ્ની
 ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની,
 ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્ પ સે ગવશ્ની પ પતેત
 હોમ્. ફનઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઘદીતે
 અથ્રહે મધન્યેઉશ્ ; હધથ્યા વર્શીમ્ હ્યત્ વસ્ના
 ફ્રેપોતેમેમ્ ; સ્તઓમિ અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ ૩.

ક્રવરાને મજ્જયસ્ને જ્જરથુશ્ચિન્નશ્ વીદ્યેવો
અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોએ તે પઠે) ક્રસસ્તયએચ.

અહુરહે મજ્જદાઓ રએવતો ખરેનંધઉહતો,
અમેષનાંમ્ સપેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ સપેન્તાઓ
રતુક્ષત્રાઓ અપઓનિઓ, અહુનવર્ધત્યાઓ
ગાથયાઓ, ઉશ્તવર્ધત્યાઓ ગાથયાઓ, સપેન્તા-
મધન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ ગાથયાઓ,
વહિશ્તોઘશ્તોઘશ્ ગાથયાઓ, અપઓનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અધવિથૂરનાંમ્, પઓઘર્યો-
ત્કએષનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નખાનજ્જિશ્તનાંમ્
ક્રવપિનાંમ્, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઘચ વહ્માઘચ
ક્ષનઓથ્રાઘચ ક્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઘર્યો
જઓતા ક્ષા મે સૂતે, અથા રતુશ અપાત્ચિત
હચ ક્ષા અપવ વીદ્યાઓ સઓત.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ રએવન્તેમ્ ખરેનંધઉહન્તેમ્
યજ્મઘદે; અમેષા સપેન્તા હુક્ષત્રા હુધાઓંધહો
યજ્મઘદે. ગાથાઓ સપેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ

અપઓનીશ્ યજ્ઞમઘદે ; અહુનવઘતીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ; ઉશ્તવઘતીમ્
 ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ;
 રપેન્તા-મઘન્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્
 યજ્ઞમઘદે ; વોહુ-ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઓનીમ્
 અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્
 અપઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્ઞમઘદે ; અપઓનાંમ્
 વંઘઉહીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ કૃવષયો યજ્ઞમઘદે.
 અહુનેમ્ વઘરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વઘરીમ્
 તનૂમ્ પાઘતિ, અહુનેમ્ વઘરીમ્ તનૂમ્ પાઘતિ.
 યથા અહૃ વઘર્યો ૧.

(હા ૫૩)

નેમો વે ગાથાઓ અપઓનીશ્,

* * * * *

૧ વહિશ્તા ઇશ્તશ્ સ્વાવી જરથુશ્ત્રહે,
 રિપતામહ્યા યેજુ હોઈ દાત્ આયમા,
 અપાત્ હયા અહુરો મજ્દાઓ યવોઘ વીરપાઈ
 આ હ્વ'ધહેવીમ,
 યઓચા હોઈ દઘેન્ સરકેન્ચા દઘેનયાઓ
 વંધુયાઓ ઉખધા બ્યઓથનાચા.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભાલુવો.)

મુરાદ પાર પડી. મોટાં રિપતમ ખાતદાનના જરથુશ્ત્રની મનની ધારી જેઠે મુરાદ ઉત્તમ પ્રકારે પાર પડી. ધારી તેમની મકસદની મંજૂરે તે પહોંચ્યા. આપની અશોધનાં ઉગ્રે ચઢતાં ગાંત બજે તેણે પાતાની સંસારીક શુધ્ધતા મેળવી. અહુરમજ્દ સાથે બંધેદાનની દીનદાર પરણેલી છાંદગી મેળવી. તેમને આડે માર્ગે દોરવવા ને ફેસલાવવા કોશીશ તો ઘણીએ થઈ. પણ દીનના અવસ્તા કલામની તેમની અરકતથી નાપાક લોક તેમાં ફાળ્યા નહોં.

૫૬: ધારી મુરાદો પાર પડી.

૨ અત્યા હોઈ રચન્તૂ મનંદહા ઉપધાઈશ્
પ્યઓથનાઈશ્યા,

ક્નૂમ્ મજ્દાઓ વહાઈઆ ક્રઓરેત્ યસ્નાંસ્યા,
કવચા વીશ્તારપો જરથુશ્ત્રશ્ સિપતામો
રેરપઓશ્ત્રસ્યા,

દાઓંદહો એરેજ્નૂશ્ પથો યાંમ્ દઓનાંમ્ અહુરો
સઓપ્યન્તો દદાત્.

ક્ષમા માગણ. શાદીની ભલાઈ ભરેલે પ્રસંગે ઘટે છે માજ્દયસ્તાનોને કે શુધ્ધ વમાસણ, વચન ને વર્તણૂકથી ક્ષમા ચાહી આરાધે સંતોષે* ખુદાને. હોમે યજ્ઞસ્તેના યજ્ઞ પાત્ર સારાં સુગંધી દ્રવ્યો. આ શાદીની મિજલસમાં પોતાની અંગત લાજરીથી સાક્ષી રહ્યા શાહ વિશ્તારપ, પયગમ્બર જરથુશ્ત્ર, અને વજર ક્રપોશ્ત્ર, જામાસ્પ. તેમ કરીને એ રોશન તાજદારોએ ધરાનમાં ચાલુ કર્યો ખેલ્યોદથની શાદીનો રેવાજ. દીકરી આપવી અને દીકરી લેવી એવો. ભલી માજ્દયસ્તી દીનના ફાયદા માટે એ કાયદો ખુદાઇ હુકમથી ફાયસ થયો. સોશ્યંતના જમાના પર્યંત. પદ : આપી લીધીનો થયો કાયદો.

૩ તેમ્બા-તૂ પોઉરૂચિસ્તા હએચત્-અસ્પાના,
 સ્પિતામી ચેજીવી દુગેદ્રાંમ જરથુશ્ત્રહે,
 વંધેઉશ્ પઠત્યાસ્તેમ્ મનંધહો અપહ્યા મજ્દા-
 ઓરચ્યા તઠગ્યો દાત્ સરેમ્,
 અથા હેમ્ ફેરેખ્વા થ્વા પ્રથ્વા સ્પેનિસ્તા
 આર્મતોઽશ્ હુદાન્વરેખ્વા.

કુમારિકાનો હક. અય પુર દાનાઇવાળી હએચતસ્પ
 સ્પિતમ ખાનદાનની જરથુશ્ત્રની દીકરીઓમાંની નવજવાન કુંવારી
 કન્યા. કબુલી છે મેં તને ધણીને હસ્તક. તે નર એવો છે કે
 મજ્દાની દીનને અપના આતશ પંથને મજ્દુત ટેકા આપવાવાળો
 માજ્દયસ્તાન. તેની છત્ર છાંયે મુકી દેયાંની માલેકલુ અને
 ખાનુઓની સરદાર આર્મતની મોંઘે તું અંતકરણથી સલાહ લે.
 તારી રૂઢી નજરમાં જે ધરાદો ઉતરે તે કર.

પદ : પ્યારી કન્યા કુંવારી નવજવાન પોઉરૂચીસ્તી.

૪ તેમ જુવે સ્પેરેદાની વરાની યા રેઘોઈ વીદાત્,
 પઠથ્યએચા વાસ્તયએઠઠ્યો અત્યા ખએત-
 ઓવે,
 અષાઉની અપવઠ્યો મન'ઘહો વ'ઘહેઉશ ખેન્વત્
 હ'ઘહુશ મેમ્ ખેએદુશ,
 મજ્જાઓ દદાત્ અહુરો દએનયાઈ વ'ઘહુયાઈ
 યવોઈ વીરપાઈ આ.

પસંદે કદેમ. કયાં મેં એવણને પસંદ, બોલી પોઉચીસ્તી.
 પવિત્રતાના કામમાં કંઈ ઉલટી સરસાઈ હું એવણસે. મને
 એવણે મેળવી મારા મુરખી બાપની પાસેથી. મારા ખાવિંદ,
 તેના ખેશ, તેના માણસ અને તેના ધર્મગુરૂ મોબેદ તરફ હું માયા
 મહેરબાનીથી ચાલીશ. જેથી સૌના મોઢામાંથી વયો વયો ને
 વાહવાહ ને આફરીનના ઉદગાર નિકળે. તેમની ભલી દુઆથી
 ઉતરશે મારા ચહેરા પર ક્યાનીઅન ખોરેહની તૂરી રોશની.
 ખુદાના હુકમે એ બધું થતું જાય લોકહિતને કારણે.

પદ : પસંદે કયાં ખાવિંદને જરૂર જરૂર.

પ સાએની વજ્યમ્નાઝયો કઠનિઝયો અઓમી,
 કમઠઝયાયા વદેમ્નો મેન્ચા-ઈ માંજ્દજ્દમ્,
 વએદોદ્દમ્ દએનાબીશ્ અઝયસ્તા અહૂમ્ યે
 વંધેઉશ્ મનંધહો,
 અપા વે અન્ચો અઈનીમ્ વીવેન્ગહતૂ તત્ જ
 હોઈ હુપેનેમ્ અંધહત.

દરતુરોનો બોધ. બોલે છે પરણાવનાર મગા મોખેદ.
 શાદીના ગાંઠથી જોડાતી અય સુધડ કન્યાઓ. સમજો ઉપદેશ
 હીક પડેમ. અઝકલથી પારખો કે તમારાં મન તમને કાણુ સજ્જન
 તરફ દોરવે છે. એવી શાધખોળ કરીને મળવો સંસારી
 લાલવાનું સુખ. અપના આતરી અંશનો તમારામાં જોશ
 જોશાશે એકમેકને દેડાંના ઘાડાં હેતથી તમે ચાલશે. ધરખાર
 માંડી સંસારમાં સુખી નિવડશે.

૫૬: સુધડ સાહેલી શિખ* સારી મારી કહી માનોજી.

૬ ઈથા-ઈ હઈથિયા નરો અથા જેનયો,
 દ્રૂને હથા રાયેમો યેમે રૂપથા ક્રાઈદીમ્,
 દ્રૂને આયેસે હોઈશ્ પિથા તન્વો પરા વયૂ-
 ખેરેદુબ્યો દુશ્-ખરેથેમ્ નાંસત્ ખાથેમ્,
 દ્રેગ્વોદેબ્યો દેજીત્-અરેતએઈબ્યો અનાઈશ્
 આ મનહીમ્ અહૂમ્ મેરેન્ગેદુયે.

પતિતાની* જળ. ધલતથી ભરેલી પતિતા પાપીજ્ઞા†
 જુઠણી દરજણી શિકારો મારવા હજી જગતમાં ભમતી ફરે છે.
 ચેતો, શું નર કે નાર, એનાં છળ કપટથી મોઢામાં લોખંડી કરડી
 કડક લગામનો કાંટો પોષને રથમાં જેતરેલા ઘોડાને સારથી મરજી
 માફક હાંકી જાય તેમ તેમને પલકીવારમાં તેણી ઉંડા ખોલમાં તાણી
 જશે. ખાસિયતે છે તે લક્ષ્મી લ્યાનતી. તડાતડ દુટો, દુકડા
 થાઓ, તેણીએ મિછાવેલી મક્કર જળાના. પગોની વચ્ચે ઉંડાણમાં
 છુપું રહેલું વિષ‡ પરણેલી જીંદગીથી બદલાઈ જાય છે અમૃત
 કુપ્પામાં.§ વયો વયોની ખુશાલી વ્યાપે છે. નજી|| થાય છે એ
 નાપાકની કુકર્મોમાં લંપટાવનારી ફોસલવણી.

પદ: કડક કાંટાની કરડી લગામે હંકાલે.

*પાપી

†અધર્મી.

‡જેર.

§મોટી બાટલી.

૭ અત્યા વે મીજદેમ્ અંધત્ અહ્યા મગહ્યા,
 યવત્ આજુશ્ જરજદિશ્તો ખૂનોઈ હપયાઓ,
 પરયા અઓચાંમ્ અઓરાચા યથા મઠન્યુશ્
 દ્રેગ્વતો અનાંસત્ પરા,
 ઇવીજયથા મગેમ્ તેમ્ અત્ વે વયોઈ
 અંધહતી અપેમેમ્ વચો.

પવિત્ર પ્રયત્ન. મોટા મોખેદના આશિષ પામેલાં જોડાંના
 પવિત્ર પ્રયત્નનું ફળ ઓલાદની પેદાયશનાં તેજમાં ઉતરે છે.
 થાપામાં રૂંધાયલા હૃદય જોશની ઉંડાણે છુપેલાં જેહરી અંશનો
 પરાજય થાય છે. ખેત્યોદયના સંબંધે માજદયસ્તાન મોખેદ બચ્ચો
 જન્મ પામે છે, ત્યારે તમારે મોઢે વાહ વાહ નિકળે છે.

પદ : રૂંધાયો હૃદય જોશ થાપે તાપે ઉંડાણે.

૮ અનાઘશ્ચ આ દુઃખવરેખાંધહો દરખ્યા હેન્તૂ,
 જખ્યાયા વીરપાઓંધહો પ્રઓસેન્તાંમ ઉપા,
 હુક્ષત્રાઘશ્ચ જેનેરાંમ પ્રૂનેરાંમ્યા રામાંમ્યા
 આઘશ્ચ દદાતૂ ખ્યેઘતિખ્યો વીજિખ્યો,
 ઈરતૂ ઈશ્ચ દ્વરૂષો હ્વો દેરેજા મેરેથ્યાઉશ્ચ
 મજિશ્તો મોષુચા અસ્તૂ.

ખતા ખાધી. પરણ્યાનનાં જોડાં સંધાંતાં દેખીને લંપટી
 ગદ્ગદારો તેમની ઉંધી નેમમાં જખરી ખતા ખાઇ મૂર્છાગત* થયા.
 જોને હો તાણુતા તેઓ છુમ. આત્મ હત્યારા† ખૂનીઓનો એ કાયદો
 અમલમાં આવ્યાથી નાશ થયો. ગૃહસ્થાશ્રમમાં સુલેહ શાંતિ
 પંદરાઇ. હુચ્યા કોરગાઓ ઉપર દીનદાર શાલ ત્રાસદાયક ધસારો
 લઇ ગયા. તેમને ખેડી ફોકી ઝડકડ્યા. તુરત ફળ્યાં ઝું ઝુંહ
 જોલાયાં એ સર્વે સુ વાણા.

પદ : પરણી કરી ગૃહસ્થાશ્રમ માંડ્યો.

૯ દુઃખવરેનાઈશિ વએષો રાસ્તી તોઈ નરેપીશ
રજીશ,

અએપસા દેજીત્-અરેતા પેષો-તન્વો,

ફ અપવા અહુરો યે ઈશિ જ્યાતેઉશિ હેમથ્યાત્
વસે-ઈતોઈશ્યા,

તત્ મજ્દા તવા ક્ષત્રેમ્ યા એરેજેજ્યોઈ દાહી
દ્રિગઓવે વહ્યો.

(ઉપલો ફકરો ત્રણ વખત ભજવો.)

ફટકાવી કાઢયા. પાપી પાંખડી પુતળાં પૂજકોએ પમાડ્યો હતો ત્રાસ ઘણું લગી ખોદાના ગોરા, ધીરા, વીરા, દીનદારોને. મથ્યા તેમને ધરાન તખ્તવીને હાંકી કાઢ્યા પણ. જીને માજ્દયસ્તાનો રહ્યા નિડરપણે ઉસ્તવાર પોતાની દોની અંત ફોજ ફરજે જ ગીપણે બગ્નવવા. બી-દીન મૂર્તિ પૂજકોનો ભુકો કરી નસાડ્યા. ફાંટાદારોને પાખંડા પાંચરતાં ખુદાના માજ્દયસ્તાન શિવાય. કોણે તેમને અટકાવ્યા ને ફટકાવી કાઢ્યા. ખુદાનાં નામની જે થઈ પાદશાહી. તેનીજ છે ધરાન જમીન. તેજ છે પવિત્ર નિયમે ચાલનારા માજ્દયસ્તાનોનો વાલી. સાચી જીંદગી ગુનરનાર માજ્દયસ્તાન તેનીજ બરકકતે પામે છે ઉત્તમમાં ઉત્તમ બહુતરી.

પદ : ધન જરતોશ્તી, નસાડ્યો જડવાદ તમે દેશપાર.

વહિશ્તા ઇશિતશ્ સાવી જરથુશ્ત્રહે,
 રિપતામહ્યા યેજુ હોઈ દાત્ આયસા,
 અપાત્ હચા અહુરો મજ્દાઓ યવોઈ વીરપાઈ
 આ હુવંધેવીમ,
 યએચા હોઈ દએન સશકેન્યા દએનયાઓ
 વંધુયાઓ ઉખધા બ્યઓથનાચા.

(ઉપલો ફકરો એ વખત ભણવો.)

અપેમ્ વોહુ ૩. વહિશ્તોઈશ્તીમ્ હાઈતીમ્
 યજ્મઈદે. વહિશ્તોઈશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અપ-
 ઓનીમ્ અપહે રતૂમ્ યજ્મઈદે. વહિશ્તો-
 ઈશ્તોઈશ્ ગાથયાઓ હન્દાતા યજ્મઈદે.
 યેંધહે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઈતી વંધેહા
 મજ્દાઓ અહુરો વએથા અપાત્ હચા
 યાઓંધહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજ્મઈદે.

(ખાજમાં પઢે) અહુરમજ્દ ઓદાએ,
 અવજ્ઞનીએ મર્દુમ્, મર્દુમ્ સર્દગાંન હમા
 સર્દગાંન હમખાયસ્તે વેહાંન, ઓએમ્ બેહેદીન્
 માંજ્દયસ્નાંન્ આગહી આસ્તવાની નેકી રસાનદ્;
 અએદુન્ બાદ. (પ્રગટ પઢે) યથા અહુ વઘર્યો ૨.

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઓજસ્ય જવરેય
 આક્રીનામિ. અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો
 ખરેનંધઉહતો. અમેષનાંમ્ સ્પેન્તાનાંમ્, ગાથાઓ
 સ્પેન્તાઓ રતુક્ષત્રાઓ અપઓનિઓ, અહુન-
 વઘત્યાઓ ગાથયાઓ, ઉશ્તવઘત્યાઓ ગાથયાઓ,
 સ્પેન્તા-મઘન્યેઉશ્ ગાથયાઓ, વોહુ-ક્ષત્રયાઓ
 ગાથયાઓ, વહિશ્તોઽશ્તોઽશ્ ગાથયાઓ,
 અપઓનામ્ ક્રવપિનાંમ્ ઉઘ્રનાંમ્ અઘવિથૂરનાંમ્,
 પઓઘર્યો-ત્કઓપનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, નખાનજ-
 દિશ્તનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્. અષેમ્ વોહુ ૧. અહ્માઘ
 રએશ્ય; હજઘરેમ્; જસ મે અવઘહે મજ્દ;
 કેરકેહ મોજ્દ.

